This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

7235.57.5

Harvard College
Library

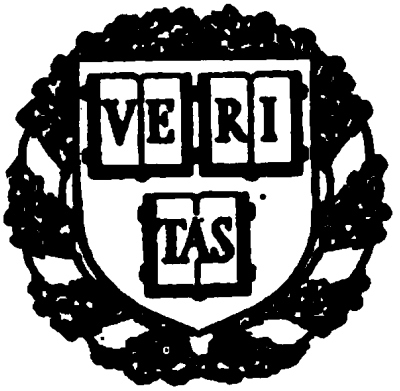

FROM THE BEQUEST OF
FRANCIS BROWN HAYES
Class of 1839
OF LEXINGTON, MASSACHUSETTS

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Narodne pesni koroških Slovencev.

Zbral in na svetlo dal

J. Scheinigg

c. kr. gymn. prof. v Celovci.

Ljubljana.

Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

1889.

Digitized by Google

272.35.57.2

HARVARD COLLEGE
MAR 10 1891
LIBRARY.

Digitized by Google

Predgovor.

V obče je priznana važnost narodnega blaga za spoznavanje vsega kulturnega žitja narodov. Zatorej dandanes ni mu se treba zagovarjati ali opravičevati, kdor se peča s takozvano tradicijonalno slovesnostjo. Čudil pa bode se marsikdo nad podjetjem obsegajočim samo malehen del narodiča slovenskega, češ, skrajni čas je, da bi se spravile narodne pesni vseh Slovencev na svetlo. Žal reči, že pričeto delo se je po raznih neugodnostih ustavilo in iskrena želja vsega izobraženstva slovenskega do velike kritične izdaje narodnih pesnij slovenskih se ni izpolnila. Zaman smo čakali in čakali bodemo Bog ve koliko let še. Zbirka koroških pesnij naj bode torej donesek bodočemu izdavanju vseslovenskemu. Ona ima dopolnjevati sliko narodovega života, kakoršna se nam predočuje v zbirki nemško-koroških narodnih pesnij izdanih po dr. V.

Digitized by Google

Pogatschnigg-u in dr. E. Hermann-u. Konečno pa naj bode pojav iz Korotana, da koroški Slovenci še živé vsaj v pesnih.

Mnogo so se že nabirale narodne pesni po Koroškem. Začel je St. Vraz, ki je prehodil dvakrat, l. 1837 in 1841, našo domovino, zapisujoč si narodno blago. Navdušil je Jarnika in Majárja, da sta se lotila nabiranja pesnij in druge narodne tvarine. V Vrazovi zapuščini, ki jo hrani «Sl. Matica», nahajata se dva zvezka koroških pesmic, zapisanih po Majárju. Vzlasti temu gre največja zasluga in hvala, da se je rešila pogina in potomcem ohranila narodna poezija koroških Slovencev. Videč pa, da Vrazovo podjetje ne napreduje, objavljal je pozneje Majar sam izmed pesnij poslanih Vrazu iste, ki so se mu videle najlepše, po raznih časnikih in časopisih. Izdal je tudi v posebni knjižici cerkveno-narodne pesni z napevi vred. Za njim poprijel se je Janežič tega posla namenivši se izdati obširno zbirko slovenskih narodnih pesnij, prislovic in zastavic. Žalibog, tudi njegov trud si ni pridobil toliko potrebne podpore; izšla je samo ena knjižica l. 1852. V prvem letniku celovškega «Kresa» objavil je I. pl. Kleinmayr ne-

Digitized by Google

kaj pesmic, izmed kojih pa so bile nektere že preje tiskane. Da je mogla le-tá zbirka na dan, pripomagali so gospodje duhovniki in učitelji po kmetih, vzlasti g. J. Wang v Celovci in dijaki na celovški gimnaziji; slav. odbor «Slovenske Matice» je blagovolil Vrazovo zapuščino izdajatelju v pregled in porabo prepustiti. Vsem dotičnikom izraža nabiratelj najiskrenejšo zahvalo.

Pesni naše zbirke razkrojene so v tri skupine: prva sodržuje vse one, ktere pripadajo večinoma starejšemu pesništvu; v drugi nahajaš ljubimske pesmice iz novega časa t. j. štirivrstičnice ali poskočnice (viže, pleperce, falerče); tretje skupine vsebina pa je uredjena po raznih stanovih in typih narodnega života. Izmed starih jih je največ ziljskih. Da si jih je komaj 19.000, ohranili so Ziljani do najnovejših časov svoje šege, običaje in noše najmanje popačene. Istotako so radi popevali. St. Vraz priča, da se, kolikor on ve in zna, največ prepeva na Zili. Stare balade in romance so na Zili doma. Za Ziljani stojé Rožanje ožjega pomena, t. j. naseljenci zgornjega Roža, o kterih pravi koroška prislovica: «Rožan je pevec rojàn». Najmanje pesnij

Digitized by Google

čuješ po Podjunskem, kjer stanuje okoli 50 tisoč Slovencev v nepretrganih seliščih. Brž-kone prouzročuje to čudno prikazen značaj podjunskega govora, koji ne ugaja petju tako, kakor ziljsko in rožansko razrečje. Štirivrstičnica je razširjena po vsem Koroškem; vendar se kaže, da hrani celovška okolica najbogatejši zaklad takih pesmic. One so jasen dokaz nemškega upliva, kajti poskočnice so pristna last južno-nemškega, izrecno bavarskega nemštva.

Zapisane so pesni prvega oddelka v pismeni slovenščini; v drugem in tretjem oddelku pa se rabi ali narečje dotičnega kraja ali oblika, ktero je nabiratelj od drugih prejel.

Uvrstil sem v zbirko tudi nektere umetne pesni (na pr. št. 4), ker so se udomačile v narodu, in nekaj drugih, zloženih v novejšem času, vzlasti zaradi tega, da vidimo razloček med starim in sedanjim narodnim pesništvom (n. pr. št. 715, 812, 819 i. dr.).

Gledé napevov smo po slovenskem Koroškem še jako na slabem. Vemo sicer, da je Vraz zapisaval tudi napeve; Majar mu je jih nekaj s Koroškega poslal. Vendar belega dne niso zagledali. Znani so nam torej samo isti napevi, ki je nahajamo ali v Aha-

Digitized by Google

eljevi knjižici ali v Kuhačevem zborniku ugoslovanskih popevek; Kuhač pa jih ima opet po Majarjevem trudu. O poskočnicah e treba opomniti, da rabi eden in isti napev ogostoma slovenskim in nemškim besedam. Koliko se da iz naše zbirke pridobiti gradiva a spoznavanje narodnega života, razložil sem celovškega «Kresa» V. letniku.

V Celovci o kresu 1889.

Izdajatelj.

Digitized by Google

Digitized by Google

Prvi oddelek.

Pesni starega značaja.

I. Balade in romance.

1. Ljubica.

(Vraz 188; Kuhač II., 20; «Kres» I., 394.)

Sem bíl včéraj na sémenjé
Pri svétem Júrji ná goré:
Tám je ljúbica rájalá,
Méni v sŕce nahájalá:
Ljúbicá mojá,
Ljúbicá mojá!

Je b'la tenka ko konoplja,
Rudeča kakor gartroža,
Bela kakor makov cvet,
Sam Bog te zvolil na ta svet:
Ljubica moja,
Ljubica moja!

(Ziljska dolina.)

Digitized by Google

2. Želje.

(Šafařik «Narodopis» 167; Kuhač I, 182.)

1. Pri nás je pádel vélik snég
   Vsákemu móžu dó kolén.
2. Zapadel je devet vesi,
   Devet vesi, sedem cerkvi.
3. Se ne vidi drugega
   Ko nove cerkve vrh turna.
4. Tam gor sedi črni kos,
   Lepo žvižga noj poje:
5. Da bi skoro vigred b'la,
   Da bi se hribci prekopneli,
6. Da bi rastle jagodice,
   Jagodice noj vijolice.
7. Da bi dečle prišle trgat je,
   Da bi kos večbarti videl je.

(Rož.

3. Črni kos.

(Vraz 134; Kuhač III., 170.)

1. Lépo póje čŕni kós
   Nój trepéče z nógo skóz.
2. Za njim gresta fanta dva,
   Rada bi mu možgane izpila.
3. Kedar prideta bližje k njem',
   Eden veli: Tega želim!

Digitized by Google

4. Tič prav lepo zapoje
Noj se jima nasmeje:
5. «Hočeta mene lovit,
Morata bolj hitra bit.
6. Vidita, da perje imam,
Lehko jaz uidem vam.»
7. Ko ga nista dobila,
Sta ona pa kam drugam šla.
8. Miciki sta vlovila,
V nji dvi se zaljubila.

(Rož.)

4. Damon na Melito.

(Jarnik «Carinthija» 1813.)

1. Slaba je svetloba lune,
Oblaki jo zakrivajo,
Žalostno na citrah strune
V moje srce glas pojó.
2. Nove delajo mi rane,
Srce mi prebadajo,
Solze so le noči znane,
Ki se le njej zaupajo.
3. Daleč, daleč je Melita,
Mojega srca draga kri,
Sladka je ljubezen skrita,
Z rožami ovita spi.

Digitized by Google

4. Travniki so mi puščave,
Od ljudij zdaj preč bežim,
Za veselje nimam glave,
Jaz najraje sam sedim.
5. Saj veselja ni brez tebe,
Ti le meni srečo daš,
Ali te ljubi ima pri sebe,
Komu se tedaj podaš?
6. Vetri! glase te nesite
K oknom, kjer Melita spi,
S to besedo jo zbudite:
Damon tvoj za te živi.

(Povsodi.)

5. Trdosrčnica ali zlati prstan.

(Kuhač II., 269.)

1. Hlápčič trúca déklico,
Da bí mu zláti prstan dála.
Bí mu gá ne dála,
Dá bi dúša préd njo pádla.
2. «Jaz ti hočem, deklica,
Zlati prstan dati,
Pa ti me moraš, hlapčičeč,
Pred fajmoštra peljati.»
3. ««Jaz te hočem, hlapčičeč,
Pred fajmoštra peljati,

Digitized by Google

Pa ti mi moraš, deklica,
Rumene zlate dati.» »
4. «Jaz ti hočem, deklica,
Rumene zlate dati,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Iz slame prt stekati.»
5. « «Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Iz slame prt stekati,
Pa ti mi moraš, deklica,
Iz kropive žido spresti.» »
6. «Jaz ti hočem, deklica,
Iz kropive žido spresti,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Po židi v nebo zlesti.»
7. « «Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Po židi v nebo zlesti,
Pa ti mi moraš, deklica,
Vse zvezdice sešteti.» »
8. «Jaz ti hočem, deklica,
Vse zvezdice sešteti,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Vse sproti zapisati.»
9. « «Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Vse sproti zapisati,
Pa ti mi moraš, deklica,
Na morji postelj postljati.» »

Digitized by Google

10. «Jaz ti hočem, deklica,
Na morji postelj postljati,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Pod posteljo ležati.»
11. ««Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Pod posteljo ležati,
Pa ti mi moraš, deklica,
Pri priči slovo dati.»»

(Rož.)

6. Po pušeljc pojdem.

1. Déčva zgódaj vstála jé,
Je šlá na pólje zélené,
Tám je rôžice trgalá,
Bo méni púšeljc délalá.
2. Bom dreve k njej po pušeljc šel,
Prav žavberno jej bom zapel,
Oh ti dečva cartana,
Ostani še ti moja.

(Šmarjeta v Spod. Rožu.)

7. Ni je pod solncem.

1. Sém sinóči póšto dóbil
Na mójo bélo póstljicó,
Mója déčva sváte íma,
Bó pa gvíšno vdála sé.

Digitized by Google

2. Gor po cimru je hodila,
Jaz sem pa pod oknom stal,
Svetle solze je točila,
Jaz sem pa slovo jemal.
3. So mi druge dečle djale:
Kaj da jo tako ljubiš ti?
Saj ni roža celega sveta,
Taka se še lehko dobi.
4. «Take dečle ni pod solncem,
Gor nad solncem tudi kar,
Taka je bila moja dečva,
Moja dečva cartana.»

(Šmarjeta.)

8. Brez konca in kraja.

(Vraz 193; «Kres» I., 35.)

1. Cél dan sém jaz póbič žvížgal,
Cél dan sém jaz póbič pél:
Jáz pa drúgega nísem žínjal,
Kjé kaj dréve bóm ležál.
2. Jaz dro imam si dečvo izbrano,
Daleč tam je pod goro;
Jaz jej godce bom pripeljal,
Da se bom izrajal z njo.
3. «Da boš godce lih pripeljal,
To ti bode vse zastonj,

Digitized by Google

Jaz imam že drugega šoceja,
Da pri njem ležala bom.

4. Kakor trdo je železo,
Ko nikoli ne zariji,
Tako najina je ljubezen,
Da nikoli jej kraja ni.

5. Kakor rinčica je okrogla,
Níma kraja ne ogla,
Tako najina je ljubezen,
Nima kraja ne konca.»

(Št. Jakob, Ziljsko.)

9. Pridi.

(Vraz 188; «Kres» I., 395.)

1. «V gárteljnu rástejo róže lepé,
Lépe rudéče in rúmené;
Dékle natŕgaj jih mí,
En púšeljc mi vén storí:
Juhé! Noj z žído povíj.»

2. ««Rožice že davno potrgane imam,
Žido zeleno cu kupila bom.
Kedar boš ti prišel,
Boš pušeljc tvoj našel:
Juhe! Koj gvišno pridi!»»

3. «Kedar jaz pridem, ne pridem koj sam,
Z meno še pride on gorši moj špan,

Digitized by Google

Daleč je, strah me je,
Kje bom jaz klical te?»
««Juhe! Koj v kamro pridi.»»
4. «V kamro ne pridem, za durice ne vem,
Na oknu potrkam, te gori zbudim:
Gor vstani, ljubica,
Svetiš ko lunica,
Gorše ko solnce po dni.»
5. ««Kedar greš v hirbart, koj pridi grede;
Bom pa en malo pogostila te,
Piti ti dobro dam,
Rajat te tudi peljam:
Juhe! Koj gvišno pridi.»»

(Rož.)

10. Zamorska kraljičina ga vabi.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Napája póbič kónjče trí
Oj pri sílnem mórjičí.
2. Ga zamerka kraljeva
Kraljiča zamorskega:
3. «Pridi pobič k meni ves,
Oj črez silno morjiče.»
4. ««Kak' bom prišel k tebi ves
Oj črez silno morjiče?
5. Po dni ne smem, v noči ne znam
Črez silno morje plavati.»»

Digitized by Google

6. «Ti bom poslala sveče tri,
Sveče tri zasukane.
7. Prva bo ti svetila,
Kedar v barko sedal boš;
8. Druga bo ti svetila,
Der po morji plaval boš;
9. Treča bo ti svetila,
Der v belo postelj legal boš.»

(Ziljska dolina.)

11. Ljubček pri ljubici.

1. Jaz[1] imám pa kónjča šímlastá,[2]
Dréve vés pojézdim gá
2. Črez tri gore, črez tri dole,[3]
Črez tri zelene travnike.
3. Da bi imel moj konjč medvedjo moč,
Da bi me nosil celo noč.
4. Konjč pred durce prileti,
Dečva se že prebudi.
5. Konjč prvobart zarezgeta,
Dečva je gor vstajala.

[1] Nazotljal konjča bom moja,
Da dreve i. t. d.
[2] belega.
[3] Črez tri gore, črez tri plane (vode),
Črez tri travnike pliberske.

Digitized by Google

6. Konjč drugobart zarezgeta,
Dečva po štencah pricaplja.
7. Konjč tretjobart zarezgeta,
Dečva je durce odperala,
8. Z eno roko je odperala,
Z eno me je objemala.
9. Konjča je djala v štalico,
Mene pa v svetlo[1] kamrico.[2]
10. Konjču je dala čop sena,
Meni pa vinca sladkega.
11. Konjču je dala pšeničice,
Meni pa rudeče ličice.
12. Konjču je dala mal' ovsa,
Meni pa malo kovterca.

(Borovlje, Podgorjani, Podkrnos.)

12. Vasovanje.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Na ónej stráni dóbravé
Ena lépa zvézda svéti sé.
2. To ni lepa zvezdica,
To je dekliška kamrica.
3. Da bi skoraj nedel bil,
Da bi b'la že delopust,

[1] toplo. [2] v kamro velbano.

Digitized by Google

4. Da bi konjča imel hrvaškega,
Da dreve ves pojezdim ga,
5. Tja v dolino plajberško,
Kjer imam mojo ljubico.
6. Po celej dolini dižej gre,
Pri mojej dekleti jasno je.
7. Po celej dolini luči ni,
Pri mojej dekleti so pa tri.
8. Pred dur'mi gavje stavijo,
Meni k Minkici branijo.
9. Jaz bom pa gavje koj podrl,
Minkine duri pa odprl.
10. Že drobne tičice pojó,
Ki rumeno solnce vidijo.
11. Jaz se k domu spravljal bom,
Rumeno solnce pa sijalo bo.

(Rož, Podkrnos.)

13. Grlica.

(Čelakovsky I., 192; Vraz 192; «Kres» I., 275.)

1. Čéj si hódil, čéj si bíl
po noči,
Da si táko črévelcé rosíl,
Po noči, po noči?
2. Jaz sem bil v zelenem gozdeči,
Tam, kjer so te lepe grlice.

Digitized by Google

3. One imajo rudeče ličice
In narlepše rudeče žnabelce.
4. Lete grlice sem jaz lovil,
Sem pa vendar le eno dobil.
5. Ta ima narlepše žnabelce,
Noj najbolj rudeče ličice.
6. Leta grlica me rada ima
Noj midva bova vkupej živela.

(Na Zilji.)

14. Pri ljubici.

(Čelakovsky I., 194; Vraz 191.)

1. Ti moja deklina, lepo te jaz prosim
Za 'n birtih sena:
Da bom konjča nafutral, napojil,
Imam silno trudna.
2. Sem daleč prijezdil, črez tri planine,
Kjer tiči pojó,
Kukovca pa poje, da vse cengla,
Meni spati ne dà.

(Rož.)

15. Pravi pobič.

(Kuhač I., 225.)

1. «Sèm mi en póbič príletí,
Pred ókencó se náglasí.
Le kdó si tí, le kdó si tí,
Le káj si mí prinésel?»

Digitized by Google

2. ««Prinesel sem ti črevljiče,
Oj črevljiče prav prajzaršče.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
3. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
4. ««Prinesel sem ti štumfiče,
Oj štumfiče prav purgaršče.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
5. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
6. ««Prinesel sem ti pantelče,
Oj pantelče, prav židaste.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
7. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
8. ««Prinesel sem ti unterfat,
Oj unterfat, lep pavelnast.»»

Digitized by Google

«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»

9. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»

10. ««Prinesel sem ti volšpateč,
Oj volšpateč, lep landrarščí.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»

11. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»

12. ««Prinesel sem ti burtašeč,
Burtah lep in kortonast.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»

13. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»

14. ««Prinesel sem ti paseč lep,
Paseč lep, prav zavcperšči.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»

Digitized by Google

15. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
16. ««Prinesel sem ti žvinkelco,
Oj žvinkelco prav miglano.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
17. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
18. ««Prinesel sem ti pintelč lep,
Oj pintelč lep, prav zmodvani.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
19. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
20. ««Prinesel sem ti rinčico,
Oj rinčico prav sreberno.»»
«Le pridi sem, le pojdi sem,
Saj ti si moj te pravi.»

(Ziljska dolina.)

Digitized by Google

16. Pozni vasovalec.

1. Na nébu žé grmí noj blíska,
Póbič po pólji žvížga, píska.
Lé zažvížgaj, lé zapój,
Prišél boš gvíšno k mené nicój.
2. Prideš ti na okence,
Potrkaj na zelene polkice.
Kje si hodil, kje si bil,
Da te tako dolgo ni?
3. Dečva je na ganku stala,
Na svetle zvezde je gledala.
Zvezde grejo za goro dol,
Pobič vstani in idi mov.
4. Ljudje te bojo srečevali
In te bojo spraševali:
Kje si hodil, kje si bil,
Da si črevljice rosil?
5. Ti se jim takó odreci,
In prav hitro naprej teci:
Da si v zelenem gozdu bil,
Drobne ptice peti učil.
6. Kaj so to za 'ne ptičice,
Ki imajo rudeče ličice,
Lice rudeče, črne oči,
Pri takih pticah so kratke noči.

(Borovlje.)

Digitized by Google

Inačica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Moj póbič dól po pólji gré,
Mi lépo žvížga nój pojé,
Mi lépo žvížga nój pojé,
Gvíšno príde vés k mené i. t. d.

(Ziljsko.)

17. Izgovarjaj se ljudem.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Das Díenal ís aufstónden,
Je zgóda v cérkev šva,
Hót schön Ríngel gfúnden
Na zelíenan trávnči.
2. Wenn die Lait di wern frogen:
Čej si dečva bva?
Must nur lai so sogen:
Sen rožce trgava.
3. Wenn die Lait di wern frogen:
Kaj boš rožce nucava?
Must nur lai so sogen:
Bon pušelc vezava.
4. Wenn die Lait di wern frogen:
Kaj boš pušelc nucava?
Must nur lai so sogen:
Bon puebči dava ga.

Digitized by Google

5. Wenn die Lait di wern frogen:
Čej pa dečva puebča maš?
Must nur lai so sogen:
V spodnjih Štajrah je doma.

(Ziljsko.)

18. Ljubezen — bolezen.

(Kuhač II., 210.)

1. Déčva mí po gánku pránga,
Oj po gánku drékšlaném.
2. Ona mi z rokami skleplje,
Ko ji pobiča dolgo ni.
3. «Al' je šel on k drugim dečvam,
Bèl le doma bolen leži?»
4. On pa ni šel k drugim dečvam,
Tudi doma ne leži.
5. Pobič je na Nemško bandral,
Pobič je na Nemško šel.
6. On je dečli pošto poslal,
Da na Nemškem bolen leži.
7. ««Pošlji mi Slovenka zdravje,
Bèl mi pošlji belo smrt.»»
8. «Jaz ti belo smrt ne pošljem,
Zdravje sama rada imam.
9. Je ti Nemka kraja dala,
Naj ti Nemka zdravje da.»

Digitized by Google

10. ««Oj vi šentrane Slovenke,
Kako ste zanikerne.
11. Oj kako zlo hudo bolezen
Ste mi vi napravile.
12. Oj ti šentrana ljubezen,
Kaj ima ona za 'no moč,
13 Ven iz glavce sem jo spravil,
Ven iz srca ni mogoč.»»

(Ziljsko.)

19. Za ljubezen ni leka.

1. Šócej jé v Štot-Štájre bándral,
Tóvne pá bolén leží.
2. Meni pa pošte pošilja,
Enej mladej Brovljančici.
3. «Pošlji mì Brovljanka zdravje,
Bolj mi pošlji belo smrt.»
4. ««Belo smrt ti jaz ne pošljem,
Zdravje sama rada imam.
5. Ti je Nemka kraja dala
Naj ti Nemka zdravje da.»»
6. Te ferpantešne Brovljanke
Mor'jo biti dro lepe.
7. K' one tako daleč slovijo
Noter v nemške Štot-Štajre.

Digitized by Google

8. Za bolezen so rcnije,
Za ljubezen jih pa ni.

(Borovlje.)

20. Žrjav svarí dekleta.

1. Oj sémenj lép, oj sémenj nóv,
Oj lépo nóvo žégnanjé.
2. Pobi pod lipo rajajo,
Mlade dečle napajajo.
3. Lepa ptica, lep žrjav
Vrh lipe je lepo zapel:
4. Dekličice, noričice,
Da pobom vse verjamete.
5. Po dni vas z vincem napajajo,
Po noči vam krence jemljejo.
6. Dečle pod lipico stojo,
Na žrjava govoro:
7. Le čaj, le čaj ti lep žrjav,
Ki si v zelenej lipi stal;
8. Mi bomo tebe dobile,
Vse lepo perje izpipale.
9. Da lih mi perje izpipate,
Da mi le leben šenkate.
10. Jaz v planino zletel bom,
Še lepši perje zredil bom.

Digitized by Google

11. Po planinah letal bom,
V ravno polje gledal bom.
12. Dečle se bojo plakale,
Zibike potakale.

(Rož, Podjunsko.)

1. Inačica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Lep je ptič, pisan žrjav,
Ki je lepo pel, še lepše znal,

Da so ga vsi radi slišali
V celej Laškej deželi.

Dekličice, noričice i. t. d.

(Ziljska Bistrica.)

2. Inačica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Kako je pel kaj, hud žrjav,
Ki je v zelenej lipi stal?

Dekličice, noričice i. t. d.

(Rož.)

21. Ptica svarí fante.

1. Stojí, stojí lípicá,
V lípici póje tíčicá: Kuku, kuku!
2. Pobiči, goljufiči,
Mlade dečle golfujete.

Digitized by Google

3. «Le tiho, tiho tičica,
Na steni visi flintica.
4. Al' te mi pobiči vjemamo,
Ti vse perje vzemamo.»
5. Da lih mi perje vzemate,
Da mi le leben šenkate.
6. Jaz pa v zelen gozd [1] zletim,
Spet novo perjiče zredim.
7. Jaz spet bom prižana tičica,
Dečva nikdar več devičica.
8. Jaz bom v gozdu spevljala,
Ti dečva boš sinka zibala.

(Borovlje, Podjunsko.)

22. Moč ljubezni.

1. Stojí, stojí ravnó poljé,
Oj le póljé žégnanó.
2. Tam ne raste drugega
Kakor drevje leskovo.
3. Notre v sredi leskovja
Je pa uta zídlarska.
4. Tri dečle so tam smukale,
Tri lepe dečle knapovske.
5. Prelepo so sprepevljale,
So anzídlarja prenorile.

[1] obod.

Digitized by Google

6. «Moj oče so dro falali,
Da so me k menihom klajdrali;
7. Jaz pa menih bit ne mô,
Imam cveč žavbern ljubico.
8. Zapustil bom anzidlarco,
Pa pojdem v jamo knapovsko.»
9. Dečle imajo bele rokice,
Gor pa zlate rinčice.
10. Lepe zlate rinčice,
Ki je jim anzidlar kupil je.

(Borovlje, Ziljsko, Št. Jakob.)

23. Nežica se umori.

(Kuhač I., 180.)

1. Sém b'la stára sédem lét,
Sem hót'la íti v klóšter lép.
2. Ko še nisem vedela,
Kaj je ljubezen pobovska.
3. Sem b'la stara šestnajst let,
So me djali v klošter lep.
4. Ko sem Nežica že vedela,
Kaj je ljubezen pobovska.
5. Nežica v linici stoji,
Gleda v ravno poljice.
6. Kaj v ravnem polji delajo,
Al' plevajo al' ženjejo.

Digitized by Google

7. Vidi svojega ljubega,
Ki je rumeno pšenico sejal.
8. Kaj pravi mlada Nežica
Viši nuni klošterskej?
9. Odprite vrate klošterske,
Al' pa bom fercagala.
10. Kaj pravi mladi Nežici
Viši nuna klošterska?
11. Kdor si v klošter izvoli,
Nikoli iz njega rešen ni.
12. V tem v cerkev pozvoni,
Vse v kloštru na kor leti.
13. Kje je mlada Nežica,
Ki je vselej prva b'la,
Zdaj je še poslednje ni.
14. Kaj je Nežica storila?
Je zadeli pobča scagala.
15. Je vzela torej roženkranc,
Črez sredo ga pretrgala.
16. Kdor hoče, žebraj ga,
Jaz ne bom ga nikdar več.
17. Je vzela torej bukvice,
Črez sredo jih pretrgala.
18. Kdor hoče, beri jih,
Jaz ne bom jih nikdar več.

Digitized by Google

19. Zdaj moram Než'ca scagati,
Svojo dušo ferdamati,
Oj svojo dušo ferdamati.
20. Vse nune hitro nazaj leto
Gledat nje belo postljico.
21. Pa niso našle drugega,
Ko mrzle krvi kaple tri,
Ko je morala Nežica scagati.

(Kotmaravas, Ziljsko.)

24. Prepir in sprava.

(Vraz 190; «Kres» I., 275.)

1. Eno póšto sem slíšal,
Sem žálosten stál,
Ki bom móral ostáti
Le lédik — stanú.
2. Sem mislil, sem žinjal:
Kaj bom si začel?
Ali pojdem k žovnirjem,
Ali bodem jo vzel?
3. «Ne hodi k žovnirjem,
Bo škoda za te,
Boš videl, moj pobič,
Bo grevalo te.»
4. ««Kaj grevalo bo me,
Ko sem preboren za te,

Digitized by Google

Te druge imaš pobe,
Še sramuješ mene.»»

5. «Koj verji mi, pobič,
Prav rada te imam:
Bom ti pušeljc storila,
Po njega pridi sam.

6. Koj pridi, koj pridi,
Boš videl saj sam,
Kaj jaz za 'ne rožice
V garteljnu imam.

7. Oj pridi koj gvišno
Noj vtrgaj eno,
Katera narlepša,
Narljubejša bo.»

(Zvrhnji Rož, Žabnice.)

25. Sprava s prvo ljubico.

(Janežič 6; Kuhač II., 72.)

1. Kjé si Néžicá[1] domá,[2]
Dá te níkdo né pozná.

2. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer teče voda izpod ogla.

[1] Dečva moja i. t. d.

[2] Voda teče, da vse cinglja
Izpod ogla mirnastega.

Tám se je dečva umivala,
Zraven na me se spominjala.

Digitized by Google

3. Voda teče, da vse žvenklja,
Ali žene mlinska kamna dva.
4. Tam se ne melje drugega,
Ko ljubezen najina.
5. Tam se je dečva umivala,
Svetle solze pretakala.
6. Svetle solze pretakala.
Mene se je spominjala.
7. «Prej ko pojdem k poroki,[1]
Prej še pojdem k ljubici.
8. Prej ko jo zapustil bom,
Tribarti jo še kušnil bom.
9. Lepo jo zahvalil bom,
Na oscet jo povabil bom.»
10. ««Na tvojo oscet priti ne mô,
Tvoja oscet zlo čudna bo.
11. Tebe k poroki popeljejo,[2]
Mene v črno prst zasipljejo.
12. Kedar prideš na britof žegnani,
Poglej na grobič zeleni.

[1] Prej ko pojdem k spovedi
Prej še pojdem k ljubici.
[2] Tebe k poroki peljejo,
Mene k pogrebu ponesó.

Tebe bojo poročali,
Mene v črno prst zasipali.

Digitized by Google

13. Tam je ljubezen najina
Brez uržeha razšajdana.
14. Si rajtal, da druge štimam,[1]
Pa le tebe pri srci imam.»»
15. «Tri babe so k meni stopile
So grdo te zatožile.»
16. ««Kdor me tožuje, nima prav,
Nikoli sreče ne bo imel.
17. Bog daj vsem vernim sveti raj,
Tem pustim babam ga ne daj.»»
18. «Oh zdaj pa vem, kje si doma,
Moje srce te spet spozná.
19. Zdaj dam nazaj ti srček moj
In na vselej ostanem tvoj.»

(Povsodi.)

[1] Razšajdali so jo hudi ljudi,
Hudi ljudi in babe tri;

Na tratici so klafale,
Najino ljubezen razdirale.

Ali:

So pri mraku okol' letale
Noj najino žlahto zrajtale.

Ali:

Kdo bi le bil razšajdal jo,
Ko tri babe kvaterne,
So pri mraku letale,
So nama žlahto zrajtale.

Digitized by Google

26. Očita mu nezvestobo.

1. En lep gártelc bóm skopála,
Rózmarín bom nóter sejála.
Rásti, rásti rózmarín,
Da bóm naredíla púšeljc z njím.
2. «Rožmarin je že zelena;
Boš naredila pušeljc mena?»
««Še storila ti ga bom,
Poslala pa ti ga ne bom.
3. Jaz bi pušeljc že poslala,
Ti ga je pa že 'na druga dala,
Jaz pa tega ne strpim,
Še rajši tebe zapustim.»»

(Šmarjeta.)

27. Izbira si drugega.

1. Nékaj sem zvédel nóvegá
Od mójega deklíča zaljúbljenegá,
Da óna si 'zbíra drúgegá,
Za mé se ne mára nič véč.
2. Po garteljči je špancirala,
Rožice si je nabirala:
Rozenkravt, nageljč, rožmarin,
«Iz teh ti jaz pušeljc naredim.»

Digitized by Google

3. «Ko mi boš pušeljc delala,
Z rudečo žido povijala,
Le tiho stori ljubica,
Da ne bojo zvedeli mamica.
4. Le tiho stori ljubica,
Da ne bojo zvedeli mamica,
Da ne bojo zvedeli drugi ljudje,
Da nisem za tvoje srce.
5. Zdrava ostani ljubica
In tvoja bela postljica,
Sam Bog ti obvari dušo in telo,
Zdaj mene več k tebi ne bo.»»

(Bela pri Kapli, Šmarjeta, Št. Jakob.)

28. Nova ljubezen.

1. Káj je nicój za 'n lép večér,
Lép večér, ena svétla nóč.
2. Mesenc pa sije celo noč,
Zaspati meni ni mogoč.
3. Jaz pojdem klicat španiča,
Da nicoj ves kam pojdeva:
4. Črez tri gore, črez tri dole,
Tam, kjer je moja dekle.
5. Oba po polji prangava,
Zažvižgava, zapojeva.

Digitized by Google

6. Oba pod gankič prideva
In jo gori pokličeva.

7. Ona se hitro prebudi
In se nama naglasi.

8. Ona strpeti ni mogla,
Je na gankič pritekla.

9. Ona je naju barala:
Čej sta oba poprej bla?

10. Oba bi ti dro povedala,
Ti bi se preveč prestrašila.

11. Oba sva pri drugej dečli bla,
Dreve spet k njej pojdeva.

12. Dečva podaj mi belo roko
Noj rinčico te sreberno.

13. Noj rinčico te sreberno,
Oj dečva, kar za zlo.

14. Bom jo tistej dečli dal,
Ktero sem si sinoči zbral.

15. Tičice lepo pojo,
Ki pobiča poglajtujejo.

16. K enej drugej dečli gre
In jej rinčico nese.

(Borovlje, Podkrnos, Kanalsko, Podjunsko.)

Digitized by Google

29. Ljubček pride po prstan.

1. Jaz bi 'mél pa dréve vés ití,
   Pa mégla na jézerú leží.
2. Oh prosite, babice, Bogá,
   Da bi šla megla od jezera.
3. Prosile so babice Boga,
   Šla je megla od jezera.

. . . . . .

. . . . . .

4. Ko je ladjico na vodo djal,
   Noter je dve baklji vžgal.
5. Ladjica po jezeru plaví,
   Dečva pa v višji lini stoji.
6. Ko je ladjica h kraju prišla,
   Je dečva k jezeru tekla.
7. On pravi: Daj zad mi rinčico,
   Ki v spomin sem dal ti jo.
8. Ko je ona to zaslišala,
   Se je močno prestrašila.
9. Ona se prime za svoje lase
   In se vrže na črne tle.
10. Prosim vas, vi španinje,
    Ne 'mejte 'z daleč lubeje.

(Ob Celovškem jezeru.)

Digitized by Google

30. Prstan je vzela nazaj.

(Odlomek.)

1. Dečva je rínčicó nazáj bodrála
Sinóči glíh o pólnočí.
2. Ona mi je srčice zažgala,
Mi zdaj s plamenom gori.

(Borovlje.)

31. Zapuščeno dekle zdihuje.

(Kuhač II., 65; Janežič 73.)

1. Jé pa sinóči slánca pádla
Ná zeléne trávniké,
Jé vso tráv'co pómoríla,
Vsé te žláhtne rózicé.
2. Al' meni pa ni za rožice,
Da je glih slana vzela je,
Meni je le za mojega poba,
Ki je sedaj zapustil me.[1]
3. V sredi mojega srca
Ena rožica cveti.
Ali jej jaz ne bom prilila,
Ona gvišno obleti.[2]
4. Kaj jej bom prilila,
Ko nimam vinca ne vode;

[1] Ki pustiti rajta me.
[2] Obledi, ali: Še mi gvišno posuši.

Digitized by Google

Zato jej bom prilila
Moje svetle solzice.
5. Zato jej bom prilila
Moje svetle solzice,
Ko sem jih tedaj stočila,
Ko je pob zapustil me.

(Povsodi.)

32. Žalovanje.

(Janežič 15; «Kres» I., 35.)

1. Vsé je vesélo, kár živí,
Móje srcé nikóli ní.
2. Moje srce je ranjeno,
Da ne bo več ozdravljeno.
3. Tedaj bode ozdravljeno,
Ko bo v črno zemljo spravljeno.
4. Vse bom pobrala, kar imam,
In pojdem dalej kam drugam.
5. Pojdem na goro visoko
Noter v puščavo samotno.[1]
6. Tam notre bom prebivala,
Svoje srce ogrevala.
7. Nosila bom bele roke,
Točila bom svetle solze.

[1] zidlarsko.

Digitized by Google

8. Gledala bom ravno polje,
Ravno polje, črno [1] morje.
9. Po morji plava barkica,
Na barki pa banderica.[2]
10. Tam se pa vozi pobič moj,
Obljubil mi je zakon svoj.
11. Obljubil mi je prstan zlat,
Zlagal se je kakor en tat.
12. Oh žalost, žalost prevel'ka,
Še hujši živa, ko mrtva.
13. Mrtvo pokoplješ, je pa ni,
Se živa vlači pred očmi.

(Rož.)

33. Prepozno kesanje.

1. Tá pijánost jé nemárnost,
Vél'ko póbov zápeljá.
2. Je še mene zapeljala,
Mene poba mladega.
3. Sem pa pobič se vpijanil,
Nisem imel več pameti.
4. Dečli sem jaz kljubu storil,
Sam sebi pa k žalosti.

[1] plavo.
[2] Po morji plava barkica
Z zelenjem omalana.

Digitized by Google

5. Nisem hotel špane bogat'
In pa mojo mamico.
6. Zdaj bom moral jaz maršírat'
V to deželo ogersko.
7. Nisem hotel jaz ležati
Doma na belej postljici.
8. Zdaj bom moral vahto stati
Na tej granici ogerski.
9. Kdo bo, dečva, tebe troštal,
Ko te jaz zapustil bom?
10. «Mene bojo tiste tičice,
Ki pod nebom frkajo.»
11. Kdo bo tebe, pobič, troštal,
Ko me ti zapustil boš?
12. «Mene bojo tiste ribice,
Ki po morji plavajo.
13. V žovti tisti ogenj,
Tisti bode pa moj zvon.
14. Pred da bode trikrat vdaril,
Že za gvišno mrtev bom.»

(Škofiče, Rož, Podkrnos.)

34. Prvi ljubček — je bil gorši.

1. Sólnce žé za góro gré,
Tó je móje véseljé.
Jaz pójdem bárat ljúbicó,
Kakó jej lé kaj gré.

Digitized by Google

2. «Oh, kaj je tebi ljubica,
Da si tako žalostna?
Al' mar prvi šocej tvoj
Pri srci tebi še leži?»
3. ««Oh moj te prvi šocile
Je bil bel inoj rudeč.
Njega rudeče ličice
So bile ko kri in mlekice.
4. Pred mojega prvega šoceja
Ga ne bo nikoli več.
Z njim sem po semnjih hodila,
Sem bele birtiše nosila.
5. Z njim sem po semnjih hodila,
Sem bele birtiše nosila,
Zdaj jih bom pa zrezala,
Ko bom plenice nucala.»»

(Borovlje.)

35. Nezvesta ljubica.

(Kuhač III., 331.)

1. Kúkovcá mi nósi líst,
Nótre drúgega né stojí:
(Kuku ti dralala.)
2. Da moja ljubica druge ima.
Al' jih ima, pa naj jih ima.
3. Al' jaz pobič za kaj bom,
Drugo ljubico dro dobom.

(Ziljsko, Borovlje.)

Digitized by Google

36. Nezvesta ljubica.

1. Eno déčvo sém jaz ljúbil,
   Kí je bíla fóvš srcá.
2. Ona je zmirom tako djala,
   Da ima koj mene samega.
3. Sedaj jo pa ferata djanje,
   Ko bo skoraj zibala.
4. So tri jabolke rudeče,
   Na sredi so pa vse gnjile.
5. Take ste pa vi deklete,
   Ki imate fovš srce.

(Borovlje.)

37. Nezvesti ljubček.

(Iz Jarnikove in Vrazove zapuščine.)

1. Káj mi lípica précvetúješ,
   Dér mi sádja né neséš?
2. Jaz pa lipica precvetujem
   Vsem veselim pobičem.
3. Delam jim 'no hladno senco,
   Vsem veselim pobičem.
4. Kaj mi pobič pod lipico skačlješ,
   Der mi nimaš ljubice nič.
5. Jaz imam dro lepo ljubico,
   Je pa stanu ubogega.

Digitized by Google

6. Kedar mi dečva to zasliši,
Hitro mi je movka šla.
7. Se je v kamro zaklenila,
Oj v to kamro velbano.
8. Oje, joje moja glava,
Oh moje žalostno srce.
9. Saj na svetu ni človeka,
Da bi mogel potroštati me.
10. Tu sem mi pa pride pobič,
Oj le pobič lep in mlad.
11. «Odpri mi dečva kamro,
Kakor je navada tvâ.
12. Kam si dečva ključe skrila,
Oj od kamrice tvoje,
13. Da jih pobič tako iščem,
Vendar nič ne najdem je.»
14. ««Jaz pa ključe nisem skrila,
Ključi so pa dro še tam.
15. Pa od moje kamre duri
Se ti nič več ne odpro.
16. Da sem jaz lih borna dečva
In tudi le od gmajn ljudi,
17. Tolkaj vendar sem štimana,
Ko štiman si pobič ti.
18. Išči ti le tvojo gliho,
Jaz pa nisem gliha tvâ.»»

(Ziljsko.)

Digitized by Google

38. Nezvesti ljubček.

(Kuhač II., 211; Vraz 193.)

1. Tu mí stojí ena tráticá,
   Oj lépa zeléna tráticá.
2. Na trati lepa lipica,
   Oj lepa zelena lipica.
3. Pod lipico stojo pobiči,
   Oj vsi veseli pobiči.
4. Si nove rate skladajo,
   Kam dreve k dečvam pojdejo.
5. Gre vsači k svojej ljubici,
   Noj jaz pa k mojej deklici.
6. Gre vsači k svojej ljubici,
   Noj jaz pa k mojej Minkici.
7. Bom pustil Minki sineka,
   Bom potem šel na bandranje.
8. Minka je za lipico stala,
   Je pobičem poslušala.
9. Minka hitro movka gre
   Inoj kamrico zapre.
10. Tu sem mi pa pride pobič,
    Oj dro pobič lep in mlad.
11. «Odpri mi dečva kamrico,
    Oj poslednjibart nicoj.
12. Da bom še enbart videl
    Tvojo belo postljico.

Digitized by Google

13. Bom potem šel na bandranje
Daleč črez ravno polje.
14. Le to te prosim Minkica,
Da ne žinjaš več na me.»
15. ««Jaz ne nucam sineka,
Ti pobič pa ne bandranja.»»
16. «Saj jaz nisem tebe menil,
Oj le španinjo tvojo.»
17. ««Ali ti nisi mene menil
Ali le španinjo mojo,
18. Potem pa mene ti zapusti,
Pa koj k španinji idi.»»
19. «Oj ti prekleti špani,
Da ti vsaj povejo vse.»
20. ««Niso špani mi povedali,
Sem le sama slišala.
21. Sem za lipico stala,
Sem vse dobro slišala.»»

(Ziljsko.)

1. Inačica.

1. Stoji, stoji Ljubljanica,
Oj Ljubljanica dolga ves.
2. Na sredi Ljubljanice stoji
Ena lipa zelena.
3. Pod zeleno lipico
Stoji miza pisana.

Digitized by Google

4. Okoli mize pisane
Pa dvanajst lepih pobov je.
5. Pobiči v mislih imajo,
Kam dreve ves pojdejo.
6. Vsači k svojej ljubici,
Jaz pa k mojej Uršeji.
7. Kaj mi te Hanzelj pravi,
Oj te Hanzelj ofertni?
8. V en špot jo bom prípravil,
Potem pa bandral bom i. t. d.

(Borovlje, Podkrnos.)

2. Inačica.

1. Lepa je Ljubljanica,
Ljubljanica nova ves.
2. Tam stoji pa lipica,
Oj zelena lipica.
3. Pod lipico je miza,
Na štiri vogle vrezana.
4. Okoli pobiči sedô,
Pobičev pa dvanajst je.
5. Med njimi je pa Hanzej,
Oj te Hanzej ofertni.
6. Oni v mislih imajo,
Kam dreve ves pojdejo i. t. d.

(Št. Jakob.)

Digitized by Google

39. Vojak in ljubica nezvesta.

1. Ura bíje štíri,
Se déčva véselí:
Moj šócej k méni príde,
Se sábljicá svetlí.
2. V cimerč noter stopi,
Pogleda me ostro:
Jaz njemu grem nasproti
Z mojo pravo rokico.
3. Tosej se dol vsedi
Na mojo pravo stran,
Potlej mi pa povedi,
Kak je žovnirski stan.
4. Jaz bi se dro vsedel
Na tvojo pravo stran,
Ko bi jaz za resno vedel,
Da sem jaz pobič sam.
5. Pa tam klobuček vidim
Drugega pobiča,
Zatorej jaz koj pojdem,
Ker dečva me goljfa.
6. Sabljica ta svetla
Se bo zasukala,
In tebe bo posekla,
Ti dekle goljufasta.

(Škofiče.)

Digitized by Google

40. Nezvesto deklico je zasačil.

1. Šé le nóč storíla sé,
Sem stópil ná goríco,
Sem slíšal póba drúgegá,
Ki je mójo déčvo klícal.

2. Jaz sem sam pri sebi djal:
Jaz bom to dečvo skušal,
Al' si bo drugega držala,
Jo bom pa jaz zapustil.

3. Sem komaj malo po vrtu šel,
Sem pa že slišal duri,
Duri so se odpirale,
Tantre je bil že drugi.

4. «Dečva, dečva, dečva moja,
Ali spiš bèl si zbujena,
Ali imaš tantre poba drugega,
Da se ne mevdaš nama.»

5. ««Jaz nimam poba drugega,
To hočem zapriseči,
Boli, boli me glavica,
Bom morala kmalu vmreti.»»

6. «Midva sva pa dva arcata,
Te hočeva ozdraviti
. . . . . .
. . . . . .»

Digitized by Google

7. Španič bo tam zraven stal,
Spoznavljal bo bolezen,
Jaz bodem pa ozdravljal te,
Ozdravim te gvišno resen.

(Podgorjani.)

41. Ljubček odpotuje.

1. «Kám ti pobándraš,
Ti bándrovčič mój?»
««Dóli na Štájerskó
Próti Drávicí;
Ali pójdeš Míciká z menó?»»
2. «Kaj bova pa jedla,
Ti bandrovčič moj?»
««Bele žemljice
Noj pomarankice;
Ali pojdeš Micika z meno?»»
3. «Kaj bova pa pila,
Ti bandrovčič moj?»
««Sladko vinčice
Noj razoljice;
Ali pojdeš Micika z meno?»»
4. «Čej bova ležala,
Ti bandrovčič moj?»
««Gori na štalici
Na rženi slamici;
Ali pojdeš Micika z meno?»»

Digitized by Google

5. «Kaj bova odela,
Ti bandrovčič moj?»
««Jaz tvojo suknjico,
Ti mojo jopico;
Ali pojdeš Micika z meno?»»
(Borovlie, Podjunsko.)

42. Črez morje.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Póbič séka smréke trí,
Póbič séka smréke trí?
Oj o pólnočí,
Kó vse trdno spí.
2. Žagar žaga dilice,
Tišlar puva barkico.
3. Pobič bode barkal se,
Oj črez silno morjiče.
4. Bom vzela, mati, pobiča,
Al' je za vas, pa vzamem ga.
5. Al' ni za vas, je pa za me,
Da bode ležal pri mene.
6. Tišlar bo delal zibico,
Notre se bo zibal sinek mlad.
7. Dečva bo prižgala sveče tri,
Dečva bo prižgala sveče tri.

Digitized by Google

8. Z edno bo si svetila,
Ko bode v barko sedala;
9 Z drugo bo si svetila,
Ko sinka bo povijala;
10 Z trečo bo si svetila,
Ko bode v postelj legala.

(Ziljsko.)

43. Vlačuga.

(«Vodnikov Spomenik» 180; Kuhač II., 265.)

1. «Jaz pójdem póbič fríšno v žóvt.»
««Jaz pójdem déčva za tebó.»»
2. Pavka prvič zapoje,
Lenka, že gori vstaja.
3. «Lenka, ne hodi za meno,
Boš masa hudo imela.
4. Daleč midva porajžava,
Še vinca ne bova pila.»
5. Pavka drugič zapoje,
Lenka že pokeč vkup spravlja.
6. «Lenka ne hodi za meno,
Boš masa hudo imela.
7. Daleč midva porajžava,
Še kruhka ne bova imela.»
8. Pavka tretjič zapoje,
Lenka že na konjca seda.

Digitized by Google

9. «Lenka, ne hodi za meno,
Boš masa hudo imela.
10. Daleč midva porajžava,
Še vode ne bova imela.
11. Še vode ne boš imela,
Da bi svojega sinka umila.»
12. Prideta k morji rujavemu,
Čir dečle noter mečljejo.
13. ««Joj, naprej ne smem, nazaj ne znam,
Bom morala tu konec jemati.»»

(Ziljska dolina.)

44. Zvesta bom ostala.

1. Kár sem póbič jáz prirájžal,
Só minúle léte trí,
Kedár to rájžo prémišljújem,
Solzéne só mojé očí.
2. Sedaj pobič jaz pa pojdem
Iz tega kraja na Tirol,
Tebe dečva sem navajen,
Pozabil te ne bom nikol'.
3. Žavber dečle sem navajen,
Žalostno srce zares:
Jo bom moral prepustiti
Le tem drugim španom črez.

Digitized by Google

4. Kedar jaz po slovo pojdem,
Tedaj naj več bom prestal.
Pa še prej da jo bom zapustil,
En zlat prstan jej bom dal,
5. Da ga bo za slovo imela,
Da sem jaz nje pobič bil,
Da sva lih skupaj ležala,
Sem jej krenčič koj pustil.
6. «Dober večer, dečva moja,
Tebi umšam lehko noč.
Zdaj pa zdrava ti ostani,
Mojemu srcu druga pomoč.»
7. ««Da ne boš mene pozabil,
Saj te grivalo ne bo,
Zvesta tebi bom ostala,
Drugega poba imeti ne mô.»»

(Šmarjeta, Podgorjani.)

45. Zvesti ljubček.

1. Sém sinóči pri déčli bíl,
Mé je pá patról dobíl.
2. «Pob, al' te šege dol ne boš djal,
Jaz te bom k žovnirjem dal.»
3. ««Jaz te šege dol ne dem,
Še rajši bodem jaz žovnir.

Digitized by Google

4. Imam pa dečvo žavberno,
Še sebo popeljem jo.
5. Jaz bom pa tam na vahti stal,
Dečvo bom pa v cimerc djal.
6. Po cimru bo špancirala
Najine gvante cirala.» »

(Šmarjeta.)

46. Slovo in konec ljubezni.

(Kuhač II., 53.)

1. Bárkicá je spúvaná,
Od krája préč odtísnjená:
Oh od krája préč,
Oh od krája préč,
Nazáj pa nikóli véč.
2. Barka začne plavati,
Dečva začne jokati:
«Oh ne joči več,
Oh ne joči več,
Ki ne pomaga nič.
3. Kaj sem pobič tebi djal,
Ko zadnjič sem pri tebi spal:
Oh ne vdajaj se,
Le počaj na me,
Jaz gvišno vzemam te.»

Digitized by Google

4. ««Jaz pa čakati ne mô,
Imam masa hudo mačeho.
Jaz se vdala bom,
Se možila bom,
Tebe zapustila bom.»»
5. «Tam stoji zdaj lipica,
Sva z mojo ljubico rajala,
Tičice pojô,
Rožice cvetô,
Najina ljubezen v kraji bo.»

(Ziljsko.)

Inačica.

(Janežič 76.)

1. Je barkica od kraja šla,
Dečva je zajamrala i. t. d.
2. Dečva, kaj veš, kaj sem pobič djal,
Ko sem tam za zglavjem stal:
Oh ne vdaj se še,
Oh ne vdaj se še,
Počaj eno leto, dvi na me.
3. Jaz pa čakati več ne mô,
Imam prehudo mačeho,
Bom koj vdala se,
Bom pustila te,
Ti pa ne žinjaj več na me.

Digitized by Google

4. Čir sva oba lani rajala,
Že raste letos pumpava:
Tičice pojô,
Rožice cvetô,
Za me veselja več ne bo.

(Po vsem Rožu)

47. Slovo.

1. Sinóči sem dóbil písmicé
Od móje práve ljúbicé,
Dá bi imel dréve k njej vés iti,
Tróštovát nje révno srcé.
2. «Kaj tebi fala ljubica,
Da si tako žalostna,
Tebi se že na očeh pozna,
Da si se jokala.»
3. ««Jaz se še nisem, še le bom,
Jaz se še nisem, še le bom,
Jaz se še nisem, še le bom,
Ko tebe več vid'la ne bom.»»
4. «Saj si meni obljubila,
Da boš koj mene ljubila,
Komaj bom storil marša dva,[1]
Imela boš že drugega.

[1] Zdaj pa vidim pobič sam,
Da sem bil zapeljan.

Digitized by Google

5. Jaz bom v Celovci [1] vahto stal,
Tam [2] bom si drugo ljubico zbral,
Jaz ne bom mislil več na te,
Ti pa še menj na me.
6. Kaj pa to za 'n pušeljc bo,
Ko po zimi rože ne cvetô.
Púšeljc mora biti plav,
Ko bom slovo jemal.»

(Po vsem Rožanskem in Podjunskem.)

48. Slovo.

(Kuhač I., 319.)

1. Mója déčva dáj mi púšeljc
Ná to rájžo žálostnó.
2. «Kako bom ga tebi dala,
Jaz sem sama žalostna.
3. Moj židani facanetelj
Polhen je krvavih solz.
4. Ali vendar ti ga bodem dala
Iz rozmarina nemškega,
5. Iz rozmarina nemškega,
Iz nagelna rudečega.

[1] v Ljubljanici.
[2] Pri tebi bo že drugi spal.
Ti pa ne žinjaj več na me,
Jaz pa še menj na te.

Digitized by Google

6. V židico ga bom zavila,
   V eno rudečo židico.
7. H klobuku ga ti bom pripela
   Z eno srebrno medenico.»
8. Jaz pa že naprej porajžam
   Črez tri planine zelene.
9. Črez Kanalsko, črez Špitalsko
   In črez Oberštajersko.
10. Tam me bojo ljudje prašali:
    Kdo je tebi tak pušeljc dal?
11. Dala mi ga je moja dečva,
    Lepa mlada Kanalka.
12. Te šmentane Kanalke,
    Kako one daleč dišô.
13. Niso lepe ne bogate,
    So pa frajndlih besedi.
14. Nemka ima pet tavžent,
    Še ne mara nikdo za njo.
15. Kanalka pa, ki ima pet rajniš,
    Se pa še pipljejo za njo.

(Ukve.)

49. Spominja se ljubčeka.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Zakáj mi rásteš ti rózmarín,
   Kó jaz tébe núcat' ne smém?

Digitized by Google

2. Pri mojem srcu mi moj sin spi,
Kjer še nikdo za nja ne ve.
3. Moj ljubi je ražjal tja za Vin,
Moje misli grejo vse za njim.
4. Jaz mu bom en cedelc pisala
In ga bom za njim pošiljala.
5. Če ga ne bodem nikoli več videla,
Saj ga bodem iz pisma slišala.
6. Moj ljubi je en frišen žovnir,
Od vseh teh višjih oficir.

(Ukve.)

50. Zdihovanje po ljubčeku.

(Janežič 37.)

1. Póbi k žovnírjem pójdejó,
Dekléte pá povéčejó.
2. «Zajtre prav zgodaj vstala bom,
V Celovec se peljala bom.
3. Pred havptmana stopila bom,
Za pobiča ga prosila bom:
4. Al' mi ne daste pobiča,
Bom gvišno sirota scagala.»
5. Havptman djal je jej tako:
««Da pobič tvoj nikoli ne bo.»»
6. «Ne bo prišel mi pobič zad,
Se bom jokala noč in dan.

Digitized by Google

7. Minulo je že sedem let,
Kar sem naredila pušeljc lep.
8. Iz nagelna te belega,
Iz mojega srca poštenega;
9. Iz nagelna te plavega,
Iz mojega srca pravega;
10. Iz nagelna rudečega,
Iz mojega srca gorečega.
11. Te pušeljc je že obletel,
Moj pobič je na vojsko šel.
12. Moj pobič je na vojsko šel,
Ne bode več nazaj prišel.«

(Leše.)

Inačica.

1. V Celovci lepo godejo,
Deklete se pa jokajo:
2. Oj sijaj, sijaj solnčice
Na moje drobne srčice.
3. Zakaj bi se ne jokale,
Pobrali so nam šoceje.
4. V nedelje jutro vstala bom,
V Ljubljano se podala bom.
5. Pred havpmana stopila bom,
Za šoceja prosila bom.
6. Havpman je pa tako djal,
Je svitli meč v rokah držal:

Digitized by Google

7. Jaz šoceja ne morem dat',
On je cveč en fajn soldat.
8. Puško bo on na ramo djal,
V vojsko se bo on podal.
9. Sabljica je že zbrušena,
Ti boš pa zapuščena.
10. Kuglica je priletela,
Šoceja v srce zadela.
11. Šocej mrtev obleži,
Dušo Bogu izroči. (Podjunsko.)

51. Zvesta deklica.

(Janežič 30; Kuhač III. 158.)

1. Stojí gártelč zágrajèn [1]
Z rudéčo žído zápletèn,
Pólhen rózic násajèn.
2. Notre je dečva prangala,
Se z rožicami zgovarjala.
3. Rasti, rasti rožmarin,
Druge rože tudi z njim.
4. Notre raste lilija,
Kakor je moja ljubica.
5. Tosa pride lep žovnir,
Lep žovnirski oficir.

[1] Stoji tam vrtič zagrajen,
Z rumenimi rožami nasajen.

Digitized by Google

6. «Ljuba dečva, cartana,[1]
Daj mi malo puŝeljca.»
7. «»Je že minulo sedem let,
Ko sem naredila puŝeljc lep.
8. Puŝeljc je že obletel,
Moj pobič je k žovnirjem šel.»»
9. «Tvoj pobič je na vojsko šel,
Ne bode več nazaj prišel.
10. Saj sem jaz tam zraven stal,
Ko je tvoj pobič glavico djal.
11. Jaz sem klobčič nja pobral
In sem si ga na glavo dal.[2]
12. Ali nimaš dečva drugega,
Imej mene za pravega.»
13. ««Sedem let sem čakala,
Sedem let bom žalovala.
14. Bom kupila suknjo židano,
Jo dala v cerkev žegnano.
15. Se bojo meše rihtale
Za mojega pobiča noj za me.»»
16. «Si bila mi zvesta ljubica,[3]
Zdaj boš mi žena zakonska.»

(Leše, Ziljsko.)

[1] Dobro jutro, deklica,
Mi boš kaj dala puŝeljca?
[2] In njemu ga pod glavico djal.
[3] Lepo zahvalim, deklica,
Da si tak dolgo zvesta bilá.

Digitized by Google

52. Žalovanje po umriem ljubčeku.

(Šafařík, Národopis 167.)

1. «Póbič mój je šél v planíno
Stréljat čúdno vsó zveríno.
2. Al' ga bo zverina vjedla,
Kaj bom dečva pobiča imela.»
3. Srečata ga dva medveda,
Ki sta pobiča vjedla.
4. Dečva je v potoku prala,
Je pritekla voda vsa krvava.
5. Še en malo je dečva prala,
Klobčič že pred njo priplava.
6. Klobčič pa je že poznala,
Ki je žogice mu delala.
7. Še en malo je dečva prala,
Pobič že pred njo priplava.
8. «Oje, joje moja glava,
Kam bom dečva pobiča djala.
9. V gartelč bom ga pokopala,
Rože bom po njem sejala.
10. Kedar bom dečva rožice plela,
Pobiča bom v žinji imela.

(Ziljsko.)

Digitized by Google

53. Ne obetajte.

(Kuhač II., 84.)

1. «Štímica vpíje, štímica gré;
To jé lih táka štímicá,
Kákor mójega póbičá,
Mójega póbiča prvegá.»
2. ««Odpri dečva kamrico,
Kakor je bla navada tvâ.»»
«Kaj ti bom odpirala,
Ko te dečva ne poznam.»
3. ««Kaj bi me dečva ne poznala,
Ko sem bil prvi pobič tvoj.»»
«Kako bi to mogoče bilo,
Da bi ti moj pobič bil?
4. Ko je že minilo sedem let,
Sedem let, osmega pol,
Ko je moj pobič pokopan,
Noter v črno zemljo djan.»
5. ««Le povohaj mojo roko,
Kako po zemlji mi diši.
Kako bi ne dišala,
Ko je sedem let v grobi ležala.
6. Je sedem let v grobi ležala,
Sedem let, osmega pol.
Kaj si mi obljubila,
Da ne boš drugega ljubila?

Digitized by Google

7. Sedaj pa vendar drugega imaš,
Mene nič več ne poznaš;
Jaz sem obljubil vzeti te,
Te nisem vzel, sem prej umrl.
8. Zato me zemlja noče imeti,
Me črviči nočejo snesti:
Zato sem moral sedaj vstati,
Pa s tebo se zglihati.» »
9. Ne obljubujte pobi dečvam
Ne po noči, ne po dni:
Ne obljubujte dečle pobom,
Ne po noči, ne po dni.

(Ziljsko.)

54. Ne hodi na Laško.

(Odlomek.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Krámar je zjútraj zgódaj vstál,
Goré je klícal ženó svojó,
2. Ženo svojo, lepo mlado:
Le gore vstani, kramarca.
3. Kramarca se mi izgovori,
Ki na beli posteljci sedi:
4. Kaj bom gore vstajala,
Saj ne bom s tebo rajžala:

Digitized by Google

5. Ne hodi kramar v Pergamo,
Tama so masa hudi ljudi,
6. Še hujši žene ko moži,
Tebe pa kramar vbijejo
. . . . . .
. . . . . .

(Ziljska Bistrica.)

55. Nezvesta žena.

(Kuhač III., 59.)

1. Žámer mí črez Túre búra,
Žámer lép, žámer mlád.
2. Kedar mi žamer mov pribura,
Lepo vrišče noj poje.
3. Naproti mu priteče mati,
Ki je prava mati nja:
4. Kaj pa si žamer tak' vesel,
Da tak' vriščeš noj poješ?
5. Ko so doma take težave,
Da jih zgruntati ni mogoč.
6. Prišli so trije vandrovci,
So ti peljali ženo preč.
7. «Hitro mi osedlajte konjča,
Hitro konjča frišnega,
8. Da ga daleč bom pojezdil
K temu birtu novemu.

Digitized by Google

9. Kedar jaz pa k birtu pridem,
Našel bom ženo mojo.»
10. Sedela je žena zaročena
Med temi tremi vandrovci.
11. «Komu pa sina si izročila,
Tvoje dete majheno,
12. Tvoje dete majheno,
Ki pod srcem ležalo je?»
13. ««Jaz sem pa dete izročila
Tvojej starej materi.»»
14. «Pa podaj mi žena roko,
Tvojo pravo roko to.»
15. Kedar žena roko podala,
Odseka jej to roko preč.
16. To imaš pa žena leco,
Zdaj pa hodi z vandrovci.

(Ziljska Bistrica.)

56. Kazen nezvestobe.

1. Prijézdilí so Túrki trí,
Na bélih kónjih só sedéli,
So sábljicé zlo súkalí,
Trí déčle só iskáli.
2. Prijezdijo v prvo ves,
Preiščejo vse črez in črez,

Digitized by Google

Pobarajo tega, on'ga,
Ali on te dečle kaj pozna.
3. Ko dečle ne dobojo,
Strašno v konje becnajo,
Obrnejo se v skok nazaj
In jezdijo v drugi kraj.
4. Tam najdejo vse dečle tri,
Ki so jim utekle v sredi noči;
So sabljice zasukali
In glavice jim odsekali.
5. «Oh grozni, grozni Turki vi,
Ki ste tako nevsmiljeni!
Ne smili se vam nedolžna kri,
Ki ste jo zdaj prelivali.»
6. Tako oča jim govori
Od prevelike žalosti;
Ali Turki se zdaj vzdignejo
In glasno vse tako rečô:
7. «Te dečle zale in lepe
So nam se že zaročile,
Postale nam so nezveste,
Zatoraj naj le tam leže.
8. Naj zgodi se vsem ko tem,
Ki služijo le tem lažem.»
In Turki se zasukajo,
Nazaj jo spet odrinejo.

(Škofiče)

Digitized by Google

57. Svoja glava se sama bije.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Móž od žégna móvka gre,
Vesélo k híši prípojé:
«Nicój dobóm lesíčicé
Od móje ljúbe Jérčicé.
2. Daj Jerica, daj lesičice,
Lesičice opražene!»
««Močnik skuhan, močnik jej,
K' imam le malo masla zdej.»»
3. «Močnik nočem jesti zdej,
Lesičice naredi prej!»
««Močnik jej, si vina pil,
Lesičice ne boš dobil.»»
4. «Lesičice mi daj, bolj pa
Bo glava tvoja strupljena.»
Zdej v roke pljuni, brusi je:
«Jaz bom te tepel tako-le.»
5. Jerica lesičice ne da,
Rajši glavo zbito ima,
Lesičice prišparala,
Glava v krvi plavala.
6. Jera h grihte prileti,
Črez hrbet lase, sama kri:
««Oh najte naju šajdati,
Mož me sicer umori.»»

Digitized by Google

7. Zdej sodi rihtar: Kdo je kriv?
Bi mož lesičice dobil,
Bi ženo k sebi v postelj vzel,
Ne bi jo tepel, le objel.

(Ziljsko.)

58. Nežica — predaleč omožena.

(Janežič 17.)

1. Po ízbi je Néžica prángalá,
Svetlé solzíce tákalá.
2. Svetle solzice takala,
Že blizo je poroda b'la.
3. Mi tako pravi, govori:
Oj da bi se našel pobič mlad,
En pobič mlad, en hiter stan,
4. Da bi mi nesel šribanje
Mojemu oči noj materi
5. Daleč v deveto deželo,
Da mi na čase pridejo.
6. To Nežica komaj izgovori,
Pobič na durih že stoji,
Za pošte se ponudi ji
7. Daleč v deveto deželo,
Kjer oča, mati prebivajo.
8. Po dne je tekel, po noči šel,
Da bi hitrejši v svoj kraj prišel.

Digitized by Google

9. Lih v oknu stara mati stoji,
Mi tako pravi, govori:
10. «Gorje, gorje glavica moja,
Tam gre že spet pošta nova,
11. Je gvišno vmrla Nežica,
Preljuba moja hčerica.»
12. Pobič pred mater prihiti,
Poda jej hitro šribanje,
Oči pa rožico pušpanovo.
13. Je mati list prebirala,
Svetle solzice takala.
14. Napreči hlapcu ukazala
Konjiča najhitrejšega,
Da daleč preč pojezdiva.
15. Še komaj grad zagledata,
Že z vsemi tremi vkup zvonô.
16. «Gorje, gorje, glavica moja,
Že gvišno šajdingo zvoni.»
17. ««Nikar, nikar mati moja,
Pri nas je taka le šega:
18. Ko eno dete se rodi,
Z vsemi tremi vkup zvoni.»»
19. Proti gradu ona jezdita,
V vseh oknih sveče že gorô:
«Je gvišno vmrla Nežica.»

Digitized by Google

20. «« Nikar, nikar, mati moja,
Pri nas je taka le šega:
21. Ko eno dete se rodi,
Da v vseh oknih sveče prižgô.» »
22. «Oj v gradu pa že trupljejo,
Jej gvišno trugvo delajo.»
23. «« Nikar, nikar, mati moja,
Le mlademu sineku zibiko.» »
24. Prišla sta v črno kuhinjo,
Tam dekle že vse večejo,
Solzice svetle takajo.
25. Brž skoči v belo kamrico,
Na parah vidi Nežico.
26. Se prime za črne lase,
Se vrže tja na črne tle,
27. Se dolgo po tleh valjala,
Je vekala, tarnjavala,
28. Solzice svetle točila
Se k pobiču obrnila:
29. «Zahvalim te pobič lepo,
Da si me troštal tak lepo.»
30. Oj Nežico že k pogrebu nesô,
Jo v črno prst pokopljejo.
31. Je mati padla črez njen grob,
Se je po grobu valjala,
Je vekala, tarnjavala,

Digitized by Google

32. Solzice svetle točila,
Zemljico črno močila.
33. Da se v grobu Nežica oglasi:
Nikar, nikar, mati moja!
Le pojte v miru brž domov.
34. Saj bode prišla ura in čas,
Da Nežica prišla bom po vas.
35. «Norčave tiste matere,
Ki daleč hčere vdajajo,
36. Ko sem jaz vdala Nežico,
Preljubo mojo hčerkico,
Daleč v deveto deželo.»

(Rož.)

59. Kozarič.

(Kuhač, IV., 334.)

1. Kozárič mí kozíce páse
Tám v zelénem bórovjí.
2. Kozarič mi lepo žvižga,
Lepo žvižga in poje:
3. Le pasite se kozice moje
Tam v zelenem borovji.
4. Kozarič stopi tam na klado,
Oj na klado piravo.
5. Pod kladico se oglasi
Edna drobna štimica.

Digitized by Google

6. Kaj kozarič mi zdaj reče,
Kozarič lep, kozarič mlad:
7. Si ti človeška štimica,
Si štimica ti krščena,
8. Si krščena in birmana,
Pa še enbart oglasi se.
9. «Jaz sem dro prava štimica,
Kakor si kozarič ti.
10. Pa jaz nisem krščena,
Ne krščena, ne birmana,
Kakor si kozarič ti.»
11. Pogleda zdaj pod kladico,
Pod kladico pod piravo,
Tam najde mlado detice.
12. Dete kozariča poprosilo:
«Prosim te, kozarič ti.
13. Vzemi me na bele roke,
Kozarič lep, kozarič mlad.
14. Nesi me črez ravno polje,
Tota k birtu novemu:
15. Tam pobi in dečle rajajo
Mati v najlepšem krancelnu.»
16. Vsi grejo sprejemat ga,
Nja mati je poslednja b'la,
17. «Oj mati ne sprejemlji me,
Ti si že ferdamana.

Digitized by Google

18. Si že devet sinov imela,
Mene že desetega.
19. Si vse pod klado zdevala,
Ko si listje grabila,
Nam nisi sveta vošila.
20. Moj koter, moja kotrica,
Imajo stola pripravljena
Sredi neba vse svetlega,
21. Ti ga imaš sredi pekla,
Sredi pekla vse črnega.»
22. Kaj mi mati še reče:
«Joj, al' vse to resen je,
Oj hudič naj vzame me.»
23. Komaj ona to izreče,
Vpričo zemlja se odpre,
Vpričo zemlja jo požre.

(Ziljska Bistrica.)

60. Jerica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Jérica je šlá v Radólicó
Na lép seménj v Radólicó.
2. Tam jo je srečal ljubi nje.
Kaj še ljubi govori:
3. Čej si hodila Jerica ti,
Te tak' dolgo v oštarijo ni?

Digitized by Google

4. «Sem lepe gvante oblačila,
Si lepe kite spletala.»
5. Kaj ji še ljubi govori:
Kaj hočeš imeti Jerica ti?
6. Al' hočeš imeti s krame kaj,
Bolj hočeš imeti prvi raj?
7. «Jaz nočem imeti s krame kaj,
Jaz hočem imeti prvi raj.»
8. Prime jo za belo roko,
Pelja jo v oštarijo.
9. Ko sta en malo plesala,
Jerica bleherna prihajala.
10. Kaj Jerica tebi le fali,
Da si tako bleherna?
11. Prej, ko sva dalje plesala,
Jerica si lepa prihajala.
12. Sedaj pa malo plesava,
Si Jerica pa le bleherna.
13. «Kaj bi ne bila bleherna,
Povila sem sinka mladega.»
14. Kaj ji še ljubi govori:
Kam si djala sineka?
15. «Zavila sem ga v pečico,
Djala ga pod smrekico.
16. Tako sem njemu še rekla:
Obvari te Bog in Marija.

Digitized by Google

17. Tako sem njemu še rekla:
Pokropi te mrzla rosa.»
18. Kaj ji še ljubi govori:
Pojd'va iskat, Jerica, sineka.
19. Al' najdeva sineka živega,
Pila boš vinca sladkega;
20. Al' najdeva sineka mrtvega,
Pila boš, Jerica, rudečega.
21. Sta šla iskat sineka,
Sta slišala ga vekati.
22. Dobila sta sineka živega,
Kupil ji je vinca sladkega.
23. Prinesla sta ga v Radolico,
V Radolico v cerkvico.

(Rož.)

61. Kotrica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Tú stojí mi tráticá,
Oj lépa zeléna tráticá.
2. Na tratici fužinica,
Oj fužinica zidana.
3. Notre sta kovača dva,
Ki lepe konjče kovata.
4. Zdej prijezdi lep mladenč,
Mladenč na belej šimelci.

Digitized by Google

5 «Pokovejta mi šimelco,
Oj le mlado šimelco.»
6. ««Midva je ne pokovava,
Nicoj je sobota kvaterna.»»
7. Sta prvi žrebel vdarila
Je prižebrila šimelca:
8. Jaz nisem mlada šimelca,
Sem le tvoja kotrica.
9. Zdej pa bom porajžala,
Ne bova se več videla.

. . . . . .

. . . . . .

(Ziljsko.)

62. Vodni mož.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Stojí zeléna lípicá,
Pod lípo míza mírnastá.
2. Tam se pobi zbirajo,
Prve raje začenjajo.
3. Prve raje rajajo,
Pa križa nič ne storijo.
4. Prišel je lep rajalec.
Kaj jim rajalec govori:
5. Dajte mi najlepšo rajkinjo,
Da pojdem jaz tri raje z njo.

Digitized by Google

6. Najlepša je bila rajkinja
Katrica Kozlarjeva.
7. Peljal jo je prvi raj.
Kaj jim Katrica govori?
8. Kaj ste mi dali za 'nga rajalca,
Da se mi čudno zdi do nja?
9. Peljal jo je drugi raj.
Kaj jim Katrica govori?
10. Kaj ste mi dali za 'nga rajalca,
Da o krese rokavice ima?
11. Peljal jo je tretji raj,
Kaj jim Katrica govori?
12. Kaj ste mi dali za 'nga rajalca,
Da me že v srce žge od nja?
13. Tam jo je močno zasukal,
Skočil v globoko jamo z njo.
14. Na lipi je pustil dva puhstaba:
Katrica lepa rajkinja
Do vekoma pogubljena. (Rož.)

63. Črna hudoba.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Kónjca bóm jaz ósedljál,
Oj le kónjca bístregá.
2. Daleč ga pojezdim
Po zelenih brajdicah.

Digitized by Google

3. Kraljič je konjca osedljal,
Oj le konjca bistrega.
4. Predaleč je ga jezdil,
Oj pod lipico zeleno.
5. Kraljič pod lipico pride,
Oj pod lipico zeleno.
6. Kraljič je zavrisnil,
Konjič zarzgetal.
7. Nežica to zasliši,
Je hitro pritekla.
8. Oj pojdi tosej kraljič,
Oj kraljič ti k meni.
9. Konjca je prijela
Za uzdo klemano,
10. Noj ga je peljala
V štalico velbano.
11. Kratko ga je otvezla,
Da ni mogel trepetat'.
12. Dala mu je pšenice,
Da ni mogel rzgetat'.
13. Nja je pa prijela
Za nja belo rokico.
14. Noj ga je peljala
V svetlo kamrico.
15. Njega je podjava,
Kakor detice mlado,

Digitized by Google

16. K njemu se je poravnala,
Kakor žena zakonska:
17. To te prosim kraljič:
Obvari me kraljič ti,
18. Ko bojo po me prišli
Oj dro črni tati.
19. Jaz te kraljič peljem
Na vodo Donavo,
20. In te bom posadil
Oj le v lepo barkico.
21. Nežica je v barko sedla,
Oj dro v lepo barkico.
22. Je prišla črna hudoba,
Oj po mlado Nežico.
23. Oj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.
24. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
25. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj v morji kaplic je.
26. Kmalu jih je seštela
Oj dro črna hudoba.
27. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.

Digitized by Google

28. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
29. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj v morji peska je.
30. Kmalu ga je seštela
Oj dro črna hudoba.
31. Sedaj daj mi, kraljič, Nežo
Iz barkice tvoje.
32. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
33. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na svetu drevja je.
34. Kmalu ga je seštela
Oj dro črna hudoba.
35. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.
36. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
37. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na svetu listja je.
38. Kmalu ga je seštela
Oj dro črna hudoba.
39. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.

Digitized by Google

40. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
41. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na svetu trave je.
42. Kmalu je jo seštela
Oj dro črna hudoba.
43. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.
44. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
45. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na nebu zvezdic je.
46. Hudoba jih je štela,
Jih sešteti ni mogla.
47. Zemlja se je razklenila
Požrla črno hudobo.

(Rož.)

64. Obsojenec.

(Kuhač I., 181; Vrazova zapuščina.)

1. Kó sem pri mójej mámici bíl,
Véliko sém vesélja vžíl.
2. Sem mojo mamo zapustil,
Žleht tovarše sem dobil.
3. Oni so zavozili me,
V greh so zapeljali me,

Digitized by Google

5. Da sem vmoril bližnjega,
Z nožem sem prebodel ga.
6. Mene v mestu vjamejo,
Me pretrdo zvežejo,
Me v Radolico peljejo.
7. Zdaj moram Dominik vmret'
Noj špotljivo smrt storit'.
8. Velika je žalost moja,
Še veči bode materna.
9. Kaj moja mati porečô,
K'dar zbarajo mi pošto to,
Da bojo vzeli mi glavo.
10. Ena vaška palica mi rožlja,
Gvišno so mati moja.
11. Le preč, le preč, mater mojo,
Da prevelika žalost jim ne bo.
12. Za spovednika sem si zbral
Fajmoštra radolskega.
13. Da mi bo na strani stal,
Lepe nauke mi dajal.
14. Meni se pa čudno zdi,
Ko vidim toliko ljudij.
15. Oje joje, ti ljudi
So pogrebalci moji.
16. Oje joje, kaj to bo,
Frajman bo mi vzel glavo.

Digitized by Google

17. Frajman bo vzel oster meč,
Odsekal mi bo glavo preč.
18. «Poglej na vsmiljenega Jezusa,
Ki je na križu pribit bil,
19. Do nagega je slečen bil.
Noj za nas je križan bil.
20. Poglej Marijo devico,
Zemlje, nebes kraljico,
21. Je pod križem klečala,
Žalostna objokana,
22. Ko je videla Jezusa
Na križu pribitega.
23. Smrti se pa nič ne boj,
Frajmanu se v roke daj.
24. Podaj pravo mu roko,
Umšaj srečo mu dobro.»
25. Palica je prelomljena,
Sodba črez me sklenjena.
26. Glavica že po tleh leži,
Še mi pravi govori:
27. Zahvalim vas pogrebalci,
Ki ste k pogrebu mi prišli.
28. Oj prosite Boga za me,
Bom tudi prosil za vas vse.

(Rož, Podjunsko.)

Digitized by Google

65. Ošabna deklica.

(Odlomek.)

(Vrazova zapuščina.)

1. Je mráz, je mráz, da vsé cvenkljá,
   Dečvá mi štólc beséde dá.
2. Dokler mi štolc besede da,
   Tak' dolgo, vem, me rada ima.
3. Te pa so štolc besedice
   Pri mojem srcu veselje.

. . . . . .

. . . . . .

(Ziljsko.)

66. Odlomek.

Tám stojí 'na híša,
Oj le híša bírtová.

. . . . . (Ziljsko.)

67. Odlomek.

Móž je žmétno dŕva vózil
Od jútra dó večéra.

. . . . . .

(Ziljsko.)

68. Odlomek.

Lehko noč, ljubica.

. . . . . .

Digitized by Google

II. Zgodovinske.

69. Kralj Matjaž.

(Herman I., 263; Kuhač IV., 299.)

1. Králj Matjáž je žénil sé,
Je vzél cesárja túrskega
Mlájši hčérko Léncicó
Lepó kraljíco ógerskó.
Oj bogme, bogme kralj Matjaž.

2. Ko oscejt je že minila,
Sta se k domu spravljala.
Pelje jo v svoj beli grad,
Pelje jo v svoj beli grad.

3. Zadosti malo pri njej spi,
Zadosti malo tri noči:
So prišle cajtinge po nja
Da brž na vojsko se poda.

4. Kralj Matjaž je ptico imel,
Kralj Matjaž je ptico imel;
Karkoli se je zgodilo,
Vse mu je povedala.

5. Lepo je zaročil jej:
Lepo varovaj beli grad,
Da Turki mi ne pridejó,
Mi grada ne obropajo.

Digitized by Google

6. Da Turki mi ne pridejo,
Mi grada ne obropajo,
Mi Lenčico ne vkradejo,
Mi mamico ne vbijejo.
7. Matjaž se v vojsko zdaj poda,
Kjer je črna vojska nja,
Tam srčno on vojskuje se,
Pri svojej vojski srečen je.
8. Zdaj pa ptica prileti,
Na degneti mu obsedi:
Oje, joje kralj Matjaž,
Kaj bom ti jaz povedala.
9. Prišli Turki so hudi,
Poropali so pol gradi,
So vkradli mlado Lenčico,
So vbili staro mamico.
10. Matjaž je konjča obsedlal,
Svojega konjča bistrega:
Brž on k domu prileti,
Da se vse za njim kadi.
11. Poslal je po žnidarje,
Po tri mlade padarje,
Da ga po tursko brijejo,
Mu turske gvante delajo.
12. V turski gvant se naredi
In skokoma on prileti

Digitized by Google

V Turčijo globoko,
Pred hišo pred cesarjevo.

13. Turki pod lipo rajajo
Noj Lenčico sprevaževajo,
Turki pod lipo rajajo
Noj Lenčico sprevaževajo.

14. Matjaž pa tota prileti,
Pred turskim cesarjem obstoji:
Oje, joje, bratri vi,
Kako raji so dragi?

15. Kakor junaka vidimo,
Tako raje šacamo,
Ti pa frišen si junak,
Boš pa dal nam rumen zlat.

16. Matjaž pa seže v tošnjico,
Priseže svetel rumen zlat,
Ga po mizi zatoči,
Da se tribarti zatoči.

17. Ga po mizi zatoči,
Da se tribarti zavrti,
Da se tribarti zavrti,
Pred turskim cesarjem obleži.

18. Cesar pa vzame v roke zlat,
Obrne ga na oni plat:
Oje, joje, bratri vi,
Matjažev bopen gor stoji.

Digitized by Google

19. Midva sva sinoči špilala,
Sva se pa zraven skregala,
Matjaža sem ob glavo djal,
Rumene zlate mu pobral.
20. Zlo so Turki gmetni bli:
Prav si storil, brater ti!
Prav si storil brater ti!
Zdaj bomo imeli Lenčico mi.
21. Matjaž pa prime Lenčico
Za njeno belo rokico,
Pelje jo pod lipico,
Pod lipico pod zeleno.
22. Sta prvi raj zarajala,
Je Lenčica ga barala:
Kje si kraljič ti doma,
Da te nikdo ne pozná?
23. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer meni solnce gori gre,
Jaz sem pa le tam doma,
Kjer meni solnce gori gre.
24. Sta drugi raj zarajala,
Je Lenčica ga barala:
Kje si kraljič ti doma,
Da te nikdo ne pozna?
25. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer solnce mi na poldne je,

Digitized by Google

Jaz sem pa le tam doma,
Kjer solnce mi na poldne je.

26. Sta tretji raj zarajala,
Je Lenčica ga barala:
Kje si kraljič ti doma,
Da te nikdo ne pozna.

27. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer so v belem gradu line tri,
Kjer so v belem gradu line tri,
V enej si že stala ti.

28. Oje, joje, kralj Matjaž!
Ali te Turki spoznajo,
Ali te Turki spoznajo,
Saj ti leben ne šenkajo!

29. Še enbart zarajajva,
Proti konjču se zasučiva,
Jaz bom potegnil te sebo
Na mojega konjča hitrega.

30. Ali sekam jaz na pravo stran,
Se drži ti na levo stran,
Ali sekam jaz na pravo stran,
Se drži ti na levo stran.

31. Sta še enbart zarajala,
Proti konjču se zasukala,
Je potegnil jo sebo,
Turki se za njim uspô.

Digitized by Google

32. Dvebarti gor in dol leti,
Gromada Turkov že leži,
Tretjobart on prileti,
Ko enega samega dobi.

33. Tretjobart on prileti,
Ko enega samega dobi:
Tebi pa šenkam leben tvoj,
Tebi pa šenkam leben tvoj.

34. Da boš mogel povedati,
Kak Matjaž je korenjak,
Kak Matjaž je korenjak,
Med vami ni nobeden tak!

(Šmarjeta, Ziljsko.)

1. Inačica. (Odlomek.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Lépa je króna ógerská,
Pa še lépša jé Matíjevá,
Matíjevá, Matjáževá.

2. Matjaž ma konjča frišnega,
Po turskem obsedlanega.

3. Jezdi pa daleč ga
V to deželo Turkovo.

4. Tam mi dva Turka rajata,
Mlado Lenko sprevažata.

Digitized by Google

5. Matjaž je baral Turka dva,
Oj Turka dva, noj godce tri,
Kak bi raji dragi b'li.
6. Jedni so po svetlem tolarji,
Drugi po zlatu rumenem,
7. Pa še Lenkin je najdrajši,
Ga ne smemo derlavbati.

(Št. Stefan na Zili.)

2. Inačica. (Odlomek.)
(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Lépa je króna ógerská,
Še lépša jé Matíjevá,
Matíjevá, Matjáževá.
2. Matjaž ma konjča frišnega
Po turskem obsedlanega.
3. Turki pod gradam dirjajo,
Po mladej Lenki barajo.
4. Oni po gradu letajo
Po mladej Lenki barajo.

. . . . . .

. . . . . (Ukve, Ziljsko.)

70. Knez Marko. (Odlomek.)

(«Novice» 1856, str. 277.)

Turki pod gradom dirjajo,
Po knezu Marku barajo. (Ziljsko.)

Digitized by Google

71. V boj za vero.

(Herman I., 261.)

1. Ena kónjča bóm si kúpil,
Ena kónjča šímlastá,
Oj pa dáleč gá pojézdim
Ta dól na méjo ógerskó.
2. V eno roko vzamem puškico,
V drugo svetlo sabljico,
Pa prav frišno se bom skusil
Za sveto vero katoliško.

(Kotmara Vas.)

Inačica.

1. Na konjča bodem sedel,
Na konjča frišnega,
Daleč bom marširal
Na mejo zatursko.
2. Daleč bom marširal
Na mejo zatursko,
Tam se bodem skusil
Za vero katoliško. (Kanalsko.)

72. V vojsko.

(Herman I., 259.)

1. Al' jaz póbič v vójsko pójdem,
Sáj ne pójdem kó jaz sám:
Z méno pójde šé Maríja,
Jézus bóde pá moj špán.

Digitized by Google

2. Al' jaz pobič v vojsko pojdem,
Saj ne pojdem sam za se:
Pojdem le za svojo žlahto,
Noj za svoje bratre vse.
3. Al' jaz pobič v vojsko pojdem,
Prosite Boga za me;
Al' jaz v nebesa pridem,
Bom pa prosil za vas vse.
4. Belo suknjico mi dajte,
Dajte sabljico ostro,
Da pobič frišno pomarširam,
Daleč v deželo ogersko.

(Goriče pri Zili.)

73. Kremljica. (Odlomek.)

(Herman I., 258.)

Oj ti preljuba Kremljica,
Ki si naša zabranica.

(Železna Kaplja.)

74. Na boj. (Odlomek.)

(Herman I., 261.)

Sábljicó sem žè nabrúsil,
Dá se bóm na fájnta skúsil,
Ednim bóm djal glávico préč,
Drúgim pá skoz sŕce méč.

(Borljani na Zili.)

Digitized by Google

75. Marija — pomočnica. (Odlomek.)

(Herman I., 259.)

Oh Marija, oh Marija,
Pojdi z nami v kompanijo.

(Podgorjani.)

76. Miklova Zala. (Odlomek.)

(Herman I.)

Tu je b'la, tu je ni,
Kršanski duh diši.

(Št. Jakob.)

77. Lavdon pri Belem Gradu.

(Ahacelj II. nat. 100; Vraz 10.)

1. Oj stójaj, stójaj Béli Grád,
Za Grádom téče rudéča krí,
Za Grádom téče rudéča krí,
Da bi gnála mlínske kámne trí.
2. Tam Lavdon vojvoda stoji,
Krvavi meč v rokah drži:
On hoče imeti Beli Grad
In tursko vojsko dokončat'.
3. Ošaben Turk se mu smeji
In Lavdonu tak govori:
Si prišel mene ti čestit,
Al' prišel zajcev si lovit?

Digitized by Google

4. Ne pridem zajcev jaz lovit,
Al' prišel tebe sem čestit,
S svinčenimi kroglami te škropil
In s črnim prahom bom kadil.
5. Cesarske puške pokajo,
Se turške žene jokajo,
Cesarski bombe mečejo,
Se Turki iz Grada vlečejo.
6. Glej tak' mogočen Lavdon je,
Premagal vse sovražnike,
In dokler Beli Grad stoji,
Naj slavo Lavdonu slovi.

Inačica.

Lávdon je vójsko skúpaj zbrál,
Zdaj sám ne vé, kam bó jo djál,
Al' bó jo djál pod Béli Grád,
Pod Béli Grad, ál' na ravnó poljé.

(Ziljsko.)

78. Radeckijeva.

(«Kres» I., 394.)

1. Radécki imá že sivó glavó;
On pá še gré na vójsko z njó.
2. Močno se bojo prepirali,
Bojo Majland noter jemali.

Digitized by Google

3. Vse on premagal bo,
   Vse koj z božjo pomočjo.
4. Se sabljice že bliskajo,
   Lahje se pa stiskajo.
5. Dečle se že jokajo:
   Avbe, avbe, ojojo!
6. Zdaj pa pobiča več
   Nikoli nazaj ne bo.

(Djekše.)

79. Radecki.

1. Fántje mí na vójsko grémo,
   Nazáj nas véč ne bó,
   Notrė se bómo skúšalí,
   Kdó premágal bó.
2. S Sardincem se bomo skušali,
   Naše sablje sukali,
   Notre močno pokamo,
   Da se Lahi jokajo.
3. Radecki pa ne jenja več,
   Da more iti vse pod meč,
   Radecki pa koražo ima,
   Ker dosti mladih fantov ima.
4. Fanti bodimo veseli,
   Ker smo Majland noter vzeli,

Digitized by Google

Verona se je močno vstavljala,
Pa je bla premagana.

5. Mi smo še Verono noter vzeli
In več te drugih mest,
Verona je bla Sardinčeva,
Sedaj pa je že Radeckijeva.

6. Doma se mamice jokajo,
Ker mi na Laškem kri prelivamo,
Zahvalimo Boga,
Ki nam tak močen žegen dà.

(Borovlje.)

80. Osem let.

1. Sedáj je prišel tísti čás,
Ko svétli césar klíče nás.
Juhé, juhé, le pójmo lé,
Sáj ni gá vbránit sé.

2. Kdo se bo branil v te stan,
Koj ima križ, kdor se vgane v stran.
Stanu na svetu brez križa ni,
Križ vsakega tišči.

3. So bratri sestre pustili,
Od starišev se ločili,
So šli, ko so poklicani b'li,
Zakaj bi mi ne šli.

Digitized by Google

4. Veselo prepeva vsak fant,
To je nam šenkal Ferdinand,
Na štirnajst let je dolgo b'lo,
Zdaj pa ni več tako.
5. Potroštana bodi dekle,
Da moram zapustiti te,
Juhe, juhe, zad pridem spet,
Grem koj na osem let.
6. Ko bo te osme leto forbaj,
Al' bodem živ, pridem nazaj,
Al' me pa trofi kugljica,
Bo pa ta smrt moja.

(Borovlje.)

III. Obredne pesni.

81. Koledníca božična.

(«Slov. Bčela» 1851, 27.)

1. Je éno déte rójenó, aj rójenó
Nótre v méstu Bétlehém.
2. V enej priprostej štalici, aj štalici,
V enih oslovih jaslicah.
5. Spoznal ga je oslič, volek, oslič, volek,
Da je to dete pravi Bog.

Digitized by Google

4. Ki je stvaril zemljo, nebo, zemljo, nebo,
Človeku dal dušo, telo.
5. Pastirci na polji pasejo, aj pasejo,
Angeljsko petje poslušajo.
6. In so prišli kralji trije, kralji trije:
Kašpar, Melihar, Baltazar.
7. In so dari mu prinesli, aj prinesli
Miro, kadilo, čisto zlato.
8. Pa darujejo Jezusu, aj Jezusu,
Aj le kralju nebeškemu.
9. Za rojstvo mi zahvalimo, aj zahvalimo,
Rožo devico Marijo.
10. Ker je rodila Jezusa, aj Jezusa,
Zveličarja vsega sveta.
11. V tem času božičnem, božičnem,
Oj bodi dete hvaljeno.

(Ziljsko, Borovlje.)

82. Koledníca božična.

(«Slov. Bčela» 1851, 27.)

1. Je nóva zapóved vénkaj šlá,
Te den je svet,
Od cesárja Avgustá,
Te den je svet, te den je vesel,
Te den je vsega veselja živ.

Digitized by Google

2. Jožef se spravlja v Betlehem
Po cesarjevej zapovedi.
3. Jožef se vzdigne ino gre,
Osliča jezdi, volič za njim gre.
4. Jožef Marijo na placi pusti,
Herperje išče, za njo skrbi.
5. Jožef pri Mariji obstoji
In svoje reve jej razode.
6. Jožef Marijo na osliča posadi,
Gresta iz mesta, se že mrači.
7. Gresta po enej gmajnici,
Prideta k bornej štalici.
8. Jožef hitro ogenj stori
In štalico lepo pokadi.
9. Jožef vzame bariglico
In hila po frišno vodico.
10. Marija je rodila Jezusa
In ga položila v jaslica.
11. So vse gore zlate bile,
So vse vode z vinom tekle.
12. Jožef pa hitro priteče,
Mariji sladko vince prinese.
13. Jožef štalico hitro odpre,
Jezus v jaslicah rojen je.
14. Pastirci štalico vahtajo,
Angeljci nad štalico pojô.

(Rož, Podkrnos.)

Digitized by Google

83. Kolednica božična.

(«Slov. Bčela» 1851, 58.)

1. Stojí gárteljč zágrajén,
Z rudéčo žído zápletén,
Pólhen rožic násajén.
2. Notre raste lilija,
Še lepši si ti Marija.
3. Notre rastejo nageljni,
Še lepši so nebeški angelji.
4. Notre raste rožmarin,
Še lepši je Marijin sin.
5. Notre raste lep marjon,
Še lepši je Marijin tron.
6. Marija pa v tronu sedi,
Jezusa v krilu drži.
7. Vse duše na njo vpijejo,
Marijo na pomoč kličejo.
8. Oh Marija pomaj, pomaj,
Vernim dušam v sveti raj.
9. Kedar bo življenja kraj,
Pelji tudi nas v sveti raj.

(Železna Kaplja, Ziljsko.)

Inačica.

1. Na rajžo se bom jaz podal,
Jezusa bom za varha djal.

Digitized by Google

2. Za roke ga bom jaz prijel,
Ga bom kušnil in objel.

(Žabnice.)

84. Božičnica.

1. Horé, horé, ti bráterc mój,
Vzémi sebój móntelč tvój.
2. Kedar tota pojdema,
Kaj seboj ponesema?
3. Ajc noj masla vzemi ti
Inoj en par belih gosij;
4. Jaz bom pa tiste jagnje vzel,
Ki sem je volku otel.
5. Notre v štalici pa lepo
Pojejo angeljci,
6. Kjer je to dete cartano,
Ki je od mraza zmartrano.
7. Ko bi jaz vedel, da bi smel,
Bi moj montelč na njega odel.

(Podjunsko.)

85. Božičnica.

1. Angelj príde nój oznáni,
Da glíh je žé pólnočí:
O le pójd'te nój poglejte,
Káj je v štálici zá 'no déte

Digitized by Google

2. Veselimo se vsi skupaj
Tega rojstva božjega,
Tega kralja pomočnika,
Našega odrešenika.
3. Kar nam je Eva izgubila
Z nje pregrešnostjo,
To je nam Marija dobila
Z nje ponižnostjo.

(Žabnice.)

86. Božičnica.

(«Besednik» 1874, 4.)

Tu dol sem gre en mihen fant,
Ki mu se lepo sveti gvant,
Je lepo pel, je bil vesel
Noj je mene gor budil,
Kakor bi moj angelj bil:
Le vstani, le vstani, preljubi moj brat!
Pojdi z meno v Betlehem,
Tam je detice rojeno,
V jaslice položeno,
Okoli štalice pa snežej leži,
Pri šprangicah noter pa vetrič buči,
To dete v jaslicah milo ječi,
Ki je stvarnik vseh ljudij.

(Podjunsko.)

Digitized by Google

87. Šapelica (dan nedolžnih otročičev).

Šip, šap,
Bog daj vam srečo in zdravje,
Da bi b'li veseli ko tičice v gozdu,
Zdravi ko ribice v vodi,
Močni ko medved v gori,
Da bi imeli toliko otročič,
Kolikor ima vejica vršič.

(Borovlje.)

88. Kolednica o novem letu.

(«Slov. Bčela» 1851, 28.)

1. K tému létu nóvemú,
   K tému rójstvu bóžjemú,
   K temu letu novemu,
   K temu rojstvu božjemu,
   Marija je rodila Jezusa.
2. Marija spleta krancelj zlat,
   To ni nobeden krancelj zlat,
   To je le Marija z Jezusom,
   Marija je rodila Jezusa.
3. Marija trga rožmarin,
   To ni nobeden rožmarin,
   To je le Jezus, Marijin sin,
   Marija je rodila Jezusa.

Digitized by Google

4. Marija trga lep marjon,
To ni nobeden lep marjon,
To je le Marijin zlati tron,
Marija je rodila Jezusa.
5. Marija trga lilijo,
To ni nobena lilija,
To je le nebeška zarija,
Marija je rodila Jezusa.
6. Marija trga nageljne,
To niso nobeni nageljni,
To so le nebeški angelji,
Marija je rodila Jezusa.

(Žabnice.)

89. Koledníca o Sv. treh kraljih.

(«Slov. Bčela» 1851, 42.)

1. Dóber večér vám Bog dáj,
Góspodárju in góspodínji
Nój vsej híšnej družíni!
2. Mi gori in doli hodimo,
Gospoda Boga lepo prosimo,
Za eno dobro leto,
Za veselo novo leto.
3. Da b' nam Bog dobro leto dal
Noj vsi sveti tri kralji,
Ki so se na pot podali.

Digitized by Google

4. Mi smo nekaj novega zaslišali,
Ki so angeljci lepo peli:
Od tega rojstva božjega,
Od tega kralja novega.

5. Te kralj je bil rojen od Marije,
Od Marije v mestu Betlehem,
V enej priprostej štalici,
V enih oslovih jaslih.

6. Pri jaslih stoji oslič, volek,
Tukaj Jezusa častimo,
Častimo noj hvalimo.

7. Nicoj je nam 'na zvezda gori šla
Na onej strani črne gore,
Kjer nam ni nikoli izhajala.

8. Ta zvezda nam sveti prelepo,
Oj široko noj visoko
Po celem volnem svetu.

9. Na zvezdi kleči dete mlado,
Zlati križ je v rokah držalo.
Na križi je b'lo zapisano
Le sedem zlatih puhštabov.

10. Kaj mi še zlati puhštabi pomenijo?
Da se je en kralj na svet rodil,
Da je en kralj črez vse kralje
Preljubi, usmiljeni Jezus.

Digitized by Google

11. Kašpar je pa tama doma bil,
Kjer mi solnce gori vzhaja.
12. Melhar je pa tama doma bil,
Kjer mi solnce nad poldnem počiva.
13. Baltazar je pa tama doma bil,
Kjer mi solnce k božjej gnadi gre.
14. Oni gredô k ofru Jezusu,
K temu kralju novemu.
15. Lep žlahten ofer mu nesô,
Miro, kadilo, čisto zlato.
16. Lepo ga oni obdarujejo,
Daruj nas tudi Bog noj Marija,
Noj vsi sveti trije kralji,
Noj preljubi, usmiljeni Jezus.
17. Tota bodi vam sprepevljena,
Vsem, ki radi poslušajo,
Gospodarju in gospodinji
Noj vsej hišnej družini!

(Žabnice.)

90. Koledníca o Sv. treh kraljih.

1. V zjúternéj deželi je príšla goré
Ena nóva zvézda lepé svetlobe:
Ta zvézda ópoméni to rójstvo božjé
Nóvega králja nebés inój zemljé.

Digitized by Google

2. Ti sveti tri kralji podajo se na pot
In grejo te novega kralja iskat,
Po mestu Jeruzalemu so barali srčno
Po tem detetu, kje je b'lo rojeno.
3. Herodež se vstraši in pravi tako:
«Le pojte, iščite detetice mlado,
Le skrbno poprašujte, kje je tisti kraj,
Kedar ga bote našli, spet pridite nazaj.»
4. Ti sveti tri kralji, ti brumni moži,
So iz mesta Jeruzalema potroštani šli.
Zvezda gre pred njimi, jim sveti prav lepo,
Glih tam je obstala, kjer je dete b'lo.
5. Sveti tri kralji pri jaslicah klečô,
Noj temu detetu dari ofrujejo,
Miró inoj kadilo, vse čisto zlato,
Enemu človeku in samemu Bogu.
6. Ti cartani Jezus, mi prosimo te,
Daj nam ti tvoje gnade, vsliši naše prošnje:
Kedar bo preteklo naše življenje,
Tedaj nam ti dodeli večno zveličanje.
Prvi kralj drugemu: Gospod kralj, čej ste vi doma?
Jaz sem tam doma, čir solnce gor gre.
Drugi kralj tretjemu: Gospod kralj, čej ste vi doma?
Jaz sem tam doma, čir solnce na poldan stoji.

Digitized by Google

Tretji kralj prvemu: Gospod kralj, čej ste vi doma?

Jaz sem tam doma, čir solnce k božjej gnadi gre.

Prvi kralj drugemu (zamorcu): Gospod kralj, kam je vaš pot? — Moj pot je za to zvezdo; čir bo ta zvezda ostala, tam se bo kralj rodil; te bo kralj črez vse kralje in črez kralja Herodeža.

Prvi drugemu: Nikar, nikar, ti si en neusmiljen kralj; tebi se vzame sceptar in krona preč, ti ne boš kralj nikoli več. (Vzame mu sceptar ali sabljico.)

(Borovlje, Podkrnos.)

91. Pustna.

Hopsasa, hopsasa
Pustna nedelja,
Lani sem bil krapov sit,
Letos pa zelja.

(Borovlje, Poreče pri Velikovcu.)

92. Šent-Jurijeva.

(«Slov. Bčela» 1851, 106.)

1. Sveti Šent-Juri
Potrka na duri,
Ima eno hlačo zeleno,
Eno rumeno.

Digitized by Google

Je še le prišel v deželo,
Ga je že vse veselo,
Tičice v grmovji,
Kukovce v bukovji.
Rumene rožice lepo cvetô,
Se svet'ga Šent-Jurija veselô.

2. Bog obvari vašo živino:
Vaše krave, vaše vole,
Vaše konje, vaše svinje,
Vaše kure, vaša teleta,
Pa vaša lepa dekleta,
Miši pa grile naj zlodej vzame.

3. Naj pokrepa vaša živina:
Vaše krave, vaši voli,
Vaši konji, vaše svinje,
Vaše kure, vaša teleta,
Pa tudi vaša dekleta.
Miši pa grili vse naj snedô,
Ogenj naj vam vse požge,
Toča pobije, voda zalije.

(Po vsem Rožu.)

93. Kresova.

(Janežič 77.)

1. Oj síjaj, síjaj sólnce,
Oj sólnce rúmenó.

Digitized by Google

2. Kako bom pa sijalo,
Sem zmirom žalostno.
3. Al' zgodaj vstanem,
Me dekle kolnejo;
4. Žalostne so one,
Ko zgodaj vstati morajo,
5. Al' pa pozno zajdem,
Se pastirci jočejo;
6. Žalostni so oni,
Ki dolgo pasti morajo. (Povsodi.)

Inačica.

(«Slov. Bčela» 1851, 186.)

1. «Zárja mi góri shája,
Lépa zárja mi góri gré.
2. Za zarjo mi gre solnce,
Oj rumeno solnčice.
3. Le čakaj, čakaj solnce,
Oj rumeno solnčice!
4. Jaz ti imam veliko povedati,
Pa še veliko več prašati.»
5. ««Jaz pa ne mor'm čakati,
Imam masa veliko obsevati.
6. Vse dolinice ino hriberce,
Tudi vse uboge sirotice.

Digitized by Google

7. So zjutraj toven izgnani,
   Toven na mrzlo roso.
8. Ali jaz zgodaj sijem,
   Se dekle kregajo.
9. Ali jaz pozno zajdem,
   Mi pastirji jočejo.» »

(Ziljsko.)

94. Kresova.

(«Slov. Bčela» 1851, 187.)

1. Devíce trí kresújejó,
   Na srédi vesí kres nétijó.
   Bóg daj dró oj králjič mlád.
2. Tako lepo sprepevljejo,
   Da se je daleč slišalo,
   Daleč v deveto državo.
3. Kaj mladi kraljič govori:
   Ali je to glas žegnanih zvonov.
4. Bèl je to glas drobnih ptic,
   Bèl je to glas čistih devic?
5. Daj mi konjča frišnega,
   Da hitro tja pojezdim ga.
6. Da jaz sam slišal bom,
   Kaj je to kaj za en glas.
7. Sedaj pa kraljič prileti,
   Tam device tri dobi.

Digitized by Google

8. Bara starejšo deklico,
Kako kaj ti poješ.

9. Ona kraljiču odgovori:
Jaz pojem, ko bi zvonil.

10. Bara srednjo deklico:
Kako kaj pa ti poješ?

11. Ona kraljiču odgovori:
Jaz pojem, ko bi cingljal.

12. Bara mlajšo deklico:
Kako kaj pa ti poješ?

13. Ona kraljiču odgovori:
Jaz le pojem kakor znam.

14. Bara starejšo deklico:
Kaj tvoj oča delajo?

15. Ona kraljiču odgovori:
Moj oča drugega ne delajo,
Ko rumene zlate merijo.

16. Bara srednjo deklico:
Kaj tvoj oča delajo?

17. Ona kraljiču odgovori:
Moj oča drugega ne delajo,
Ko bele tolarje preštevljejo.

18. Bara mlajšo deklico:
Kaj tvoj oča delajo?

Digitized by Google

19. Ona kraljiču odgovori:
Jaz nimam oče bèl matere,
Sem le zapuščena sirotica.

20. Kraljič vzame jo sebo
Daleč v deveto državo.

21. In kraljič ji še govori:
To je tista štimica,
Ki se je v deveto deželo slišala.

(Podgorjane.)

Inačica.

(Kuhač I., 113.)

1. Kres le gori, kres le gori
Na sredi morja silnega.

2. H kresu hodijo dečle tri,
Lepo pojô, kresujejo i. t. d.

(Ziljsko.)

95. Visoki raj na Zili.

1. Bóg nam dáj en dóber čás
Te prvi ráj začéti.

2. Tekaj da smo ga začeli,
Še nah ga ne b'me neli.

3. Kdor je z Bogom, Bog je z njim,
Sam Jezus je Marijin sin.

Digitized by Google

Dežela Indija.

(Kuhač III., 325.)

1. Oj Indijá, oj Indijá,
Ti srečná dežéla,
Kjer níkdar snég ne páde,
Kjer níkdar déž ne gré.
2. Je vendar vsako jutro
Od prcobilne vode
Vsakatera stopinjica
Polhena hladne rose.
3. Tam dvebarti vsako leto
Pšenica lepo prizori,
Tam dvebarti vsako leto
Pšenica lepo prizori.
4. Okoli hodi pečen vol,
V ledjih ima zaboden nož,
Da vsak si odreže,
Kdorkoli hoče.
5. Na rogih mi pa sodič ima,
Je polhen vinca sladkega,
Da vsak se napije,
Kdorkoli hoče.
6. Oj Indija, oj Indija,
Ti srečna dežela,
Iz klobas ruče delajo,
Iz špeha rante cepijo.

Digitized by Google

«Pleperce», štirivrstične.

1. Madele kum, madele kum,
Pes je mleko snedel.
Al' je sne, pa naj je sne,
Saj je bil potreben.
2. Vinka, vanka v Vajnave,
Kako tam so delali?
Tako so vgonavljali,
Z vinom so mizo umivali.
3. Pri Zili rože rastejo
Po zimi noj po letu,
Kdor hoče trgat je,
Naj gre k Zili po nje.
4. Kteri mojo dečvo vozi,
Moje srce v pesti nosi.
Le suči jo, le vozi jo,
Jaz bom pri njej ležal.

«Pleperce», dvevrstične.

1. Sem jo videl pri Potočě,
Je imela zlato puče v rocě.
2. Jaz pa pojdem črez Predel
Le za dečvo, kar za del.
3. Jaz pa pojdem v Kanal,
Ko je vino bolje, ko bokal.

Digitized by Google

4. Gor in dol po Bistrici,
Dokler je kaša v piskerči.
5. Lepa je Goriška ves,
K' je pobčev notre lih za 'n pŕes.
6. Gor po Zili štrejne vil,
Kar zaslužil, vse zapil.
7. Gór po Zili, dol po Dravi,
Kjer so ljudje kakor krave.
8. Kje je tisti Bistričan,
Ki je na Čajni dile kradel?
9. Niste videli jazbeca,
Na onem kraji grabenča?

IV. Legende.

96. Dva popotnika.

(«Slovenska Bčela» 1851, 90.)

1. Marija po pólji prángalá,
Srečatá jo dvá popótniká.
2. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdeta?
3. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu štriče spletala.»

Digitized by Google

4. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim popotnika,
5. Ne spletajta štriče preostre,
Da bo Jezus ložje trpel je.
6. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
7. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
8. Saj vsak človek žlahto 'ma.
Samo Jezus in Marija je nimata.»
9. Marija po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
10. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdeta?
11. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu gajžle spletala.»
12. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
13. Ne spletajta gajžle prehude,
Da bo Jezus ložje trpel je.
14. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
15. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
16. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»

Digitized by Google

17. Marija je po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
18 Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdeta?
19. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu krono spletala.»
20. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
21. Ne spletajta krono preostro,
Da bo Jezus ložje trpel jo.
22. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
23. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
24. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»
25. Marija po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
26. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdeta?
27. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu križ delala.»
28. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
29. Ne delajta križa pretežkega,
Da bo Jezus ložje nesel ga.

Digitized by Google

30. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
31. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
32. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»
33. Marija po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
34. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdeta?
35. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu žreblje delala.»
36. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
37. Ne kovajta zlo tumpaste,
Da bo Jezus ložje trpel je.
38. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
39. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
40. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»

(Ziljska Bistrica.)

41. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.

Digitized by Google

42. Srečali so jo hudi Judi;
Marija jih je barala:
43 Kam vi greste, hudi Judi?
«Mi gremo v mesto Jeruzalem».
44. Kaj je rekla roža Marija:
Kaj vi boste tama delali?
45. «Mi gremo v mesto Jeruzalem,
Da bomo Jezusa križali.»
46. Kaj je rekla roža Marija:
Ali se Jezus vam kaj smilil bo?
47. «Kaj se nam Jezus smilil bo,
Saj Jezus nam nobedna žlahta ni.
48. Saj nema bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
49. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»

(Žabnice.)

1. Inačica.

1. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.
2. Srečata jo zalarja dva,
Marija jih je barala:
3. Kam gresta vi zalarja dva?
«Mi greva v mesto Jeruzalem.»

Digitized by Google

4. Kaj vi bosta tama delala?
«Mi bova Jezusu štriče spletala.»
5. Kaj je rekla roža Marija i. t. d.

2. Inačica.

1. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.
2. Srečata jo cimpermana dva,
Marija jih je barala:
3. Kam gresta vi cimpermana dva?
«Mi greva v mesto Jeruzalem.»
4. Kaj vi bosta tama delala?
«Mi bova Jezusu križ obsekala.»
5. Kaj je rekla roža Marija i. t. d.

3. Inačica.

1. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.
2. Srečata jo dva popotnika,
Marija jih je barala:
3. Kam gresta vi kovača dva?
«Mi greva v mesto Jeruzalem.»
4. Kaj vi bosta tama delala?
«Mi bova Jezusu žreblje kovala.»

Digitized by Google

5. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, kovača dva,
6. Zlo tumpaste ne kovajte,
Da bo Jezus ložje trpel je i. t. d.

(Žabnice.)

97. Mornar.

(Janežič 58.)

1. Marija se vzdígne z Jéžušém
In s stárim móžem Jóžefóm.
2. Marija je tak' dolgo šla,
Da je blizo morja prišla.
3. Gor je mornarja klicala,
Gor je mornarja klicala:
4. «Prepelji mene tamej črez
Za skozibog, za božji lon.»
5. Kaj jej še mornar odgovorí,
Kaj jej še mornar odgovori?
6. «Jaz pa ne vozim za skozibog,
Za skozibog, za božji lon.
7. Le vozim za svetle tolarje
Ino za zlate rumene.»
8. «Oj prepelji me tamej črez
Za skozibog, za božji lon.»
9. Kaj jej še mornar govori,
Kaj jej še mornar govori?

Digitized by Google

10. «Jaz ne vozim za skozibog,
Za skozibog, za božji lon.
11. Le vozim za svetle tolarje
Ino za zlate rumene.»
12. Marija se vzdigne in mi gre
Oj noter v silno morje.
13. Pred njo se voda razklanjala,
Za njo se voda spet sklepala.
14. Marija sred' morja postoji,
Mornarjeva hiša že gori.
15. Mornar pa vpije na pomoč,
Mornar pa vpije na pomoč:
16. «Marija, pridi tavžentbart,
Jaz te prepeljem vsakokrat.»
17. Kaj še Marija govori,
Kaj še Marija govori?
18. «Pomago ti svetli tolarji
Ino pa zlati rumeni.»
19. Mornar spet vpije na pomoč,
Mornar spet vpije na pomoč:
20. «Marija, pridi tavžentbart,
Jaz te prepeljem vsakokrat.
21. Marija, al' ne zašonaš mene,
Saj zašonaj mlado detice.»
22. Na sred' izbe zibica stoji,
Notre majhno dete leži.

Digitized by Google

23. Marija s krilcem mahnila,
Mornarjeva hiša vgasnila.
(Dole zraven Rožeka.)

98. Marija in ribica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Ena ptíca príletéla
Jé od sílnegá morjá.
2. Je na turni obsedela,
Oj na turni cerkovnem.
3. Prelepo je zapela,
Je zapela štukelce tri.
4. Prvi štukelc je zapela
Od device Marije.
5. Drugi štukelc je zapela
Od vsmilen'ga Ježiša.
6. Treči štukelc je zapela
Od svet'ga zakona.
7. Marija je iz oltarja vstala,
Je po cerkvi doltej šla.
8. Na cerkovnem pragu je obstala,
Ptičico je barala:
9. «Si to pesem sama zložila,
Bolj si jo le peti slišala?»
10. ««Jaz nisem jo sama zložila,
Sem jo le peti slišala;

Digitized by Google

11. Ki je jo riba pela,
Ki je po morji plavala.»»
12. «Ptica, ptica, ptičica,
Pojva k morji ta.»
13. Ptica je na viš sfrčala,
Marija je pa k nogam šla.
14. Marija bila prej pri morji
Kakor drobna ptičica.
15. Marija je ribo barala,
Ki je po morji plavala:
16. «Si to pesem sama zložila,
Bolj si jo le peti slišala?»
17. ««Jaz nisem sama jo zložila,
Sem jo le peti slišala,
18. Ki so jo moja mati péli,
Ki so mene zibali.
19. Jaz sem pa močno jokala,
Ki sem mater zdražila.
20. So me pa v morje vrgli,
Oj dro noter v silno morje.»»

(Po Rožu.)

99. Marija in ribica. (Inačica.)

(Janežič 45.)

1. Tíčicá je príletéla
Néka zamórska dévicá.

Digitized by Google

2. Vrh turna je obletela,
V zelenej lipici obsedi.
3. Je že tak' lepo zapela,
Oj od device Marije:
4. Češena si ti Marija,
Gnade božje polhena,
5. Si nam na svet rodila
Našega zveličarja.
6. Je Marija to začula,
Je venkaj iz oltarja šla:
7. «Al' si ti to pesem čula,
Al' si jo sama zložila?»
8. ««Je nisem sama zložila,
Ampak sem jo le slišala,
9. Sem črez morje črez letela,
Je neka ribica spevljala:
10. Češena si ti Marija,
Gnade božje polhena,
11. Si nam na svet rodila
Našega zveličarja.»»
12. «Pomaj, pomaj mi iskati
To ribico, ti drobna tičica.»
13. Tičica je v luft zletela,
Marija je pa k nogam šla.
14. Je že Marija prej tam bila,
Prej da drobna tičica.

Digitized by Google

15. Tam okol' sive skalice
Se je ribica vozila,
16. Je še tak' lepo spevljala,
Oj od device Marije:
17. Ah, češena si Marija,
Gnade božje polhena,
18. Si nam na svet rodila
Našega zveličarja.
19. «Kaj je pa tebe sem spravilo,
Oj ti drobna ribica?»
20. ««Mene je pa sem spravila
Moja huda mačeha.»»
21. «Oj ribica, h kraji, h kraji,
Jaz bom ti ven pomagala.»
22. In razgrnila sveto krilce,
Je jo neslo v zveličanje.

(Rož, Podjunsko.)

100. Marija Podgorjanska. (Inačica.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Ena tíčicá je príletéla,
Oj od sólčne déželé.
2. Na turnič je zletela,
Oj na turnič cerkovni.
3. Prelepo je zapela
Od devīce Marije:

Digitized by Google

4. «Češčena si ti Marija,
Božje gnade polhena.
5. Oj Marija Podgorjanska,
Oj Marija pri Kapelici.»
6. Še niže je zletela,
Oj na britof žegnani.
7. Še lepši je zapela
Od martre Jezusove.
8. «Češčena si Marija,
Božje gnade polhena.
9. Oj Marija Podgorjanska,
Oj Marija pri Kapelici.»
10. Marija to zaslišala,
Je iz oltarja stopila.
11. Ona ta po cerkvi gre,
Tam na pragu obstoji.
12. Kaj pa je Marija djala,
Oj tej drobnej tičici?
13. ««Al' si to pesem ti zložila,
Bèl si jo le peti slišala?»»
14. Kaj je pa djala tičica,
Oj le tičica drobna?
15. «Jaz to pesem nisem zložila,
Sem jo le peti slišala.
16. Ko sem visoko letela
Pod jasnim nebesom.

Digitized by Google

17. So jo angeljci sprepevljali,
Tebe, Marija, hvalili:
18. Oj češčena si Marija,
Božje gnade polhena.
19. Oj Marija Podgorjanska,
Oj Marija pri Kapelici.

(Rož.)

101. Grešnikovo obhajilo.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Stojí, stojí ravnó poljé,
V rávnem pólji klóšter jé.
2. Mimo kloštra cesta leži
Noter pod vrate klošterske.
3. Marija po polji prangala,
Na klošterske vrate trkala;
4. Je klicala menišeka,
Da bi šel spovedat grešnika:
5. Gori, gori, menišek mlad,
Idi obhajat grešnika.
6. «Kako bom obhajal grešnika,
Ko oblata ni žegnan'ga?»
7. Hola, hola, menišek mlad,
Oblat bo žegnal Jezus sam.
8. Bolnik že sedem let leži,
Po rešnjem telesu želi.

Digitized by Google

9. Grešnik se začne spovedati
In iz tega sveta šajdati.
10. Kako je ta grešnik srečen bil,
Ki je od Marije vslišan bil.

(Podjunsko, Tinje, Rož.)

102. Marija na Svečnico.

1. Na sáme jútro svéčnicó
Jé Maríja v cérkev šlá,
Oh Marija, oh Marija,
Ki si nam rodila Jezusa.
2. Na cerkovni prag je pokleknila,
Je svoje molitve ofrala.
3. Marija je okoli oltarja šla,
Ofrala je dva golobiča;
4. Marija je dol po cerkvi šla,
Lepo so jej pele tičíce.
5. Marija je možem talala
Lepi zeleni rozmarin.
6. To ni nobeden rozmarin,
To je le Jezus, Marijin sin.
7. Marija je pobom talala
Lepe rudeče nageljče.
8. To niso nobeni nageljči,
Ki so le nebeški angeljči.

Digitized by Google

9. Marija je ženam talala
Lepe bele lilije.

10. To niso nobene lilije,
Je le roža Marijina.

(Podjunsko.

103. Pesem «od sv. roženkranca».

1. Lépa róža máti bóžja,
Oh Marija sédem žálostí:
Ljubi Jezus, čéj si hódil, čéj si bíl?
Tám sem hódil, tám sem bíl,
Kir sém krvávi pót potíl.

2. Lepa roža i. t. d.
Tam sem hodil, tam sem bil,
Kir sem krvavo gajžlan bil.

3. Lepa roža i. t. d.
Tam sem hodil, tam sem bil,
Kir sem s trnjem kronan bil.

4. Lepa roža i. t. d.
Tam sem hodil, tam sem bil,
Kir sem težki križ nosil.

5. Lepa roža i. t. d.
Tam sem hodil, tam sem bil,
Kir sem križan bil.

Digitized by Google

6. Lepa roža i. t. d.
Tam sem hodil, tam sem bil,
Kir sem za verne duše Boga prosil.

(Podjunsko.)

104. Pesem «od dveh bratov».

1. Po césti grésta bráta dvá,
Prot' híši sé obŕnetá.
2. Bil je sveti Valentin
Noj njega braterc Peregrin.
3. Notre v tistej hišici
Je 'na mlada vdovica.
4. Za herperje jo prosita:
«Bog vam srečo večo da.»
5. ««Jaz sreče tak' zadosti imam,
Hiše lepše ne poznam.
6. V hiši dosti pevcev je,
V kleti polhno vinca je.
7. V hlevih dosti živine imam,
V skrinji polhno dnarcev imam.»»
8. «Merkaj ti vdovica,
Še nicoj me boš na pomoč klicala.»
9. Saj še ura ni devet,
Že začne vince v sodih vret'.
10. Žena vsa prestrašena
Je milo k Bogu klicala:

Digitized by Google

11. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj njega braterc Peregrin.
12. Saj še ura ni deset,
Že popada v hlevu vsa goved.
13. Žena vsa prestrašena
Je milo k Bogu klicala:
14. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj njega braterc Peregrin.
15. Saj še ura ednajst ni,
Hčera že mrtva leži.
16. Vdova vsa omamljena
Je milo k Bogu klicala:
17. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj braterc njega Peregrin.
18. Saj še ura dvanajst ni,
Že vsa hiša s plamenom gori.
19. Je žena vsa prestrašena
Milo k Bogu klicala:
20. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj braterc njega Peregrin. (Podjunsko.)

105. Tri kaplje krvi Jezusove.

1. Štam dólta, štam dólta
'Na césta leži:
'Na césta lepá,
Ki je Jézusová.

Digitized by Google

2. Štam dolta, štam dolta
'No polje leži:
'No polje lepo,
Ki je Jezusovo.

3. Na polji, na polji
'Na hiš'ca stoji:
'Na hiš'ca lepa,
Ki je Jezusova.

4. V hiš'ci, le v hiš'ci
'Na miza stoji:
'Na miza lepa,
Ki je Jezusova.

5. Na mizí, na mizi
En kelih stoji:
En kelih lep, zlat,
Ki je Jezusov brat.

6. V kelhi so pa
Tri kaplje krvi:
Tri kaplje lepe,
Ki so Jezusove.

7 Ta prva je padla
Na žitno polje:
Na žitno polje,
Ki je Jezusovo.

Digitized by Google

8. Ta druga je padla
Na vinske trté:
Na vinske trté,
Ki so Jezusove.
9. Ta tretka je padla
Na verne duše:
Na verne duše,
Ki so Jezusove.

(Podjunsko.)

106. Od žovnirja Izidorja.

1. Ne jókajté se vi máteré,
Ko váše fánte v žóvt vabô,
Poglejte svétega Izidórja,
Káj je ón za 'n vélik svetník.
2. Na oljski gori ovčice pase,
Prelepo žvižga noj poje.
Kedar je malo gori prirastel,
Podal se je v žovnirski stan.
3. Zvesto je služil svojemu kralju,
Še veliko lepši gospod Bogu.
Za tem gradom Baničanom
Je bil pokopan tri sto let.
4. Na njega grobu je trava rastla,
Lepo zelena travica,
Ven iz groba so prirastle
Tri bele rože lilije.

Digitized by Google

5. . . . . .

. . . . . .

Zvečer so bile pokošene,
Zjutraj so veliko lepše bile.

6. . . . . so prišle
Tri lepe nune klošterske.
One so vse preduhtovale,
Kaj bi tukaj notre bilo.

7. Šle so, gor ga odkopale,
Našle so truplo sveto,
One niso drugega našle
Tri lepe kapljice krvì.

8. Še le več so pri njem našle,
'No lepo pismo pisano,
Notre ni drugega stalo,
Kje sveti Izidor prebival bo.

9. Na oljski gori pri materi božjej
Stoji 'na lepa cerkev malana,
Notre stojô tri oltarji,
Ko je eden lepši, ko sta dva.

10. V prvem stoji sveta Neža,
V drugem stoji sveti Jošt,
V tretjem pa velik špegov,
Kjer sveti Izidor prebival bo.

(Žabnice.)

Digitized by Google

107. Sveta Barbara.

(Janežič 54.)

1. Stojí, stojí béli grád,
V grádi žláhtná gospá,
Žlahtná gospá, žlahtén gospód.
2. Pa sta imela samo jedno hčer,
Samo ljubo sveto Barbico.
3. Oča z Barbico govori:
«Ti imaš zdaj ženine tri.
4. Jeden kralj, kjer solnce gori gre,
Drugi, kjer solnce na poldni je,
Tretji, kjer solnce k božjej gnadi gre.
5. Al' vzameš kralja španjskega,
Vse bode tebe hvalilo;
6. Al' vzameš kralja deželskega,
Se ti bode vse priklanjalo.»
7. Kaj pa Barbica odgovori?
«Jaz imam že izbran'ga ženina,
Jezusa Nacarenskega.»
8. «Al' hočeš španjska kraljica bit'
Al' raji tri leta v turnu sedet'?»
9. «Jaz nočem španjska kraljica bit',
Raji hočem tri leta v turnu sedet'.»
10. Oča je poslal po zidarje:
«Zidajte turen temen, globok.»

Digitized by Google

11. Barba je okoli prangala
Lepo se jim je smejala:
12. «Če delate turen temen, globok,
Delajte mu tri line ven.
13. Eno, kjer solnce gori gre,
Drugo, kjer poldan stoji,
Tretjo, kjer k božjej gnadi gre.»
14. Barbico zdaj v turen vržejo,
V turen globok, v turen temen.
15. Barbica pa še govori:
«Jaz že imam izbran'ga ženina,
Jezusa Nacarenskega.»

. . . . . .
. . . . . .

16. En angelj k njej prileti,
Na nizkem okenci obsedi;
17. Barbici je oblat podal,
Jeden je pa v kelih djal. —
18. Oče pa k njej gledat gre,
Al' kej Barbica še živa je.
19. Pretekle so že leta tri,
Je poslal oče po žlosarje:
20. «Odklenite mi turen temen,
Poberite Barbine kosti ven.»

Digitized by Google

21. Barbica pa v turni sedi,
Lepa rudeča kakor kri,
Pred njo pa kelih zlat stoji.

22. Oče spet z Barbico govori:
«Ti imaš zdaj ženine tri.

23. Jeden kralj, kjer solnce gori gre,
Drugi, kjer solnce na poldni je,
Tretji, kjer solnce k božjej gnadi gre.

24. Al' vzameš kralja španjskega,
Bèl vzameš kralja deželskega?

25. Al' vzameš kralja španjskega,
Vse bode tebe hvalilo,

26. Al' vzameš kralja deželskega,
Se ti bode vse priklanjalo.»

27. Barbica pa še govori:
«Jaz imam že izbran'ga ženina,
Jezusa Nacarenskega.»

28. Oče pa popade Barbico
Za nje rumene lasiče,

29. Potegnil je svoj meč,
Odsekal Barbici glavo preč.

(Kázaze na Zili, Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

108. Egiptovski Jožef.

(Ahacelj 37.)

1. Z mojimi braterci sem rajžal,
En pobič še le štirnajst let,
Pri Sihemu na pašo peljal
Sem moj šočeč brumnih jagnet.
Jaz nisem vedel, kaj je žalost,
Sem pel, s pastirci se veselil,
Sem zraven svojih ovčic skakal,
Nedolžen kakor one bil.
2. Pod eno drevce sem se vsedel,
In svojega Boga molil,
Tam strašnost svojih bratov zvedel:
«Ti boš zdaj svojo kri prelil.»
V vodnjak so hotli mene vreči,
Da bi moral tamkaj konec vzet',
Nič nisem imel, ko mile solze
Se grozovitnežem otet'.
3. Pa je že tako moralo biti,
Ravno kupci mimo pridejo,
Zaupajo dosti dobiti,
Naprodaj me ponudijo.
Barant je bil koj hitro sklenjen,
Veselo denar med sebo delô;
Če so me ravno tam prodali,
Jim nisem vzel jaz to za zlo.

(Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

109. Dežela Indija.

(«Slovenska Bčela» 1850, 131.)

1. Je tíčica príletéla
Iz dežéle Indijé,
Prav lépo jé zapéla
Od vínca sládkegá.
2. Le pijmo bratri vince,
Najmo, da voda stoji:
Voda je trodovična, [1]
Vince pa trod mori.
3. Smo pili bratri vince,
Smo zraven pa zadremali
In trdno smo zaspali
To uro dvanajsto.
4. Ko je Jezus mimo rajžal
Z svojimi jogri dvanajstimi,
Jim je talente talal,
Štiri tale ta sveta.
5. Tomaža je postavil
V globoko Indijo,
Čir nikoli sneg ne pade,
Čir nikoli dež ne gre.
6. Čir nikoli sneg ne pade,
Čir nikoli dež ne gre,
Je vendar vsako jutro
Stopnja polhena rose.

(Zvrhnji Rož.)

[1] trodljiva.

Digitized by Google

110. Grešnik.

1. Poslúšajté vi, móji brátri,
Káj jaz dúša vám povém,
Dá ne bóste sémkaj príšli,
Kjér jaz dúša entekáj trpím.
2. Jaz sem bil dro dobro učen
Od teh božjih pridigarjev,
Sem tudi želel v nebesa priti,
Kjer naš večni Bog živi.
3. K spovedi sem pokleknil,
Da bi se grehov spovedal bil,
Te male grehe sem povedal,
Ta velike sem zatajil.
4. Kedar bi moglo meglih biti
'No samo uro na ta svet,
Jaz bi hotel delati pokoro,
Da bi zgruntati ne b'lo.
5. Kedar boš pokoro delal,
Delaj jo le prav zvestó;
Jaz sem pokoro le odkladal
Na svoj poslednji cajt.
6. Ti dro rajtaš moj grešnik,
Da ti dolgo živel boš,
Pa 'na pošta tebi pride,
Da hitro umrl boš.

Digitized by Google

7. V peklu je zlo goreče,
V vícah je zlo temno,
Jaz pa v nebesa pojdem,
Tam je pa dro prav lepo.

(Žabnice.)

111. Vinska trta.

(«Novice» 1844, 152.)

1. Tam stojí gártelc ógrajén,
Z zlátim kóljem óbsajén.
2. Z srebernim protjem zapleten,
Polhen rožic nasajen.
3. Notre rastejo rožice tri,
Vse tri rudeče kakor kri.
4. Prva rožica je le ta
Sprelepa rumena pšeničica.
5. Pri vsaki maši jo nucajo
Oj za presveto hostijo.
6. Nobena maša brana ni
Brez te svete hostije.
7. Druga rožica je le ta
Spreljuba vinska trtica.
8. Pri vsaki maši jo nucajo
Oj za presveto rešnjo kri.
9. Nobena maša se ne moli
Brez presvete rešnje krvi.

Digitized by Google

10. Tretja rožica je le ta
Spreljuba devica Marija.
11. Nam je rodila Jezusa,
Oj le kralja nebeškega.
12. Je stvaril zemljo in nebo,
Dal človeku dušo in telo.
13. Bog oče, sin in sveti duh,
Vse tri peršone en sam Bog.

(Št. Kocijan, Ziljsko.)

112. Zlata češčena Marija.

(Odlomek.)

(«Slov. Bčela» 1851, 75.)

Vse duše so gori shajale,
Samo tri so notre ostajale,
Še tiste so močno zdih'vale in jokale.
Kaj pa je tistim trem dušam b'lo?
Edna je koter s kotro grešila,
Edna je družje vmorila,
Edna na Bogu obupala. (Goriče na Zili.)

113. Dvanajst osobitostij.

(«Slov. Bčela» 151, 185.)

1. Marija je barala Jezusa:
Kaj je eno naj boljšega?

Digitized by Google

Jezus je rekel Mariji:
Sam eden je Bog na nebu,
Ki je bil rojen od Marije,
Vesvolen svet kraljuje,
V nebesih gospoduje.

2. Marija je barala Jezusa:
Kaj je dve najboljšega?
Jezus je rekel Mariji:
Dve sta dve živi glavici,
Solnčice in lunica.

3. Marija i. t. d.
Trije so patrijarhi,
Žitnega polja varhi.

4. Marija i. t. d.
Štirje so evangeljisti,
So naši pomočniki.

5. Marija i. t. d.
Pet je ranič Jezusovih,
Ki so mu jih Judi dali,
Ki niso Boga poznali.

6. Marija i. t. d.
Šest je šest vrčov vode,
Ki je Jezus v vino sprebrnil je,
Pri Kani-Galilejskej vojscejti
Je svojim jogram piti dal.

Digitized by Google

7. Marija i. t. d.
Sedem je sedem žalostij
Ljube device Marije.
8. Marija i. t. d.
Osem je veselje Marije,
Naše preljube matere.
9. Marija i. t. d.
Devet je korov angeljev
Usmiljenega Jezusa.
10. Marija i. t. d.
Deset je božjih zapovedij,
Ki je sam Bog jih dal.
11. Marija i. t. d.
Jednajst so svete zlate meše,
Ki se berô po vesvolnem svetu.
12. Marija i. t. d.
Dvanajst jogrov Jezusovih,
Ki so po svetu hodili,
Ki so gnado zadobili.

(Goriče pri Zili.)

114. Jutranja molitev.

Marija je zjutraj zgodaj vstala,
Šla je v mesto Jeruzalem.
Tam tri žlahtne rože rastejo.
Marija jih je vtrgala,

Digitized by Google

V svojem srcu ohranila:
Prva je Bog oče,
Druga Bog sin,
Tretja Bog sveti duh. Amen.

(Ziljsko.)

115. Večerna molitev.

Prva ura v noči.
Dela se noč, dela se mrak,
Marija spleta krancelj zlat.
Marija se spravlja k Jezusu,
Pojdimo še mi, poglejmo še mi,
Bomo videli Jezusa,
Jezusovih pet krvavih ran,
Jezusovo desno stran.
Kri in voda teče iz njega ran,
Srce je ranjeno žalostno,
Okice so zlo objokane,
Vse zavoljo križa težkega,
Ki je Jezus za nas nesel ga,
Nja kri za nas prelil.
Ti si nam obljubil sveti raj,
Si nam ga obljubil, nam ga daj
Kakor si ga dal svojim jogrom dvanajsterim.
Amen.

Digitized by Google

Druga ura v noči.
Dela se noč, dela se mrak i. t. d.
Tretja ura v noči.
Dela se noč, dela se mrak i. t. d., i. t. d.

(Ziljsko.)

116. Večerna molitev.

Bog je zlat,
Peljaj nas spat,
Po teh vozkih stezicah,
Po teh mrzlih vodicah,
Kir je Marija Jezusa kopala,
Ino svečo prižagala.
Posveti še tudi nam
K večnemu zveličanji
Noj pa k večnemu veselji.

(Klobasnica.)

Inačica.

O Jezus zlat,
Peljaj me spat,
Po vozkej stezici,
K mrzli vodici,
Kir se Marija
Noge vmiva;
Tam je prižgala
Vsem vernim dušam luč.

Digitized by Google

Prižgi jo tudi ti
Meni in mojem starišem,
Bratom ino sestram,
Da nobeden brez luči ne umrje.
(Klobasnica.)

117. Večerna molitev.

Bog je vkazal
Lepo dolvleč'
Rahlo zaspat',
Nikogar se bat'.
Bog bo nam poslal angeljce tri:
Eden bo nas špižal,
Eden bo nas vižal,
Eden bo nas varoval po noči in po dni.
(Šmihel.)

Inačica.

Marija mi je vkazala dolvleč',
Rahlo zaspat',
Nikogarja nič bat',
Tri ljube angeljce k meni poslat':
Te prvi me bo špižal,
Te drugi me bo vižal,
Te treči me bo varoval pred vsem špotom
noj grehom. Amen.
(Št. Jurij na Vinogradih.)

Digitized by Google

118. Večerna molitev.

Bog je nam rekel dolvleč',
Trdo zaspat',
Ničesarja se bat';
Je nam dal šest angeljcev,
Dva v znožji,
Dva v zglavji,
Na vsaki strani en'ga,
Eden me špiža,
Eden me viža,
Eden me pred hudim varuje.

(Klobasnica.)

119. Večerna molitev.

Angeljci tri so ena dobra pomoč,
Ti mene obvarujte den in to noč,
Da moje telo počije,
Da moja duša ne obide.
Bodi pekel zaprt,
Bodite nebesa ofen,
Pridi sam Bog Ježiš
Po mojo vbogo dušo,
Peljaj jo sebo v nebo. Amen.

(Št. Jurij na Vinogradih.)

Digitized by Google

120. Molitev o Velikej noči.

Jezus je na velkonočno jutro zgodaj vstal,
Stopil na svoje zlate noge,
Pogledal proti božjemu grobu,
Proti solnčnemu zahodu,
Tam je videl tri angeljce,
Je djal: Sem pojte, moji prijatelji,
Poglejte moje pet krvave rane,
Ki sem jaz na križi prijel za dušic delj.

(Ko bi se človek znašel, da bi to molitev vsako jutro in zvečer požebral, bi rešil tri duše: očino, materno, svojo pa najgvišnejši.)

(Klobasnica.)

Digitized by Google

Drugi oddelek.

Ljubimske pesni (poskočnice).

I. Začetek ljubezni.

Ljubezen.

Kaj je ljubezen.

121. Kdor hoče vedeti,
Kaj je lubiezen,
Koj mene naj praša,
Jaz mu poviem.

Dovha lubiezen
Je hvišna boliezen,
Hvišno bo ranjeno
Moje srce.

Dohtar in padar,
Oba sta hodiva,
Nobene rcnije
Nča nucajo se.

Digitized by Google

Pride moj šocej,
Me kušne, objeme,
Je pa ozdravljeno
Moje srce.

An nožej bom vzeva,
Bom srce načeva,
Tam venka bom vzeva
Tri kaple krvi.

Bom pismo pisava,
Bom šoc'ju posvava,
Da bo on vedov,
Kaku m'ne hre:

Al' sem jaz zdrava
Bol sem bolana,
Bol že davno jaz mrtva
V hruebi ložim.

(Škofiče.)

122. Ljubezen je biva,
Ljubezen še bo,
Da lih mene in tebe
Na svetu ne bo.

(Povsodi.)

123. Nevarniši od svame
Lubizen je ris,
Če ona se vname,
Gori kakor kris.

(Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

124. Koliko ludi
V črnöj zamli löži
Zavol' lubiezni
Tö mvadah ludi. (Žrclec.)

Osamljenost.

125. Bo prišva vigred,
Bo stajov se led,
Bom dečvo dobiv,
S te drujimi vred.
(Podkrnos, Podjunsko.)

Inačica.

Bo otavlavo se,
Ko bo prišva vigred,
Bom pubča dobiva,
S te drujami vred. (Rož.)

126. Na lievo, na pravo
In križam svatá,
Jaz ljubico išam,
Oh, čöj je doma? (Zrelec.)

127. Po löti dežuje,
Po zimi snieh hre,
Saj kni ure l'pe,
Bol pa döčle za me.
(Borovlje, Št. Lenart.)

Digitized by Google

128. Mvad sem jaz fantič,
Sem zmiram vesev,
Pa koj lubce nčömam,
Oh, kaj bom začev?
(Žrelec.)

129. Ana liepa me knoče kar,
Ano burno jas knömam rad,
Čisto braz lubice
Me je pa sram.
(Borovlje.)

130. Ano dakle jaz mam,
Pa še te nča poznam,
Poznajte jo vi,
Ko je tujah ludi.
(Borovlje.)

131. Da bi lih vied'va,
Da bom trpeva,
Da bi le šoceja
Žavbrna meva.
(Podkrnos, Št. Lenart.)

Izbiranje.

132. So pa völče[1] vodé,
Pa nčiso doré,
Je ana sama dorá,
Čir je döčva[2] mojá.
(Borovlje, Žrelec, Radiše.)

[1] mrzle, [2] puebič doma.

Digitized by Google

133. Na vsočah pvaninah
So mrzle vodé,
Tam hori je zrast'va
Moja daklé. (Otmanje.)

Inačica.

Visoči so hribri,
Še viši horé,
Tam zadi je zrast'va
Moja deklé. (Radiše.)

134. Je pa snihöj opadov,
So bile horé,
Tam zadi notré
Je pa moja daklé. (Št. Jakob.)

135. Še više goré,
Še više skalé,
Tam notrej pa pase
Moj šocel kozé. (Kanalsko.)

136. Se hribri v'soči,
Hvoboči potoči,
Al' oče ona,
More biti moja. (Borovlje.)

137. Sem daleč prijezdov,
Čríez tri pvanince,
Tam, čir tice pojô,
Mam jaz dečvo mojo. (Rož.)

Digitized by Google

138. Bom šov na pvaninco
Po mojo živinco,
Po moje volé,
Po ano fletno deklé. (Št. Lenart.)

139. Je liepa dolina,
Čir döčva prebiva,
Še liepši ravna,
Čir je puebič doma.
(Žrelec, Št. Lenart.)

140. Tahor' nča pojdam [1]
Tadov' še spuev,
Te liepe deklete
So vse v ravnam puel'.
(Podkrnos.)

Inačica.

Tu dovta jaz pojdem,
Tu dovta jaz grem,
K zavber deklet',
K burnej ne grem. (Podjunsko.)

141. T'hori pod horô,
Pod tö sivo pöjčjo,
Rasti trava in vries,
Moja döčva je vmies. (Borovlje.)

[1] Horta koj mavobart
Dovta pa spuev i. t. d.

Digitized by Google

142. Tam dov' za Dravô
Lop' tice pojô,
Rast'jo rože noj vries,
Lape dečle so vmies.
(Podkrnos, Radiše.)

Inačice.

1. Tam dov' za Dravô
Lepe rože cvatô,
Raste trava in vries,
Žavber döčle so vmies.
(Višpolje.)

2. Lepu tice pojô,
Lepu rože cvatô,
Lepu sunčice söje
Tam dov' za Dravô. (Borovlje.)

143. Le tota jaz pojdam,
Čir Drava tačć,
Majo vino noj žhanje
Noj mojo daklé. (Rož.)

144. Je pa mihena, mihena,
Ko ana mrovlá,
Ko bo hore prirastva,
Bo pa mojá. (Borovlje.)

Digitized by Google

145. Je še mihena biva,
So še zibeli jo,
So že tedej mene
Odpomienili jo. (Višpolje.)

Inačica.

So še mamca, mamca [1]
Ziböli jo,
So že k mojomu srcu
Zašriböli jo. (Žrelec.)

146. Sem še mihen pub biv,
Sem še jančico mov,
Sem žö k mojöj daklet'
Pod hanjčič hodov. (Št. Jakob.)

147. Dečva poglej me prov,
Al' ti dopadem prov,
Da te ne bo grivavo,
Kor te bom mov. (Lipalja vas.)

148. Sem hodu po polji,
Sem zbirov po volji,
Tako sem jo zbrav,
Da bi jo kuj nazaj dav.
(Lipalja vas.)

[1] So še atöj noj mamca. (Borovlje.)

Digitized by Google

Kakošen je ljubček ali ljubica.

149. Sem snuči ves biv,
Sem pa avbek dobiv,
Lih tače so ble,
Ko so ličice nje. (Rož.)

150. V gartelnu roža
Prav lipo cveti,
Pa v kamrici roža
Prav žvahtno diši. (Zvrhnji Rož.)

151. Sriedi naše vesi
Ana roža cveti,
Da le veter potehne,
Že vsa obleti. (Spodnji Rož.)

152. Pod hanjkam[1] sem stav,
Sem tri avb'če pobrav,
So ble tako lepé,
Ko je moja daklé. (Rož, Žabnice.)

153. Drukasta čikelca,
Žlabanka ta pvava,
Tista je lubica
Moja ta prava. (Lipalja vas.)

[1] Pri durcah sem stav i. t. d.

Digitized by Google

154. Tista ta majhna,
Tota ta mvada,
Tota je lubica
Moja ta prava. (Kanalsko.)

155. Da hlih liepa kni,
Je pa luba za tri,
Je pa žvota tačâ,
Da jo vsači rad ma. (Podkrnos.)

Inačica.

Nča die, nča die,
Da lih liepa kni,
Je pa djanja tačâ,
Da jo vsači rad ma. (Borovlje.)

156. Je pa döčva rjava,
Jo sunce pačé,
Mne djanje dopada
Pa marnovönje. (Št. Jakob.)

157. Je bivčka ko mliko,
Rdeča ko krí,
Zalubleno hleda,
Na smih se drži. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

158. Ma pa skravžane vasce,
Pa črne oči,
Pri tačah dakletah
So krače noči. (Podkrnos, Žrelec.)

Inačica.

Ma pa skravžane vasje,
Pa črne oči,
Zalublano hleda,
Na smieh se drži.
(Borovlje, Št. Lenart.)

159. Döčva ti ti,
Tvoje črne oči,
S tvojah črnah oči,
Pa lubiezen cvetí.
(Borovlje, Podkrnos.)

Inačice.

1. Döčva ti ti,
Tvoje črne oči,
Da le mav' zmiglajo
Srčice vniamajo. (Podkrnos.)

2. Kni liepša na svietu,
Ko so črne oči,
Jih je meva ta dečva,
So ble krače noči. (Radiše.)

Digitized by Google

3. Ma pa lice rdeče
Noj črne oči,
Zalublano hleda,
Na smieh se drži. (Višpolje.)

160. Črno hleda,
Drobno hre,
To je dro moje
Vösöle. (Št. Jakob.)

161. Ta döčva je moja,
Ko žvižga in poja,
Pa postel postiela
In sama löži. (Žrelec.)

162. Tista je moja,
Ki tam le dov gre,
Zalubleno gleda [1]
In ofartna je.

Inačica.

[1]Me mivo pogleda,
Pa ne ofartno gre. (Žabnice.)

163. Saj nobena ni taka
Kakor moja daklé,
Da bi konjče štrglava,
Pa futrava je.

Digitized by Google

Je mi vole navezva
In stop'va pred nje,
V enej roci ma gajžvo,
V te drujej vince.
(Borovlje, Ziljsko.)

164. Moj šocöj je Rutarjan,
Vendar je prav storjan,
Roče ma, noje ma,
Lubiti zna.
(Borovlje.)

165. Uštek noj korajžen
Mora aden bit,
Kir oče ano žavberno
Döčvo dobit.
(Podjunsko.)

166. Se me döčva sramuje,
Ko mavo čaklam,
Al to je pa hmötna,
Da lubiti znam.
(Podkrnos, Borovlje.)

167. Moj šocel je n tak,
Da ni beden n tak,
Ne kadi, ne špila,
Ne šnupa tobak.
(Žabnice.)

168. Moj pub je dro mihen,
Nmavo veči bi biv,
Večbarti bi prišov,
Tim lubši bi biv.
(Št. Jakob.)

Digitized by Google

169. Moj pubič je fleten,
Je mi šmentrano všeč,
Je na srce mi padov
Ko trnič bodeč. (Zvrhnji Rož.)

170. Puebič je liep
Ko nagelnov cviet,
Še liepši bi biv,
Ko bi tak lumpič kna biv. (Borovlje.)

171. Moja döčva je žledra,
Pa vse požladrá,
Je še to požladrava,
Da sva kupa lažava. (Borovlje, Št. Jakob.)

172. Ma lice rdeče
Ko purpölica,
Ma pa hobec po strani
Ko böbarica. (Podgorjane.)

173. Pohlöjte mojo,
Ki ma janko novo,
Al knočte varjeti,
Pa baröjte jo. (Borovlje.)

174. Döčva mojá,
Pa an črievel krövla,
Jaz bom jo navadov,
Da b' krövlava oba. (Borovlje.)

Digitized by Google

175. Bom pa kelnarce lubov,
Pa kuharce mov:
Bom pa zmiram pocukrane
Žnabelce mov.
(Borovlje, Št. Lenart, Št. Jakob.)

176. Šiša je strhana,
Skedenj pa uknjast,
Lubca je krofasta,
Šocöj pa pukvast. (Borovlje.)

177. Moja döčva je liepa,
Da liepše nči,
Je pa tudi v'žnica,
Da je veče nči. (Borovlje.)

178. Kriva, lažnjiva,
Vsak jo dobro pozna,
Kdor ano favlasto
Lubico ma. (Podjunsko.)

179. Döčva mojá
Je pa v Bovci doma,
Je tri miesnce široka,
Pa štiri dovhá. (Borovlje.)

Ljubezen si razodevata.

180. Jaz te ljubim tako,
Kakor zvezde nebo,
Kakor listje travé,
Tak' jaz ljubim tebé. (Ziljsko.)

Digitized by Google

181. Te rajši imam
Ko celi ves svet,
Resnično spoznam,
Dekličev si cvet. (Zvrhnji Rož.)

182. Braz priefa, braz pörja,
Braz tinte črné
Sem zašribov to döčv'
V moje srce.

Kar je zašribano,
Ča bode več zbrisano,
Döčva le-ta
More biti mojá. (Podkrnos.)

183. Moja döčva je na štajarščöj
Hranci doma,
Mna pa v srcu
Zašribana ma. (Žrelec.)

184. V'hko nueč, v'hko nueč,
Maš od kamrce kluč,
Noj od srca mojhâ,
Maš pa klučiča dba. (Borovlje.)

185. Tába najrajši mam,
Tába najbol štimam:
Tába pri srcu
Zašribana mam. (Podkrnos.)

Digitized by Google

186. Je rinka okrogva
Ko mlinsko kovo,
Pa najna lubiezen
Je ravno tako. (Žabnice.)

187. Nči liepši lubiezni,
Ko zbiesta cveti,
Je v rožcah povita,
Nkoli na oblöti. (Borovlje.)

188. Ti luba daklé,
Ti si mi čriez vse,
Prad ludmi bi jaz padov
Okueli krahna tabe. (Žrelec.)

189. Mora Dravca vsahniti
Noj črno morjé,
Prej da bom pustuv
Jaz mojo deklé. (Podjunsko.)

190. Prej suh bo žlib Drave,
Prem jest tebi nezvist,
Bojo ravne planjave,
Čir hor stoji šist. (Zvrhnji Rož.)

191. Tak rada bi te meva,
Tak rada te mam,
Sem pa mavo pramajhna,
Me je pa sram. (Podkrnos.)

Digitized by Google

192. Sem jöj an miheno rekov:
Čemu mi boš ti?
Al koj kmav je dobiva
Sovzene oči.

Potlej sem jöj rekov:
Si dro lubca mojá:
Kmavo je biva
Vasela srca.
(Višpolje, Borovlje, Radiše.)

193. Tvoje srce in moje
Je vse ana kri,
Al tvoje se vneme,
Tudi moje hori.
(Rož.)

Hrepenenje.

194. Ti ferpant'š kuku,
Kaku pojaš lepu,
Ti tak pojaš lepu,
Da me zmotiš vehku.
(Podgorjane.)

195. Döčva pošušöj,
Kak dižöj rosla,
Kak šajbe cinglajo,
Se puabič pöla.
(Podkrnos.)

Digitized by Google

Inačica.

Döčva pošušöj,
Ko se puabič pöla,
Že plinkajo šajbe
Noj vozöj cingla. (Radiše.)

196. Jaz pa pojdem na gore,
Na visoke goré,
Bom pa gledov na pule,
Čir je moja deklé. (Podjunsko.)

197. Kaku bom jaz mlov,
Ko mam cmavo vodé,
Kaku bom vesiev,
Ko nča vidim tabé. (Žrelec.)

198. Prešmencane citre,
Kak lepu pojô,
Da ne morem jes slišati,
Döčvo mojo. (Št. Jakob.)

199. Ti presneta Ljubljanca,
Kako si temná,
Da ne morem jaz videt'
Puba mojâ. (Podgorje.)

200. Da b' an vöterc pripihov,
An vöterc hvadén,
Da bi nösov to pošto
Hortöj v Štabén. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

Srčne težave.

201. Pojte, pojte, drobne tice,
Preganjajte vse meglice,
Da bo sijalo solnčice
Na moje drobne srčice.
(Podjunsko.)

202. Oh te tažave,
Dro nče spijó,
Kmavo, oh kmavo
Se hori zbudô.

Je mrtva tažava,
Pokoplaš jo preč,
Te živa pa oče
Od tabe nič več.
(Št. Jakob.)

203. Bi še včasi zajuckov,
Bi še včasi zapov,
Ko bi tače tažave
Pri srcu kna mov.
(Borovlje, Podkrnos.)

Inačica.

Bi biva vaseva,
Bi tudi zapeva,
Ko bi tače tažave
Pri srcu kna meva. (Borovlje.)

Digitized by Google

204. So žavostni časi,
Vesela nič ni,
Krog mojega srca
Črna megva leži. (Zvrhnji Rož.)

205. Zdaj grejo težave
Čriz moje srce,
Ko grejo meglice
Čriz ravno pole. (Zvrhnji Rož.)

206. Al boš ti žavostna,
Povej ti mene,
Da bom prišov k tabe
In pa trošt'vov te.
(Timenica, Macinja vas.)

Inačica.

Döčva! poj, poj,
Da bo slišov te tvoj,
Bo pršov k tebe,
Da bo trošt'vov te. (Podkrnos.)

207. Jaz ino ti
Sva vse ana kri:
Tabe srce boli,
Moje zdravo kni. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

208. Vesev more biti,
Kar žavovati,
Vesevo srcé
Mora meti deklé. (Rož.)

Ljubezni radost.

209. Sem vsolöj rad žvižgov,
Sem vsolöj rad pov,
Ta liepe deklete
Sem vsolöj rad mov. (Tinje.)

210. Puabi smo mvadi,
Pa lubimo radi
Daklete mvadé,
To je njih vösölé. (Podkrnos.)

211. Je še tica vaseva,
Ki po vöjah skakla,
Kaj bi döčva kna biva,
Ki puebiča ma. (Borovlje.)

Inačica.

Je še tica veseva,
Ki na vejci sedi,
Kaj bi dečva kne biva,
Ki pri pobah leži? (Povsodi.)

Digitized by Google

212. Sem pa puebič vasev,
Da mi lih koj žlaht hre,
Kakor tica na vöjci
Prapievlam ciev den. (Borovlje.)

213. Sem pa puebič vasev,
Da mi hlih koj žlaht hre,
Sem domačomu puebu
Döčvo pravzev. (Borovlje.)

214. Ana puba jes mam,
Ko me dražijo po njam,
Pa cfridna sem s tam,
Da le dražönje mam. (Št. Jakob.)

215. Čir je lubca doma,
Tam je moje srce,
Saj me dro rada ma,
Nča navölča se me. (Žrelec.)

216. Zapuejmo ano,
Da se slišava bo,
Čriez tö viši horé,
Čir je moja daklé. (Borovlje.)

217. Od Lublance bom spievlov,
Da hvas poleti,
Do te völbane kamre,
Čir döčva löži. (Radiše.)

Digitized by Google

Inačica.

S pajčo bom poknov,
Da hvas polöti,
Do tö völbane kamre,
Čir döčva löží. (Borovlje.)

218. Cibice darkajo,
Jaz bom pa pöva,
Šoceja žavberna
Spuv' bom möva. (Št. Jakob.)

219. Da lih nömam denarjov,
Bel hvanta lepâ,
Mam pa döčvo lepó,
Da mam kratek čas ž njo.

Zjutröj ko vstanam,
Še pröj da žebram,
Se spuvnam na döčvo,
Kak žavberno mam. (St. Jakob.)

220. Nča die, nča die,
Da lih šiša hori,
Da le kamra ostane,[1]
Čir döčva löži.
(Partovca, Žrelec, Borovlje.)

[1] Da le ona ostane,
Ki za me hori. (Rožna dolina.)

Digitized by Google

Inačica.

Je toča pobiva
Vse ravno polé,
Lih tam je pustiva,
Čír je moja daklé. (Št. Jakob.)

221. S ciehvam podjane,
Z rožami obsejane
So töste stezdé,
Čir moj puabič hre. ((Podkrnos.)

222. Puebič moj fleten je,
Jas sem pa nja daklé,
Kedr od mene hre,
Jucka, pojé. (Borovlje.)

223. Kader puvbič na pvanince grem,
Liep zalan pušej hore diem,
Tri krive parete hore mam,
Da mojo döčvo kua bo sram.
(Podjunsko.)

Ljubljenje.

224. Moja döčva je mvada,
Polubi me rada,
Še rajši jaz njo,
Ki je žavberna zvo.
(Št. Jakob, Źrelec.)

Digitized by Google

225. Al boš me polubov,
Polubi me prov,
Da bo se polubek
Do smrti poznov. (Podkrnos.)

226. Jaz sem pa snuači pri döčli biv,
Sem se pa lubit navadov;
Oj ti ferpant'šno lublönje,
Kak se bom taško odvadov!
(Podkrnos.)

227. Kar so me mamca navadili,
Tisto navado jes mam,
Mamca so puabiče lubili,
Jes pa deklice rad mam. (Št. Lenart.)

228. Tö liepe daklete,
Tö mvade žané,
Nč drujha bi devov,
Ko lubov bi je. (Podkrnos.)

Darovi.

229. Döčva peč, peč,
Daj mi pušelc rdeč,
Al bo pušelc mav biev,[1]
Bom pa dela vösiev. (Podkrnos.)

[1] Al bo pušelc koj biev,
Bo pa jutre ndiev. (Borovlje.)

Digitized by Google

230. Bom pa rožce vkup pobrava,
Mojmu pubču pušelc dava
Lepih rudečih nagelnov
In še te drujih več,
Doklier so mi pubi všeč.
(Bela, Borovlje.)

231. Döčva ti ti,
Jaz mam rinčice tri,
Boš döčva mojá,
Bo pa ana tvojá.
(Spodnji Rož, Ziljsko.)

232. Bom vodo prebredov,
Bom viterc nabrav,
Jerbašček bom spledov,
Ha lubci posvav. (Zvrhnji Rož.)

233. Bodi moja, bodi moja,
Ti bom avb'kov dav,
Boš tiste pojödva,
Ti bom drujah nabrav. (Št. Jakob.)

234. Sma z lubco na jarmark hodiva,
Sma črievle in štumfe kupiva,
Črievle liepe, štumfe biele.
Tačega pubiča ni ko si ti,
Štumfe biele, miederč ko kri,
Tak pubič vela, ko si ti. (Ziljsko.)

Digitized by Google

235. Popölam pšeníco
Na Vaško Horico,
Nazaj pa kofe,
Da bo piva daklé. (Borovlje.)

Skrivna ljubezen.

236. Nči hujše boliezni,
Da tako boli,
Kakor skrivna lubiezen
Pri srcu mi tli. (Radiše.)

237. Dro meva bi te,
Ko bi mohva movče,
Ludi zbarajo vse,
Polöj dražijo me. (Podkrnos.)

238. Še mamca, mamca
Nča viejo za tu,
Kar je snueči v v'špiči
Za durömi bu. (Borovlje.)

239. Prad durmi je vahta,
Za šišo vodá,
Pa vse nča brani,
Je skrivši mojá. (Borovlje.)

Digitized by Google

240. Ana bovha me ščiple,
Ana uš me pa ji,
Jez ano dečvo rad mam,
Da nščir za njo kna vi. (Št. Lenart.)

241. Me pa hvavca boli,
Da nščir nča vie,
Še boleva me bo,
Da nščir vedov nča bo. (Podkrnos.)

Sestanek.

242. Na planini.

Na pvaninco jas pojdam,
Je ušno goré:

Ana žavbern pvaninčica
Kravce pase goré.

Pvaninčica me sreča,
Ko krave past žané:

Doro jutro jas jöj umšam
Noj stisnem jo k sabe.
(Borovlje, Zvrhnji Rož.)

243. Moja döčva je v rutiču tribva,
Jes sem pa senu obračov,
Sva se pa spuv' koj krihava,
Ko sem se c'kesnu koračov.
(Št. Jakob.)

Digitized by Google

Inačica.

Moja döčva je pröjo prastirava,
Jaz sem pa lečo obračov,
Me je pa zmiram koj kriehava,
Ko sem se c'počasno obračov.
(Podkrnos.)

244. Čöj čöj n čöj čöj
Te bom čakov najpröj?
Tam za svinjakam
Te najrajši čakam.
(Borovlje.)

245. Döčva pri studanci,
Pije pa nč;
Čaka na šoc'ja,
Pride pa nč.
(Borovlje.)

246. Je bivo anó,
Ko je šva po vodó,
Sem pa cokle bök djav,
Sem pa latov za njo.
(Borovlje.)

247. Pod kvancam, pod kvancam
Je čakava lubica
Horjanca, Horjanca,
Od večera do jutra.

248. Pa kni mogov, kni mogov
Do Polančice prit,
Je pa morov, je pa morov
Horjančico möt.
(Trdna vas.)

Digitized by Google

249. Kni mohva, kni mohva
Döčva prebit,
Da je mohva, da je mohva
Potroštana bit. (Podgorjane.)

Predaleč saksebe stanujeta.

250. Moja döčva je bandrava,
Nščir nči vedov,
Mne je an štajarščí
Furman povedov. (Borovlje.)

251. An priefeč bom šribov
Na štiri vohlé,
Da bo bližöj prbandrava
Moja daklé. (Borovlje, Podgorje.)

252. Je hora visoka,
Me hrozno skrbi,
Je struha hvoboka,
Prebresti jo ni. (Zvrhnji Rož.)

253. Kaj mi nuca pvaninca,
Ko vsolöj snieh hre,
Kaj mi nuca ta döčva,
Ko ča pridam do nje.
(Borovlje, Radiše.)

Digitized by Google

Inačica.

Kaj meni pvanina,
Čir zmiram hre snih,
Kaj je meni za dečvo,
Ko daleč je v Brih.
(Zvrhnji Rož, Št. Lenart.)

254. Ko bi Zilo noj Dravo
Prapvavati znov,
Bi že davno tö liepši
Rožankico[1] mov.
(Povsodi.)

255. Ana tica pri Dravi,
Ana pri goré,
Kak more to biti,
Da poznata se.
(Borovlje.)

Premalo premoženja.

256. Čöj te bom lubov,
Čöj te bom mov,
Moja hueba je smreka,
Še spued kna bom smov.
(Borovlje, Podkrnos.)

257. Čir ča varjeme,
Kaku je h'du,
K' se me döčva sramuje,
K' sem burna stanu.
(Borovlje, Žrelec.)

[1] Polančico, Gorjančico, Borovljančico.

Digitized by Google

258. Sem ana burna dakle,
Vse se upa na me,
Bi v anej žlici vodé
Radi vtupili me. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

Na našöj v's',
So ludi ko p's',
Na anöj žlici vodé
Bi radi vtuepili me. (Borovlje.)

Žlahta in drugi ljudje branijo.

259. Ta döčva je rivna,
Ki me möti kna smia,
Jaz pa sam dro spoznam,
Da je riven moj stan. (Podkrnos.)

260. Jes in moja lubica,
Koj midva trpiva,
Po dne vkup ne pridava,
Po noči vkup ne smieva. (Ziljsko.)

261. Žavostno sem djav,
Ko sem svovu jamav,
Žavostno moju srce,
Ko pustiti moram te.

Digitized by Google

Pustiti moram te,
Drhače nči za me,
Tvoj atöj, moja mamica,
Kna najo möti te.

«O šocele ti moj,
Taha se ti kna buej,
Kar sem ti jas oblub'va,
Bom hvišno storva.»

Taha se jas ja kna bojim,
Al to pa dro želim,
Poznati tvojha šocija,
Tvojha tö pravaha.
(Borovlje.)

262. Kaj se boš hrajnava,
Srčice cajnava,
Saj sama dro vieš,
Da me möti kna smíeš.
(Borovlje, Št. Lenart, Celovška okolica.)

263. Da bi lih havje prad duri
Postavili mi,
Ta puebiča möt'
Kna branite mi.
(Višpolje.)

264. Recite, kar očte,
Tö drüji ludi,
Jas bom töstaha meva,
Ki mi pri srcu löži.
(Borovlje.)

Digitized by Google

265. Moj atöj so djali
Noj mama rökli,
Al boš ta pueba meva,
Te bomo töpli.

Naj atöj se kriehöj',
Mama tapô,
Jas pa ta pueba
Pustiti kna mo. (Borovlje.)

266. Moj atöj so djali,
Moj sin, pojdi spat,
Sem rivaž zastopov,
Pojdi k lubici vas. (Borovlje.)

267. O mamca vi, vi,
Kna bod'te hudi,
V vašöj mvaduesti
Čiste pridnöši bli. (Borovlje.)

268. Vsa žvahta mi brani,
Vsi moji ludi,
Mojha puebča pustiti
Mi mohoče kni. (Žrelec.)

269. Vsa žvahta me fajnta,
Ciev sviet je čriez me,
Ana sama daklé,
Da še trošt'je me. (Borovlje.)

Digitized by Google

270. Sem rajtu te lubit,
Te moram pustit,
Vsa žvahta memra,
Da se lub'ma midva. (Lipalja vas.)

271. Ribce po muerjiči pvavajo,
Gvavce pa venka molô,
Mene pa k lubici branijo,
Jes jo poneti ne mo. (Ziljsko.)

272. Ludi marnovajo,
Mene tadlovajo,
Saj koj tösti ludi,
Ki majo tadle sami. (Podkrnos.)

273. Vi norčavi ludi,
Pa vaše skrbi,
Kaj skrbite za me,
Ko vas an nčna hre. (Podkrnos.)

II. Noče ga (jo).

Zavrača ga (jo).

274. Kedar Zila n Drava
Nazaj potačé,
T'döj boš moj šocöj,
Jaz tvoja daklé. (Rožna Bistrica.)

Digitized by Google

275. Ne hodi po rutah,
So vošče stezdé,
Ja kniso za fante,
So le za kozé. (Sveče.)

276. Kna žvižgöj, kna puj,
Saj ti knisi moj pueb,
Da boš lih žvižgov noj pov,
Saj me ti kna boš mov.

Sem žvižgov noj pov,
Da te knisem poznov,
Bom še žvižgov noj pov,
Da te lih kna bom mov. (Podjunsko.)

277. Še bi biva mojá,
Ko bi biti mohvá
Na vsuečam Obirju
Anzidlarica. (Borovlje.)

278. Ana liepa, ana mvada,
Ana pavrska hči,
Mi je pušelc nardiva,
Pa nč na diši. (Rož.)

279. Ne hodi čriez Dravo,[1]
Je velka vodá,
Bi se mogov vtopiti
Zadeli mná.

[1] Zilo.

Digitized by Google

Kaku se bom vtuepov,
Mam dovje nojé,
Tribarti preskočim,
Sem pa pri tabé.
(Borovlje, Vrata, Ziljsko.)

Inačica.

Ne hodi čriez prode,
So völče vodé,
Bi se mohov vtopiti
Zavolo mné.
(Borovlje.)

280. Da bi hore ne ble,
Bi bvo ravno polé,
Bi pa biv ti moj pubič,
Jaz tvoja daklé.
(Rož.)

281. Puebič koj pridi,
Prov rada te mam,
Ano pačano mačko
Pripravlano mam.

Mačko boš jiedov,
Pa pomije piv,
Pod kvopjo boš lažov,
Pa miši voviv.
(Borovlje.)

Digitized by Google

282. Si ti huenaha meva,
Kaj da mene pa kar,
Saj knisem an šintar,
An far tudi kar.

Da li knisi an šintar
An far tudi kar,
Meva jas tabe meti,
Pred tiem Bueh obvar'.

(Rož, Celovška okolica.)

Inačica.

Jes knisem an šintar,
An far tudi kar,
Je me huna koj möva,
Zakaj da ti kar. (Št. Jakob.)

283. Nči lipa, nči fletna,
Kni döčva za me,
Pod nuje se hleda
Pa švedrasto hre. (Št. Jakob.)

284. Kaku bom jaz siekov,
Ko je kosa topá,
Kaku te bom lubov,
Ki nisi mojá. (Žrelec.)

Digitized by Google

285. Bod' lesica bol zec,
Jaz nča pojdam več ves,
Nča pojdam več ves,
V to plösnavo ves.

Povsod obliznil.

286. Je pa mirnasta šiša
Pa zalane polče,
K'tiro pobaram,
Me tösta knoče. (Borovlje.)

287. Sem pa včasi ves hodov,
S'da pa nč več,
Me te liepe daklete
Knuečöjo več. (Podkrnos.)

288. So me kelnarce mele
Noj kuharice,
Zdej še pavršče dečle,
Knočejo me. (Povsodi.)

289. Šmöncana piskovca,
Knoče več pöti,
Ana žavber dakletce
Me knoče več möti. (Št. Jakob.)

290. Petnajst parov coklov strgu,
Ko sen pojbič v vas hodu,
Za pet rajniš žreblov zgubu,
Ko sen jih pojbič v coklah mev.
(Ziljsko.)

Digitized by Google

291. Sem hodov po Selah,
Po tujah deželah,
Ni obene tačé,
Da bi biva za me.
(Borovlje.)

Maščevanje.

292. Micka ti tí,
Tvoje črne oči,
Pa tvoj liepi obraz,
Bo le trpov en čas.
(Podgorjane, Kanalsko.)

293. Kaj misliš, kaj rajtaš,
Kak liepa si ti,
Pa za vsačam ohnjiščam
Se ti hliha dobi.
(Spodnji Rož.)

294. Ana liepa daklé
Je dro vriedna prošnjé,
Ana taka, ko si ti,
Je pa vriedna kni.
(Borovlje.)

295. Lipa nič, luba nič,
Huda ko sam hudič,
Nočem tačé,
Da bi mov bati se je.
(Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

Inačica.

Liepa nič, luba nič,
Huda ko sam hudič,
Trda ko sama peč,
Bo šov tajfel k nöj leč.

(Podkrnos.)

296. Oh kni škoda za te,
Ki si še lipa dakle,
Maš pa fanta tačá,
Da za norca te ma.

(Št. Jakob.)

Inačica.

Oh, kni škoda za te,
Ki ti je Uršöj jöme,
Si še lipa daklé,
Maš pa hrdo jöme.

(Št. Jakob.)

297. Besi biva mojá,
Besi vino pivá,
Sdej pa nisi mojá,
Je ti voda dobrá.

(Ziljsko.)

298. Vse tače bi ble,
Ko Podgorjančice ste,
Bi žö davnöj pod krave
Nastilali je.

(Št. Jakob.)

Digitized by Google

III. Značaji ljubimcev.

Bojazljivec.

299. Bom mamco barov,
Kaj kej poračô,
Al smim dro k dekletam,
K' mi ukaževajo. (Št. Jakob.)

300. Dečvo bom barov,
Kaj kej poračé,
Al kej smim k ta drujam,
Ki so vkaževale. (Št Lenart)

301. Tak dovgo bom rajžov,
Da pridam na Vin,
Casarja bom barov,
Al k lubici smim? (Zvrhnji Rož.)

302. Al grem po vesi,
Me pa vidijo vsi,
Al grem za vasjo,
Me pa pesi vovô. (Št. Lenart.)

303. Moj šocej dro pride,
Pred durmi stoji,
Je cagava[1] sruta,
Se senter boji. (Brnca, Rož.)

[1] cagostna.

Digitized by Google

304. An cagavi šocej
Pri anej fletnej kni spav,
Za zgvavje je stopov,
Se je v postelco zbav. ((Št. Lenart.)

305. Kaj mi nuca tak šocel,
Ko pride, zaspi,
Noč mine, den pride,
Še lubov nič ni. (Lipalja vas.)

306. Jas mam dro lubico
V gradu za kuharco.

Života je bielega,
Srca ponižnega.

Döčva pa vkažuje:
Puebič koj pridi še.

Jas bi dro rad pršov,
Bojim se pa cveč puebov.

Kaj se boš puebov bav,
Saj boš pri mene spav.

Se v kamro zaklönema,
S kovtram odönema.

Ti pri mene lažov boš,
Kakor bi biv moj mož.

Digitized by Google

Puebi pa pridöjo,
Töntr povomijo.

Puebi me sliečöjo,
V vuedo me vliečöjo.

Htu bo to užo piv,
Jas sem nedovžen biv.

Da bi glih užo piv,
Saj si pri döčli biv.

(Borovlje, Podjunsko.)

307. Poglejte ta pueba,
Je tudi an trap,
Je za cizöj pošvatov,
Je rajtov, je krap. (Št. Lenart.)

Bahač.

308. Jaz pa nčömam denarjov,
Nč havž'vönja,
Mi še vendar obena
Ni s postale všva. (Źrelec.)

Inačica.

Da hlih nčömam denarjov
Bol hvanta lepá i. t. d. (Borovlje.)

Digitized by Google

309. Moja hueba je smreka,
Či streše horé,
So še vendar tö liepši
Daklete mojé.
(Podkrnos.)

310. Al bo me döčva pustiva,
Se bom pa smijav,
Saj mam še dro štiri,
O, kam je bom djav?
(Šmarjeta.)

311. Me je döčva pustiva,
Pa rajta bom hin,
Se na peti zasučam,
Tri druje dobim.
(Šmarjeta.)

312. Bom pa bandrov na hure,
Bom pa devov pokure,
Bom brumno živov,
Bom tri lubice mov.

Aná bo za hod'ce,
Aná pa za norce,
Aná pa za tu,
Da boma lažava do dnu.
(Podjunsko.)

313. Zmiram sem meva,
Jas puebov dovol,
Da sem španinjo barava,
Ktiri je bol.
(Višpolje.)

Digitized by Google

Ljubosumnost.

314. Trieba ni, trieba ni
K mojöj döčli iti,
Jaz dro sam, jaz dro sam
Moj döčvo rad mam.
(Podkrnos, Žrelec, Radiše.)

315. Dečva taji,
Da koj sama leži,
Se na zgvavji pozna,
Da ležava sta dva.
(Povsodi.)

316. Jes pa čisto ano miheno
Lubico mam,
Pa še to majo druji,
Jo kna lubim koj sam.
(Radiše, Podkrnos.)

317. Ribce po izari pvavajo,
Gvavce pa venköj molô,
Mene po lubici dražijo,
Te druji pa pri njej ležô.
(Povsodi.)

318. Jes pa žinjam noj mislim,
Kaj döčva mi diva,
Al štrika bol šiva,
Bol postel postila.

Digitized by Google

Al dro brumno živi,
Al dro sama löži,
Al tom pubu kna odpira,
Ki pod oknam stoji. (Št. Jakob.)

319. Jaz knuečam tačá,
Da ma völko žanstvá,
Jaz hočem tačá,
Da bom sama jaz nja. (Žrelec.)

320. Döčva koj mne möj,
Döčva koj mne möj,
Saj si koj mne ti
Meva najpröj. (Podkrnos.)

321. Sriedi mojha srcá
Pa an nahelč cveti,
Al te nahel zmeži,
Bojo dovje noči. (Višpolje.)

322. Na sridi vasi
Ana roža cveti,
Al tista usehne,[1]
Pa druje več ni. (Zvrhnji Rož.)

323. Sem lubico zbrav,
Srček za njo dav,
Kdor jo bo mi jamav,
Bo pa gvavico dav. (Zvrhnji Rož.)

[1] Al bo svana jo vzeva,
Bojo dovje noči. (Št. Lenart.)

Digitized by Google

Nestanovitnež.

324. Ano dákle pustiti
So frajdi mojí,
Ano druho dobiti
So krači časí. (Borovlje.)

325. Smo pa puebi mvadí,
Pa norčujamo se,
Norčave daklete
Varjemajo vse. (Borovlje.)

Inačica.

Mi mamo resnico,
Mi mamo norcé,
Norčave daklete
Varjemajo vse. (Zvrhnji Rož.)

326. Luštni le bodimo,
Če pride Francoz,
Vse deklete pobere,
Vseh lubic smo los. (Kanalsko.)

327. Ko bi liepa kna biva,
Bi kna hodov za njo,
Bi jöj fije pokazov,
Zapustov bi jo.
(Medborovnice, Borovlje.)

Digitized by Google

328. Puebiča dba,
Pa oba sta lepá,
Ktirha pustim,
Pa drujhá ča dobim. (Višpolje.)

329. Časi po dba,
Časi po tri,
Časi pa še
Jeneha ni. (Št. Jakob.)

330. Časi ma rada me,
Časi pa mav minje,
Časi pa čisto ča
Rodi za me. (Podjunsko.)

331. Ana zapustiva,
Ana zamdiva,
Te pravi je te,
Ki sedaj hodi k mene. (Višpolje.)

332. Rada bi dava
An tolar bol dba,
Ko bi mohva dobiti
Ana frišna puebá. (Borovlje.)

Brezbožnica.

333. Liederlih, liederlih
Sem se podava,
Snuči nč, dave nč,
Knisem žebrava. (Št. Lenart.)

Digitized by Google

Kljubovalka.

334. Da ga lih rada mam,
Mu priti ne vkažujam,
Al me bo rad imov,
Bode dro sam prišov. (Zvrhnji Rož.)

335. So pa bli lpi puebi,
So möli po dbi huebi,
So stali na durcah
Po cale dbi uri. (Borovlje.)

336. Ta puaba knuečam,
Te puab kni za me,
Cmavo liep, cmavo lub,
Cmavo žavbern je. (Podkrnos.)

Inačica.

Knuečam te kar,
Saj tud knisi za me,
Si cmavo liep, cmavo lub,
Cmavo žavberno hreš. (Žrelec.)

337. Stara je dbajsti liet,
Vsač je jöj cmavo liep,
Tak se jöj zdöj hodi,
Da nobenaha nči. (Timenica.)

Digitized by Google

Inačice.

1. Ko sem bva dvajsti liet,
Vsak mi je biv cmavo liep,
Zdaj sem pa štiredi,
Vsak me je sliep.
(Podjunsko.)

2. Stara je dbajsti liet,
Vsak je jöj cmavo liep,
Stara bo trdöjsti liet,
Vsak je bo sliep.
(Podkrnos.)

Gizdavost.

338. Ta žavber dekle
Po travenci gre,
Pa gleda pred se,
Ko ma črevle nové.
(Podjunsko.)

339. Avbé, kaj köj bo,
Mrzva zima je to,
Al me pueb zapusti,
Bom trpeva mrazí.
(Žrelec.)

340. Döčva je majhena,
Puebe pa rada ma,
Puebi otidöjo,
Je pa bovna.
(Borovlje, Podkrnos, Žrelec.)

Digitized by Google

341. Dovta po trati
Je padva tribarti
Zavolo teha,
Ko je za puebömi šva. (Radiše.)

342. Dečva ta mvada
Je v liešnče[1] šva,
Je pa žavberna pueba
Pod hrmam našvá.

Je ha v birteh zaviva
Inoj k duemi nasvá,
Ha je v postelco djava
Pa k njomu lahvá.[2]
(Škofiče, Št. Jakob, Borovlje, Žrelec, Podkrnos.)

343. V pričo pri drugih
Kne dregöj z nogo,
Le s prstam pomigni,
Pa pojdam s tebo. (Št. Jakob.)

344. Tri lubice möti,
So čudne röči,
Al mad dbema lažati
Me pa nč na skrbi. (Borovlje.)

345. Za cizöj pošvatöj,
So vkazöli atöj,
Z obema rokama
So vkazöli mama. (Žrelec.)

[1] v rutiče. [2] Pa bortava ga.

Digitized by Google

346. Za 'no cbanckarico
Se ana liepa dobo,
Za dbi bol za tri
Pa že v židönji šumi. (Radiše.)

IV. Ločitev zaradi preselitve.

Ločitev.

347. Razšajdovönje
Pa kni špasovönje,
Kedar more z spuev
Razšajdati se. (Št. Jakob.)

348. Za dbibarti sprebleči
Mam hvanta črná,
Ko bo me šocöj zapustov,
Bom žavovava. (Št. Jakob.)

349. Jaz pa daleč pobandram,
Ti boš pa koj to,
Jaz pa najno lubiezen
Ponasam sebo. (Žrelec.)

Digitized by Google

Zvest ostani.

350. Greš skuez möste nové,
Tam so liepe jungfrave,
Pa na zaglej se v nje,
Kna zaljubi se v nje. (Žabnice.)

Spominjata se.

351. So še rožce v hartelnu
Žavovale,
Ko sem mohov pustiti
Jas mojo daklé. (Žrelec, Borovlje.)

352. Da bi vetrič potehnov,
Mehlice razhnov,
Da bi se vidov moj puebič
In pušelc njehov. (Spodnji Rož.)

353. Do vašče horé
Sem sprejemava ha,
Pa še vender ne morem
Pozabiti ha. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

Je do vaške gorice
Poglajtava me,
Pa še pošla kni mogva
Pozabiti me. (Št. Lenart.)

Digitized by Google

354. Kaku te bom vidov,
Ko si bandrava preč,
Kaj bom jaz spočev,
Ko ne bom mov te nkol več.
(Žrelec.)

355. Kaj mi nuca ležati,
Ko spati ne mô,
Pa ko gori bom vstava,
Pa pojdem za t'bo. (Kanalsko.)

356. Kam bi kej šov,
Da bi vidov mojó,
Saj v Celovec dro grem,
Pa nča pride na den. (Št. Lenart.)

Inačica.

Kam bi köj šva,
Da bi vidava ha,
Na ravnu polé
Čir moj puebič orjé. (Borovlje.)

357. Moja döčva kni to,
Je le tam za Dravo,[1]
Da lih temna nueč bo,
Pa koj pojdam za njo. (Podkrnos.)

[1] Je le tam za goro. (Rož.)

Digitized by Google

358. Kamor pogledam,
Koj frajda nči,
Moje te prave
Peč vidati ni.
(Št. Lenart)

359. Rada bi movköj šva,
Rada bi tuköj bva,
Še rajši bi vidva
Pueba mojá.
(Borovlje.)

360. Bom pa zlizov na črišnjo,
Na pevcanico,
Bom pa vidov v Celovec
Na kelnarico.
(Št. Jakob.)

361. Moj pubič je bandrov
Na spudnje dolí,
Ha ne bojo več vidale
Moje oči.
(Zvrhnji Rož.)

362. Moj puabič je v Štajre bandrov,
Dov na spuadnje Štajersko.

Tam bo on konjce pasov,
Na spuadnjam Štajarščiem.

Lako lop' je on drumvov,
Ko je mene hor budiv.

Drumelca je spiavlava,
Lubiazen se je vniamava.
(Podkrnos.)

Digitized by Google

V. Ples.

363. V nedeljo bo žegen,
Oh kak bo lepo,
Moj pobček bo raju,
Jaz bom pa ko to.
(Žabnice.)

364. Moj oča so djali,
Tla maš ti an hrošč,
Pa ha hocam pokaži,
Pa daj ha jim nč.
(Št. Jakob.)

365. Ko me rajat popölaš,
Koj zvo poskoči,
Saj si krajčič dro snidov
O völčöj noči.
(Št. Jakob.)

366. Štiri jo hodajo
Aden pa trobi,
Micka pa joka se
Sama na podi.
(Št. Jakob.)

367. Tu dovsi je prišov
Te pavršči sin,
Bi tudi rad rajov,
Pa nima čin, čin.
(Djekše, Borovlje.)

Digitized by Google

368. Nči dnarja, nči znanca,
Da bi pvačov za me,
Bom pa vondr le rajov
Do belega dne. (Podgorje.)

369. Hoci le hodite
Za dnarje mojé,
Mam doma še na pöjči
Dbi prazne mošnjé. (Borovlje.)

370. Naj le hre, naj le hre
Za te podpvate,
Lubca ma tolarje,
Jes pa dukate. (Zvrhnji Rož.)

371. Tako bom rajov,
Da bom zamlo prebov,
Bom pa v pekov prišov,
Bom pa zlodja vbov. (Št. Jakob.)

372. Ti bi ko rajov,
Pvačov pa nč,
Saj hodec kni konj,
Da bi hodov zastonj. (Žrelec.)

373. Le frišno jo zarumplite
Od moje te liepe Uršice,
Jaz bi pa le rad 'no liepo mov,
Vse druje dov po vasi gnov.
(Ziljska.)

Digitized by Google

374. Hoci le hodite
Na vaše klanöte,[1]
Da bomo vozili[2]
Mi naše daklete.[3]
(Št. Jakob.)

375. Hodci le hodite
Štajaršče viže,
Moja döčva je mvada,
Ma vse volne hlide.
(Žrelec.)

376. Stara sem gratava,
Davat ča mor'm,
Hodci le hodita,
Rajat še mor'm.
(Podjunsko.)

377. Hodci le hodite
N's v buehaime,
Da bo tudi . . .
Narajov se še.
(Žrelec.)

378. Počasi zahodite,
Šitro kne mô,
Sem daleč prišov,
Me zvo noje bolô.
(Zvrhnji Rož.)

379. Kaj pa ti puebič godce voziš,
Ki san dobro gosti znaš?
Svietle groše v gosli daš,
Suknico pa v liehen maš.

[1] trompöte. [2] prevažvali. [3] romöte.

Digitized by Google

Jaz pa tudi nič ne báran,
Da li suknico v liehen mam:
Al jaz se puebič ožienav bon,
Suknico žie kupov bon. (Ziljska.)

380. Kne möj mi za zvo,
Da jes rajat kne mô,
Sem se v Bovci učiv,
Ko je biv hodec ves kriv.
(Št. Jakob.)

381. Poglejte mojó,
Ki caplá za meno,
Ma rajdasto [1] janko
Pa čisto drobnó. (Radiše, Podkrnos.)

382. Pantlasta, hvačasta,
Döčva koračasta,
Vozov bi te,
Maš pa tašče nojé. (Št. Jakob.)

383. Liepi pobči rajamo,
Sibe vase imamo,
Liepe dečle vozimo
Z devetami krofami. (Ziljsko.)

[1] Ma cicasto janko ,
Pa čisto novo.

Digitized by Google

384. Dina, dina, dona,
Boba je pijona,
Godci so pribunkali,
So bobi r.. zasukali. (Podjunsko.)

385. Pohlöjte ta pueba,
Kak truska in raja,
Doma se mu pa šiša
Podera od kraja. (Borovlje.)

386. Ti prešenčani Jaka,
Rad pije in ji,
Vesuje in skaka,
Da baba nče vi. (Podgorje.)

387. Sveti Juri, sveti Jop
Sta djava: hop! hop!
Ko sta rajava vani
Pri svetöj Šnt-Ani. (Št. Lenart.)

388. Ta pösem je preč,
Ča znamo jih več,
Al očmo zapöti,
Mormo druho začeti. (Kožentavra.)

389. To pösem je zvužov,
Ki rad mavo žladrá,
Ki te völče moštace
Zavihane ma. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

390. Rajat bi šva z meno,
To bi dro bu za te,
Mov bi pa z drujim šva,
Kaj pa kej še? (Celovška okolica.)

391. Sem kelnarco pvačov,
Sem hvaže pobov,
Sem hoce zapustov,
Pa movka sem šov. (Št. Jakob.)

VI. Vasovanje.

Čas vasovanja.

392. Ta Dravca hre v srież,
Jaz nča pojdam več čriez,
Bom dav mojo döčvo
Anmu drujomu čriez. (Žrelec.)

Inačica.

Je prišva ta zima,
Ta Dravca hre v srież,
Bom pa dav mojo döčvo
Anom drujomu čriez. (Radiše.)

Digitized by Google

393. Da bi le kukuk pov,
Da bi jaz k döčli smov,
Da bi le kukov pröj,
Da bi lažov pri njöj. (Podkrnos.)

394. Je dro uštno polötu,
Ko tice pojô,
Pri mojöj döčli zaspim,
Me pa hori zbudô. (Žrelec.)

395. Jas pojdam pa ves,
Pojdam čvöšpelne trest,
Pri dečli mojöj
So zröli najpröj. (Borovlje.)

396. Mehlice dov padöjo,
Tak an mavo dež rosi,
Kdor 'no lapo döčvo ma,
Je dro uštek k njöj iti. (Podkrnos.)

Inačica.

1. Meglica je dov padva že,
En majhen dižej porosi,
Kdor eno žavber dečvo ma,
Je dro fletno k njej iti. (Podjunsko.)

2. En hvaden veterc spahluje,
En majhen i. t. d. (Borovlje.)

Digitized by Google

397. V sobotah večierah
Po farant'čah
Bo moj šocöj prijuckov
Po travnč'čah. (Borovlje.)

398. V sobotah večörah
Je fajromta čas,
Moj pubič prijucka
Po travnč'čah.

Je pubič prijuckov
Po travnč'čah,
Je prijuckov, pripov,
Ki je po pušelc prišov. (Št. Jakob.)

Vabi ga.

399. Koj zavrisni na gvas,
Poznava te bom,
Na okno potrkni,
Odprva ti bom. (Lipalja vas.)

Inačica.

Koj frišno zajucköj,
Poznava te bom,
Na durce potrköj,
Oprva ti bom. (Podkrnos.)

Digitized by Google

400. Mi je pošto posvava
Iz Hodiš aná,
Al hočeš moj biti,
Sem sama doma. (Višpolje.)

Inačice.

1. Je pa pošto posvava
Hodišanarica,
Da je pot poravnana
Čriez Habernik sa. (Borovlje.)

2. Ana liepa, 'na luba,
Ana pavrska hči
Mi je pošto posvava,
Da sama löži. (Timenica, Borovlje.)

401. Le pridi, le pridi,
Sem sama doma,
Ni očka, ne mamce
Ne hud'ga p'sa. (Spodnji Rož.)

402. Puebič koj pridi,
Saj mam te rada,
Te bom pohlajtava
Toven do praha. (Borovlje.)

403. Pridaš po noči,
Pokliči, al hočaš,
Pridaš po dni,
Saj vse ofen stoji. (Žrelec.)

Digitized by Google

404. Tösti bo moj,
Ki bo prišov ncoj,
Mi bo rinčico dav,
Bo pri mne zaspav. (Spodnji Rož.)

Nameni se iti vasovat.

405. Ti maš lice rudcče,
Jaz mam pa bladé,
Bova kupe lažava,
Pa farbava je. (Borovlje.)

Inačica.

Moje ličice so blede,
Tvoje pa črnele,
Bova skupaj ležava,
Bojo farbale se. (Kanalsko.)

406. Sunce že k hnadi hre,
Miesenc pa eršt horé,
Nojcoj bom spoznov
Jas mojo daklé. (Borovlje.)

Inačice.

Sunce žö k nadi hre,
Kmavo bo drive,
Pojdamo k lubicam
Hortöj na Hribre. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

Sunce za huro hre,
Žö nuč približa se,
Pojdam k döčli mojöj,
Da bom lažov pri njöj. (Št. Jakob.)

407. Den že pruvti kraji gre,
Nuvč pa približuja se,
Jas obujam črievlce
Noj pa pojdam k döčli še.

Kaj pa köj lubca diva,
Gvišno koj sama löži,
Bo pa še civ dnu to misluva,
Kaj da mene tak dungo ni.
(Podjunsko.)

408. Bom škorne nabiksov,
Cigaro prižgav,
To dečvo bom barov,
Kda bom pri njej spav. (Št. Lenart.)

409. Zviezdice se žie premakajo,
Žie prueti jutru grejo,
Jaz niesen še pri lubci biv,
Še niesen ž njo žovorov. (Ziljsko.)

410. Čriez hribre, čriez pöjč
Pojdam k lubici löjč,
Bom jo stisnov k sabe,
Oh, kak fletno to je! (Borovlje, Žrelec.)

Digitized by Google

411. Mamca dajte dba krajcarja,
Da si bom drumlico kupov,
Da bom pod oknam zadrumlov jöj,
Ki sem jöj snueči oblubov.

Da bi ta drumlica zvata bva,
Da bi se šlišov nje hvas,
Da bi nam lubca odperat šva,
Še prej, da bo vid'va nas. (Borovlje.)

412. Napravov si bom drumlico,
Kupov si bom drumlico;
Čir drumlice gvas doni,
Tam dečva tud se ogvasi. (Podjunsko.)

413. Ta Dravca, ta Dravca
Me nč na skrbi,
Al ta döčva, ta döčva,
Ko sama kna spi. (Radiše.)

414. Smo pa puebi kup zbrani,
Da pojdamo ves,
K anam fletnam dakletam
V ano druho ves.

Al je to tösta šiša,
Al je to tösta ves,
Al je to tösta döčva,
Ki lubim jo jes? (Borovlje, Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

415. Konjča bom kupov,
Koleselc že mam,
Se pa drieve popölam
K tam Hofmanavam.
(Borovlje.)

416. Čriez hmajnco [1] ves pojdam,
Al pota kna znam,
Bom pa žnuro potehnov,
Po njöj pocaplam.
(Radiše, Borovlje, Podkrnos.)

Gredé.

417. Je dro uštno hoditi,
Čriez hmajnico ves,
Ko je döčva tribart bol,
Kakor sem jes.
(Žrelec.)

418. Uštek je špilat,
Pa kugelco gnat,
Pa še uštnöjši je
Pri anöj žavbrnöj spat.
(Podjunsko.)

419. Sem snuči ves biv,
Je pa strašivo me,
So zalane smreče
Prikvanjale se.
(Zvrhnji Rož.)

[1] Dravo.

Digitized by Google

Inačica.

Sem snuači ves biv,
Je pa strašivo me,
Ana strhana sura
Je basava me.
(Podkrnos.)

420. Sem pa snueči ves biv,
Me je paver dobiv,
Mi je tošnjo odtrhov [1]
In po hanku podiv.

Sem pa skočov čriez hank,
Pa lih babi na vamp,
Je dödöj zaklev,
Je pa durce pripev.
(Celovška okolica.)

421. Pri suncu rumienam,
Pri lunci svatlöj,
Sem se puebič navadov
K döčli mojöj.

422. Jes mam fletno navajano
Mojo daklé,
Tri kančiče vržam,
Pa pride, oprè.
(Št. Jakob, Št. Lenart, Radiše.)

[1] Me je tako podiv,
Da sem š . . . dobiv. (Borovlje, Podkrnos.)

Digitized by Google

423. Prešmencana Zila
Kako je velká,
Sem pubič čriz gazov,
Je v škornje mi šva. (Zvrhnji Rož.)

Zastonj ga pričakuje.

424. So pa dunje noči,
Döčva sama löži,
Po postöli švata,
Pa nikueharja ni. (Žrelec.)

425. Na Dravci mehlica,
Na niebu obvak,
Al moj šocöj kna pride,
Bo hvišno sromak. (Borovlje.)

426. Srieda, sobota
Je cieva ndöla,
Al nojcöj kna pride,
Se hvišno ferbeha. (Borovlje.)

427. Se na okno nasvanja,
Jo gvavca boli,
Uržah le ta je,
Da m'na več ni. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

428. Na sried pota je stava,
Čriz puat je svoníva,
Koj z beštjo je kleva,
Ko puabov nči meva. (Št. Lenart.)

429. Se že davno mrači,
Mojha puabča nič ni,
Ha ne bojo več vídale
Moje oči. (Žrelec.)

430. Deklica srotica ti,
Celo noč sama laži,
Vso noč se obrača,
Po postalcö švata,
Ki niščö pri njöj na laži.
(Žabnice.)

Pod oknom.

431. Sem prišov pod okenco,
Klicov sem lubico:
«Dečle, gvasite se,
Al ste še kej žive?»

««Mi smo dro še žive,
Koj tebe je veže?»»
«Mene bi dro veže bu,
Kder bi vi moje ble.»

Digitized by Google

3. ««Mi bi dro tvoje ble,
Kder bi druje kna ble,
Al hočeš ti naš šoccj bit,
Moraš več barti prít.»»

4. «Jes bi dro več barti prišov,
Pa je mi spredeleč.»
««Kder je ti spredeleč,
Čemu doma kna ležiš.»»

5. «Jes bi dro doma ležav,
Postov pa postvana kni.»
««Postov postvana je,
Lubce nič notre ni.»»

6. «Lubca dro notre je,
Pa lubca nič luba ni.
Ljubca mora tud luba bit,
Da se pri njej leži.» (Žabnice.)

432. Döčva pošušöj me,
Kaj ti bom pov za 'ne,
Niemšče bol štajaršče
Bol sovönje. (Borovlje.)

433. Ko dečva se vleže,
Pretrdo zaspi;
Sliši puabče juckati,
Se že prebudi. (Podjunsko.)

Digitized by Google

434. Je pa döčva zaspana,
Bi rada šva spat,
Pa koj vidi nje puabča
Pod hanjkičam stat. (Žrelec.)

435. So durce zaprte,
Döčva že spi,
Še horöj bo vstava,
Da je hlih že pozdi. (Borovlje.)

436. Frpantani puebič,
Se v navarnost podaš,
Ko čriez Dravco ves hodiš,
Voziti nča znaš. (Borovlje.)

437. Diendle, wo hast denn dei Kamerle?
Döčva, čöj postel stoji?
Über zwa Stieglan must aufegehn,
Tovne na poti kni. (Celovška okolica.)

438. Prapölica poje,
Vidi črne megle,
Boš köj tantr oprva,
Moja dakle? (Borovlje.)

439. Döčva, pošušöj,
Kak dižöj rosla,
Boš dava mi kraja
Bol pojdam movká? (Žrelec.)

Digitized by Google

440. Je trudna zaspana,
Je rajtava spat,
Je pa šlišava šocija
Pod okencam stat. (Št. Lenart.)

441. Še sedem kni,
Že pod hankam stoji.
Zakaj bi ne stav,
Pojdem notr en mav. (Podjunsko.)

Inačica.

Še sedem kni,
Žie pod gankam stoji.
Koj bi kna stav,
Ko bom gori jemav. (Žabnice.)

442. Pojdi löjč, pojdi löjč,
Ko si zaspana;
Jaz pojdam k tö drujam löjč,
Ti boš pa koj sama. (Borovlje.)

443. Al mi knuačaš oprieti,
Pa lieži töntré,
Jaz mam druho daklé,
Da mi rajši opre. (Borovlje, Podkrnos.)

444. Pod okencam stanje
Kni naša šegá,
Al mi tantr kna opraš,
Je dro mimo stezdá. (Št. Lenart.)

Digitized by Google

Inačica.

Pod okencam stanje
Je prazno pledranje,
Se cajt zamudi,
Pa še lublönja kni. (Št. Lenart.)

445. Döčva je v kamrci,
Jas pa na travenci,
Pröj da bo svit,
Mor'm v kamrci bit. (Borovlje.)

446. Sam zlodi bi biv,
Da bi štamca vzev,
Še prej da je kamrico
Bölbat začev. (Podjunsko.)

447. Kaj bom čakov pod oknam,
Raji pojdam druham,
Še horši dekleta
Odpirajo nam. (Št. Jakob.)

448. Če tebi ni misov,
Le kmavo povöj,
Nevtehoma hreva
S tovaršam naprój. (Št. Jakob.)

449. Al me maš, bol pa naš,
To je mne za 'n špas,
Da le durce opraš,
Mavo kraja mi daš.

Digitized by Google

Jas ti durce ča opram,
Jas ti kraja ča dam,
Ti maš druho daklé,
Ča hodi k mné. (Borovlje, Št. Lenart.)

450. Ti šmencani ludrovec,
Čej si hodov,
Da si še le pruti jutri
K mne prišov? (Št. Lenart.)

Ne odpre mu.

451. V'hko nueč, v'hko nueč,
Ti döčva mojá,
Ti si v kamro zaprta,
Jas sem pa sovná. (Borovlje.)

452. Vahko nuč, vahko nuč
O ti dečva mojá,
Maš od kamrice kluč
In od srca mojgá. (Št. Lenart.)

453. Pojdi mov, pojdi mov,
Kaj boš tukaj svonov,
Daj ti konjcu sena,
Saj vso nuč koj rzla. (Št. Lenart)

Digitized by Google

454. Saj si šlišov noj vidov,
Ko je dižöj roslov;
Saj te knisem prosiva,
Zakaj si prišov.

Le kvobčič bom dov vzev,
Svovu od tabé,
Al ti tracaš mné
Bol pa sama sabé.
(Št. Lenart, Borovlje.)

455. Zakaj, zakaj
Pod oknam stojiš?
Ko viš, ko viš,
Da santr kne smiš. (Št. Jakob.)

456. Kna postopöj tovné,
Kna podperöj vohlé,
Naša šiša je nova,
Nča nuca stebré. (Zvrhnji Rož.)

457. Al boste köj vstale,
Vi döčle zaspane,
Al boste köj holtale
Puebe naznane?

Nča bomo mi vstale,
Nčismo zaspane,
Nča bomo mi holtale
Puebe naznane. (Borovlje, Podkrnos.)

Digitized by Google

458. En mvad fant pri moči
Gre rad ves po noči.
Gre po pot počas',
Gre k dekletam vas.
On po polju poje,
Misli na dečle svoje.
Se prueti hiši primiče
In pa Micko kliče.
Micika pa pravi:
«Jas te nča poznam!»
««Jas sem Kranjčičov Juri,
Dečva, odpri mi duri,
Sem en žavbern fant,
Mam čist nov gvant.»»

Fant drugoč budi,
Vse sorte govori,
Micka je ko tiho,
Se nča ogvasi,
On pa že caguje,
Svojo rajžo obžaluje.
Trudne so nja oči,
Noč h kraju gre, se že dani.
Avbe, avbe, srce moje,
Boli me glavca, noje,
Skrjanček se vzdiguje.

Digitized by Google

Se fántu. posmehuje:
Ko bi biv doma ostav,
Bi biv pa danes zdrav.
(Šmarjeta, Višpolje.)

459. Pod gankam sem stav
Sem listeč pobrav,
Je pa stavo notrej,
Da je druji pri njej. (Lipalja vas.)

460. Prišov sem, našov sem
Postel postvano,
Döčle pa notre nč,
Lubov sem svamo. (Radiše.)

Odpre mu.

461. Sem pa snueči pri döčli biv,
Sem jo neköj navadov,
Da mi bo durce operava,
Da kna bom čriez hankeč več vazov.
(Borovlje.)

462. Je pa temna nuač biva,
Nči svitava luna,
Nčisem poznava
Tö snuačöjšna puaba. (Žrelec.)

Digitized by Google

463. Kak trdo je spava,
Še hori je vstava,
Da me je za roče
Po stöjncah pölava.
(Timenica, Lipnica, Podkrnos.)

464. Na prahu je stava,
Ha notr spravlava:
Zakaj bi ne šov,
Zato je prišov. (Št. Jakob.)

465. Puabič kna stuej tovné,
Tovne je svana,
Pojdi santr k mné,
Saj sem koj sama. (Podkrnos.)

466. Pri durcah je tema,
Pri durcah je mraz,
Moj šocel le pojdi
Notr en čas. (Kanalsko.)

467. Dba puaba sta prišva
S tö zvrhnja Rožá,
Jima knisem odprva,
Al taba bom pa. (Podkrnos.)

Digitized by Google

Po noči.

468. Hortöj po štincah
Na livo roko
Sem peteline pobarov,
Čöj döčle lažô. (Št. Jakob.)

469. Po stincah je šov,
«Pomajte» je vpov,
Döčva, pomaj, pomaj!
Mavo kraja mi daj. (Št. Jakob.)

470. Kna žinjöj, kna misli,
Koj k mna se stisni,
Kna žinjöj na to,
Da bi hrieha köj bvo. (Podkrnos.)

471. Sem se hore prabudov,
Sem jo pa polubov,
Se je obrniva,
Mi je pa vrniva. (Podkrnos.)

472. Nščir nča varjeme,
Kaj lubica zna,
Me s kovtram odöne,
Do jutra me ma. (Borovlje.)

473. Kaj ti dam, kaj ti dam,
Da te nmavo švatlam,
Nč na daj, nč na daj,
Pa koj frišno švatlaj.
(Št. Lenart, Borovlje, Podkrnos.)

Digitized by Google

474. Šmentrani puabič ti,
Kaj si naredov,
Ko si snueči pri miesncu
Cizije hledov.
(Radiše.)

475. Včasi je driemava,
Včasi je spava,
Včasi je šociju
Lice dajava.
(Št. Lenart.)

476. Nkoli več, nkoli več
Ti moja kna boš,
Al ti jančico v posteli
Dov djava kna boš.
(Št. Lenart.)

477. Cievo nueč je štoklava
S ta lievo nohó,
Prueti jutru je djava:
Š z huno bol mô.
(Št. Lenart, Podkrnos.)

478. Totöj bol, totöj bol,
Španinja ti,
Šocija, šocija
Dila tišči.

Kak ti bom, kak ti bom
Hönj'vava,
Ko mam sama, ko mam sama
Pri dili mojhá. (Kožentavra, Borovlje.)

Digitized by Google

479. Sem pa mlineč nasuv,
Sem pa k lubci ves šov,
Sem pri lubci zaspav,
Je pa mlineč obstav.

Nča die, nča die,
Da hlih mlineč stoji,
Da le stope hrejó,
Da me horöj zbudô.

(Borovlje, Št. Lenart.)

Proti jutri.

480. Al boš döčva ti koj taka,
Bo nama vsaka nueč c'kratka,
Sem rajtuv, da je povnoči,
Je že ura biva tri.

(Šmarjeta.)

Inačica.

Oj ti dečva, da si taka,
Vsaka noč ti je prekratka,
Ura pa je že kvava tri,
Ti pa praviš, da je povnoči.

(Podjunsko.)

481. Bol proti jutru gre,
Mičnejši marn'je,
Kak se boji za me
Moja dakle.

(Povsodi.)

Digitized by Google

Inačice.

1. Bol pruti jutru hre,
Svajši je lublönje,
Bol se boji za me
Moja dakle. (Podgorje.)

2. Bol pruti jutru hre,
Lipovši marn'je,
Lipovši, lubovši
Je moja dakle. (Podgorje.)

482. Šocöj kna hodi,
Je še c'prihodi,
Počaj, da bo den,
Da še jas s t'bo hrem. (Borovlje.)

483. Petelinček prvobart zapoje,
Saj bo že hvišno dan,
Puebič, boš mohov vstati,
Da te kna bo sram. (Borovlje.)

484. Ti šembrani petelin,
Da te oru ni vzev,
Ki si tri urce
Prezgodaj zapev. (Ziljsko.)

485. Že svita, bo den,
Daj mi črievle, da hrem,
Jas ti črievlje nča dam,
Te cveč rada mam.
(Borovlje, Podgorje, Žrelec.)

Digitized by Google

486. Saj še vsolöj pröj svita,
Pröj, da je den,
Saj še vsolöj pröj lubim,
Pröj, da od lubice hrem. (Podkrnos.)

487. Tri ure sem hodov,
Tri ure pa spav,
Tri ure od lubce
Sem svovu jamav. (Borovlje.)

488. Štiri je bu,
Ko sva si dava svovu,
Pa še bivo kni pet,[1]
Sva se lub'va spet. (Žrelec.)

489. Mov že davno doma biti
Noj pa konjče napojiti,
Sem pri lubici[2] zaspav,
Da me je biv den obsijav.
(Šmarjeta.)

490. Rozmarinovo jutro
Pa nagelnov dan,
Döčva strava ostani,
Jas pojdam pa dam. (Borovlje.)

[1] Je pa drajsnovo pet,
Je objeva me spet. (Podgorje.)

[2] Dravči.

Digitized by Google

Inačica.

Te zmrdane jutro,
Skoračani den,
Koj zdrava ostani,
Jaz juckam, pa hrem. (Radiše.)

491. Kikeriki
Prueti Sinčöj vasi,
Prueti Krajcarju hrem,
Pa že svita liep den. (Višpolje.)

492. Saj še tice pojô,
Ko čriez hmajnco latô,
Kaj bi puebi kna peli,
Ki iz ves domu hredô.
(Celovška okolica.)

493. V snuvči je ona temna nuvč biva,
Pruvti jutri ona mrzva rosa,
Cavo nuvč me je lubica greva,
Pruvti jutri me je zebvo dada.
(Podjunsko.)

Nasledki vasovanja.

494. Nčamo, nčamô,
Me cveč nojce bolô,
Sem čriez hanjkeč skočóv,
Sem si jih pa sp'hnov. (Borovlje.)

Digitized by Google

495. Dekleta, slušajte,
Da pot vam v Rim
Je zmirom lih gladka,
Polet' in po zim'. (Zvrhnji Rož.)

496. Ti prešmöncani pubi,
Pa vaša vesnija,
Te, ki völko okul hodi,
Vsačeha hriva. (Št. Jakob.)

497. Je hrib in pa jama,
Glej, varuj se le sama,
Pri pubih ležiš,
Glej da koj ne dobiš. (Lipalja vas.)

498. Ano uro bol köj
Sem lažov pri njöj,
Saj nči burnöši biva
Kakor pa pröj. (Borovlje.)

499. O joj, o joj,
Moj deviški stan
Je snuči biv
Na svamco djan. (Št. Jakob.)

500. Je dečva rdeča,
Včasi pa blida,
Jaz pa minim, da sama
Lubizen to diva. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

501. Döčva, tvoje ličice
So že osule se,
Tu je tvoj puab storiv
V temnöj noči. (Podkrnos.)

502. Liepa ura,
Sunce söje,
Döčva rožice suši.

Riba štupo,
Kuha župo,
Ko jo hvavica bolí. (Borovlje.)

503. Kaj ti fali,
Al te hvavca bolí,
Al te zobi bolô,
Da nča marnjaš z mno? (Žrelec.)

504. Nasrečne so ure,
Ko sva se spoznava,
Tabe boli srč'ce,
Mene pa hvava. (Višpolje.)

505. Vani po leti
Sem mogva še peti,
Pa prišva je zima,[1]
Pobrava vsa štima. (Žabnice.)

[1] Al lietešna zima
Je vzeva mi štimo. (Podkrnos.)

Digitized by Google

506. Podoba dekliških let.

1.

Travniki že zelenijo,
Drevesa lepu cvetijo.
Liep vigredni cviet
Veseli ciev sviet;
To je podueba
Mvadih liet.

2.

Rožice lepu cvetijo
In prav žvahto dišijo.
Pa koj svana pade,
Vse povednejo;
Na večer že
Suhe ležô.

3.

Tako si tudi ti cveteva,
Dokler si še devica biva,
Sedaj so že tvoje
Lice vednile,
Ko si v grieh
Podava se. (Zvrhnji Rož, Radiše.)

Digitized by Google

507. Zapeljano dekle toži.

(Nadaljevanje Jarnikove Melite.)

Damon, ti si me zapeljal,
Zdaj pa le zabiš na me:
Koj po vetrih glas pošiljaš,
Sam pa ne prideš k mene.

Sem cvetela jaz v mladosti,
Spomni, Damon, zad na me,
Ko sem morala zapustiti
Stan nedolžnosti svoje.

Minule so že vse ure
Zadovoljnosti srečne,
Vse mojega srca veselje
So le reve in solze.

(Podgorjane.)

508. Zapeljano dekle.

Doklieder sem mvada bva,
Sem zmiram misliva,
Da ha kni na sviet,
Da bi mi mohov krancel vzet;
Al to se lajht zhodi,
Da krancel se zhubi
Pri anöj majhenöj privožnosti.

Digitized by Google

Daklete spokorite se,
Spomnite se na me,
Da vaše rdeče ličice
Se bojo prafarbale,
Vaše bistre oči
Bojo zatiemnele,
Ko so ble cveč zalublane.

(Sveče, Podkrnos.)

509. Srce jo boli.

Travenči so zeleni,
Z lepmi rožcam' razcvitleni:
Sem jih trgova,
Krience splietava,
Dokler sem nedovžna bva.

So pa pubi lubeznivi,
So pa tudi zapelivi,
Več oblubit zna,
Kakor on sam ima,
Da le dečvo zapela.

Zdaj sem strašno zapelana,
S špotam velkim sem obdana,
Se mi mivo zdi,
Ko me srce boli,
Noč in dan sovze točim.

Digitized by Google

Očka so se kregali,
Mamca so se jokali
Za ta moj ledik stan,
Za ta moj ledik stan,
Ki je že davno zapelan.
(Bela, Borovlje.)

510. Dečva pri pobah lažiš,
Pošle svoj krancel zgubiš,
Zdaj pa moraš zibati,
Pleničice prati
Od večara pa noter do dna.

Dečva mad durmi stoji,
Si briše sovzene oči:
Daj mi ti rinčico,
Tvoja ta srabrno,
Da se mö löcov kej boš!

Mati pred durmi stoji,
Brincel v rokah drži,
Pobič, čal se ti nagneš k njej,
Gvišno odneseš kej,
Pobič le pojdi naprej! (Žabnice.)

511. Avbe, moj kratek čas,
Kam je prišov,
V rive in nadlueje
Me je zapelov. (Žrelec.)

Digitized by Google

512. Ti presneta vesnija,
Prekleva te bom,
Sem kumöj začeva,
Žö zibava bom. (Št. Jakob.)

513. Šocöj, pomaj, pomaj,
Saj si oblubov,
Jödi po padarja,
Da mi bo puščov.

514. Padar je spustov kri,
To je krivično!
Döčva bo zibava,
To je resnično. (Št. Jakob.)

515. Döčva je rajtava
Jungfrava bit,
Je pa zabiva, zabiva
Zibov poskrit. (Št. Lenart.)

516. Ljubca, ljubezen skrij
Pred ta drujmi ljudmi.
Koj bodem skrivava,
Ko bom skori zibava! (Žabnice.)

517. Prej si po semnjah hodiva,
Liep pvav birteh nosiva,
Sedaj ha boš pa zrazava,
Ko boš plenice nucava.
(Celovška okolica.)

Digitized by Google

518. O ti puabič presnet,
Kaj si naredov mi spet?
Mam pa janko prekratko
In birteh napet! (Št. Lenart.)

519. Je pa janka košata,
Pa birteh opet,
Al döčva moja
Bo pa zibava spet. (Podkrnos.)

520. Šparej ti dnarje,
Naprosi kotré,
Boš pa vedov ležati
Do dnu pri mné. (Št. Lenart.)

521. Vse je minuvo:
Vesöle in špas,
Döčva, pripravlöj
Povijönja pas. (Borovlje.)

522. Döčva se joče,
Ko zibov ropoče,[1]
Zde puab pa žvežgla,
Knoče biti očá. (Št. Lenart.)

[1] Ko zible otroče. (Žrelec.)

Digitized by Google

VII. Ljubezen se razruši.

Ljubezen pojema.

523. Kaj köj more to biti
In kaj köj to bo,
Da tö drobne tičice
Nč več na pojo.

Vsolöj so pele,
Pohlajt'vale me,
Ko sem šov od daklet'
Čriez travenčiče. (Borovlje.)

524. Kaj divajo tice,
Ker nič ne pojô,
Al se troštajo mraza,
Bol völčah snehov? (Zvrhnji Rož.)

525. Na hribr bom stopov,
Bom dav jöj an hvas,
Al je jöj köj za me,
Bo ja mevdava se. (Borovlje.)

526. Bom pa ruteč orav,
Bom pa höd'co sejav;
Bom pa döčvo koj nav,
Da poraste še nmav. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

527. Moja dečva je švila,
Pa birtiše šiva,
Pa šiva an pvav,
Ko je še moja an mav. (Št. Lenart.)

528. Döčva v Rožöce
Zatoževa me,
Da moram jas pvačat
Jöj polublije vse.

Kaku bom pa pvačov
Jöj polublije vse,
Ko je döčva v Rožöce,
Jas sem pa sadlé?

Al bom mohov jas pvačat
Jöj polublije vse,
Bom pa tudi zarajtov
Vse pote mojé. (Višpolje, Borovlje.)

529. Da te lih dunh' ni,
Trošt me pa kna pusti,
Dunh čas pa vendar je,
Kedar te ni. (Žrelec.)

530. Moj šocej dro pride,
Pa gonc pruti jutru,
V židastem lajču,
Pa v gonc fajn kvobuku. (Št. Lenart.)

Digitized by Google

531. Puabič driemle,
Döčva spi,
Ta svietva vuč
Zastonj hori.

Kaku bo döčva
Driemava,
Se bo na me
Spominjava! (Podkrnos.)

Naveličal se je.

532. Pa prstan mi dava
Je moja daklé,
Prijev se je prsta,
Pa dov' kna hre. (Zvrhnji Rož.)

533. Šmöntrana döčva,
Kaj si storiva?
Čisto braz vuezija
Si me zvoziva. (Borovlje.)

534. Ma cicasto janko,
Se pvazi za njo,
Sem se notr zapledov,
Da venka kna mô. (Št. Lenart.)

Digitized by Google

535. Ti prešmentrana Gorjanka,
Tvoja rajdičasta janka,
Ki ma rajdiče drobné,
Ki je prenoriva me. (Šmarjeta.)

536. Horjanče, Horjanče,
Majo rajdaste janče,
Majo rajde drobné,
So pranorle me. (Podkrnos.)

537. Al ana liepa daklé
Pa ča stori drujá,
V ano völko lubözen
Zapele aná. (Višpolje.)

538. Frpant'šna lubiezen
Pa farba tvojá,
Se mi je v srce zdopadva,
Nča hre več venká. (Podkrnos.)

539. Te sviet me kni zmotov,
Te dnar tudi kar,
Me je zmot'va ta ženska,
Ta zalublena stvar.
(Radiše, Kanalsko.)

540. Fletno je möti
Ano žavbrn daklé,
Al pokura je huda,
Ko od spuvedi hre. (Radiše.)

Digitized by Google

Nezvestobo si očitata.

541. Ča bom te več klicov,
Boš meva pokoj,
Maš drujaha puebča,
Jas čisem več tvoj.
(Borovlje, Podkrnos.)

542. Dečva me nisi rada meva,
Biva pa koj prej poveva,
Da bi jas vedov ves jeti
H kačej bol, ko si ti. (Šmarjeta.)

543. Ves frajd sem zgubiva
Do šocja mojgá,
Ko so začele te druje
Objemati ga. (Št. Lenart, Borovlje.)

544. Kedr dižöj, snieh hrę,
T'de pridaš k mné,
Ko pa sunčice söje,
Maš pa druho daklé. (Borovlje.)

545. V snuvči sem k lubici prišov,
Najšov sem puvbiče tri:

Tö pruvi je löjtro postavlov,
Tö druji na hanki stoji,

Tö trödki je po postöli švatov,
Ta döčva se drobnu smiji.

Digitized by Google

Döčva kna bodi vösieva,
Da maš lih puvbiče tri:

Od mine boš svovo dobiva,
An druji te barek kni. (Podjunsko.)

546. Kaku bom jas dons vösiev,
Ko sem v snuvči v tačah rivah biv
Jas sem v rivah na okni stav,
Ko je an druji pri mojöj döčli spav.

Döčvo pa že griva,
Da je ona taku storiva,
Guvni ča bo več pri njöj spav,
Jas pa še minj na okni stav.

Döčva ti norčava,
Zakaj si taku naumna bva,
V sobi si bva vösieva,
Zdöj se boš pa jokava. (Podjunsko.)

547. Kolkobart jas k döčli zajdam,
Vsolöj drujha pri njöj najdam,
Jas pa teha kna strpim,
Še rajši döčvo zapustim. (Borovlje.)

Inačica.

Kedar jas od rajže pridem i. t. d.
(Podjunsko.)

Digitized by Google

548. Kna hodi po cesti,
Dečva kni v mesti;
Ostani doma,
Dečva drujha ma. (Višpolje.)

549. Me pa döčva zapušča,
Ko an druji k njöj skuša;
Le počaj ti daklé,
Bo še hrivovo te.
(Medborovnice, Borovlje, Podkrnos.)

550. Tí šmentrani šocej,
Nčisi več liap,
Vsako kamro natrofiš,
Moje si pa sliap. (Št. Lenart.)

551. Kolko tavžent noči,
Nisem stisnov oči,
Zavolo tabé,
Ki si fopava me. (Št. Lenart.)

Inačica.

Kni škoda za črievle
Za moje noje,
Ki sem hodov k tabé,
Ki si fopava me. (Žrelec.)

Digitized by Google

552. Sunce že hore hre,
Miasenc pomvaja,
Te vajnšči moj puabič
Ano druho privaja. (Podkrnos.)

553. Zakaj sem te lubov,
Zakaj sem te mov,
Ko bo sedöj an druji
Pri tabe lažov?
(Radiše, Žrelec, Podkrnos.)

554. Na koncu jezika
Lubizen velika,
Al v srcu je ni,
Si drujga želi. (Zvrhnji Rož.)

555. Po letu rožice cvetijo,
Da jih ni preduhtati,
Po zimi se pa posušijo,
Da jih ni več najditi.

Je ravno taka najna lubizen,
Ker ni iz pravega srca,
Ona mi je nezvista biva
In je lubiva vsacega. (Zvrhnji Rož.)

556. Tri liete calé
Si biva moja daklé,
Te štrte tačé,
Pustiva si me. (Višpolje.)

Digitized by Google

557. Me hriva čriez vse,
Ko sem prišov k tabé,
Ko maš anha drujha
Šlankelna tantre.

Kaj boš mi ti šlankelne
V oči matov,
Saj te knisem prosiva,
Zakaj si prišov.

Ti me knisi prosiva,
Si koj tako rakvá:
Ko enkrat še pridi,
Da se zmar'njama. (Žrelec.)

558. Jas ja sama spoznam,
Da je c'buren moj stan,
Ko koj po noč' pridaš,
Po dne te je sram. (Borovlje.)

559. Moj pubič je z horniha kraja,
Te druje pa z vincam napaja,
Z menoj pa koj v kamrico hre,
Z menoj pa koj v kamrico hre.

Jes pa nčisem več tvoja norica,
Saj mi nče kupiš svadčiha vinca:
Daj mi moj krinček nazaj,
Daj mi moj krinček nazaj.

Digitized by Google

Popröj da bom krinček ti vračov,
Te bom še drhače obračov,
Da me ti punava boš,
Da me ti punava boš.

(Št. Jakob, Podgorjane.)

560. Dba puebiča möti,
Obema hlih vströči,
Je vsačöj dakleti
Drlavbano möti.

(Višpolje, Žrelec.)

Inačica.

Dba puebiča möti
So čudne röči,
Obema hlih vströči
Še möglih kni.

(Višpolje, Žrelec.)

561. Se döčva štima,
Po dba puaba ma,
Po štiri po pet
Tudi jaz mam daklet.

(Radiše, Borovlje.)

562. Mam pa mline pa žaje
Pa lubice tri,
Pa mölam, pa žaham
Noj lubim vse tri.

(Podkrnos.)

Digitized by Google

563. O ti luba moja döčva,
Kna bodi jezna na me,
Jaz sem snuači pri drujöj biv,
Sem pa pozabov na te. (Podkrnos.)

564. Me knisi poznava,
Me pa sedöj poznaš,
Me pa sedöj poznaš,
Ko me šlinjöbart maš. (Podkrnos.)

565. Döčva mojá
Je fovš srca,
Zraven mené
Ma še drjé.

Naj jih le ma,
Naj jih le ma,
Bo že vidva,
Ko bo zibava. (Št. Jakob.)

Prepir in klubovanje.

566. Ti smietje pomietaš
Ven 'z mojah oči,
Al tabe se štorovje
Venköj vali. (Borovlje.)

Digitized by Google

567. Ti rajtaš si liep,
Ti rajtaš si vse,
Ti rajtaš sem smietje
Prueti tabé.

(Višpolje.)

568. Ti rajtaš si liepa,
Ti rajtaš si vse,
Ti rajtaš za hopenje
Möti mene.

Za hopenje möti
Je mne za 'n špot,
Sem že döle po svietu
Z žanstvam bekont.

(Borovlje.)

569. Si ja šocel ti moj,
Za zhvavjam kna stoj,
Dov lezi k mene,
Povöj rive tvojé.

Kaj bom ti jaz pravov
Rive moje,
Ko si sama ti döčva
Narediva mi je.

(Žrelec.)

570. Si biva mojá,
Bi še biti mohvá,
Ko bi ti tvoje flavzne
Pustiti mohvá.

*

Digitized by Google

Ko bi jaz moje flavzne
Pustiti mohva,
Bi že dunho ana liepšeha
Möti mohva. (Žrelec, Borovlje.)

Inačica.

Jaz pa moje flavzne
Dro v'hko pustim,
Al pa puebič tabe
Se tažko znebim. (Borovlje.)

571. Knuečaš, pa naš,
Ko za norca me maš,
Ko mov ti mene möti,
Mar jaz tabe mam. (Žrelec.)

572. Sem vinca ji kupu
Te štajerščega,
Je jezna bivá,
Še pit ni otvá. (Žabnice.)

573. Muasst mir nit für Uebel hab'n,
Muasst die Bundschuah vertrag'n,
Mor'š mi kar za zvo möti,
Mor'š mi uržah povöti. (Podkrnos.)

574. Toti bil, toti bol,
Toti bol lezi,
Da bi se zlihava,
Da kna bova v jezi. (Borovlje.)

Digitized by Google

575. Keder knisem za te,
Sem dro sama za se,
Le jödi naprój
Pa druje pohlój. (Št. Jakob.)

576. Al jaz knisem za te,
Pa kna tadl'vój me,
Saj jaz knisem za te
Prirastov horé. (Podkrnos, Žrelec.)

577. Ano lubco sem lubov,
Žö mi daje svovo:
Da nisem köj zhubov,
So druje za to. (Št. Jakob.)

578. Me je döčva pustiva,
Me je razvösöliva, [1]
Saj moja resnica
Nkoli ni biva. (Žrelec.)

579. O ti moj večni buah,
Ta döčva me knueča več,
Jaz bom si druho zbrav,
Taba pa zmiram nav. (Podkrnos.)

580. Döčva mojá
Mi je klubovava,
Zdöj bom pa jas njöj,
Bom vrač'vov jöj. [2] (Borovlje.)

[1] Koj prav je storiva i. t. d. (Št. Lenart.)
[2] Ca pojdam več k njöj. (Žrelec, Borovlje.)

Digitized by Google

Odpoved.

581. Je mi krajčič posvava po Dravi dovsé,
Je pa čem-čem-čem čemena biva notré.

Jes pa krajčič ko pošlam nje lubeji v dob,
Da jezo napravim mad njim in mad njo.

Te lubej pa rajta, ha dečva pošlé,
Zato noče več priti in noče dakle.
(Št. Ilj, Škofiče, Borovlje.)

Inačica.

Je pa krajčič posvava Hodišanarica,
Hoj ti je, hoj te ji, hoj ti je
Je pa čem-čem-čem-čemena biva notrá,
Hoj ti je, hoj te ji, hoj ti je.

Pa ča mor'm pustiti Hodišanarico,
Ki mi je pot pokazava čriez Habernico.
(Glinje, Šmarjeta.)

582. Sem pa snuči ves biv,
Sem pa avb'k dobiv,
Čriz privaz sem skočov,
Sem vse spet zhubiv.
(Zvrhnji Rož.)

583. Sriedi mojha srca
Sta pa mliniča dba,
Se nča möle drujá,
Ko lubiezen najná.
(Višpolje, Žrelec.)

Digitized by Google

584. Pa anbart še pojdam,
Potlöj pa nč več,
Za črievle je škoda,
Za te pa nč več. (Borovlje, Žrelec.)

585. Ča pojdam več ves,
Pojdam čvöšpelne trest,
Jas kna pojdam koj sam,
Pojde tudi moj špan. (Borovlje.)

586. Na morju meglica,
Na jugu obvak,
Me boš vid'va ti dekle
Še tolk'krat al nak. (Zvrhnji Rož.)

587. Je pa Zila noj Drava
Vse mueste pobrava,
Zdöj bo pa Horjanka [1]
Koj sama lažava. (Borovlje.)

Inačice.

1. Völka je Drava,
Je vse mueste pobrava i. t. d.
(Otmanje, Timenica, Žrelec.)

2. Je pa Zila noj Drava
Vse muste pobrava,
Bo pa Zilčica, Dravčica
Sama lažava. (Podgorjane.)

[1] Zdöj boš pa ti döčva i. t. d. (Podkrnos, Št. Lenart.)

Digitized by Google

588. Od Celovca noj do Drave
So masa dovje brajde,
Kaj sem pubič jas trpov,
Ko sem k Dravči ves hodov.
(Šmarjeta.)

589. Oj ti norska deklé,
Kaj pa tadl'ješ me?
Al nísem za te,
Pa ferbegejva se.
(Podjunsko.)

Inačica.

Ti norska dekle,
Čemu tadvaš mene,
Čal knisem za te,
Čemu si oltava me?
(Žabnice.)

590. Na Niemce bom bandrov,
Na Niemka bom lubov,
Ti luba dečva moja,
Ne žini več na me.
(Lipalja vas.)

591. Vani si še pušelc
Iz rožic dobiv,
Pa litas grmušelc
Ti dam iz kropiv.
(Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

592. Döčva pohlöj me prov,
Da ti kne bode žov,
Nujco te šlinjobrt
Vidiš me prov.
(Št. Jakob.)

593. Vzigni gvavico,
Poglej na danico,
Poglej za meno,
Ki me nkol več ne bo.
(Zvrhnji Rož.)

594. Sem hodov k tebe,
Doklier so rožice ble,
Zdej so rožce menile,
Menivo je vse.
(Ziljsko.)

595. Dober večör, luba dakle,
Al si že naspava se?
«Jes še ure knisem spava,
Sem koj žinjava na te.»

Koj to te prosim, döčva,
Da kne žinjöj več na me
Noj na najino lubözen,
Ki že pruti kraji hre.

596. Döčva po hanku pranha
Z sovzenömi očmi,
Se nkoli več ne trošta
Ane kratče noči.
(Podgorjane, Podkrnos, Borovlje.)

Digitized by Google

597. Drumljica.

Drumlica mojá
Je že struplana,
Saj mi knoče več zapöti.

Lubica moja
Je na me jezna,
Mi tudi knoče več odprieti.

Al si jezna na me,
Pa pusti ti mene,
V fajnčofti kna smie živöti.

Ura skrita je,
Smrt pa hvišna je,
Saj dro vieš, da boš mohva vmrieti.

Na vsuečah horah,
Zalienah travenčah,
Tam si šocöj mi oblubov.

Saj ti na svietu
Sreče nča boš mov,
Al boš ti drhače stuerov.

Ti kna jucköj več,
Ti nča spievlöj več,
Saj nčisi več moj šocöj.

Digitized by Google

Jas koj juckov bom,
Jas še spievlov bom,
Bom daklete horöj klicov.

(Borovlje.)

598. Pvačov bom möžnarja,
Fajmoštra od krstá,
Ti boš pa zibava
Sina tvojhá.

Včasi boš zibava,
Včasi boš spievlava,
Včasi boš stakava
Svietle sovzé.

Ti pa koj staköj je,
M'na či več za te,
Jaz mam že zbrano
Ano druho dakle.

(Podkrnos, Borovlje.)

599. Knisi varjeva,
Ko sem ti pröj djav,
Ti se boš jokava,
Jas pa smijav.

(Podjunsko.)

600. Döčva zapusti me,
Al pa bom jaz tabe,
M'na tö druje
Dopadöjo se.

(Podkrnos.)

Digitized by Google

601. Al me misliš pustiti,
Na skrivnam stori,
Da kna bojo tö druje
Smijale se mi. (Borovlje.)

Inačica.

Al me maš misov pustiti,
Na skrivšam stori,
Da kna bojo te druje
Pried holtale mi. (Žrelec.)

Slovo.

602. Podam ti rokó,
Da vzemam svovo,
Kir najna lubiezen
Razdrva se bo. (Podkrnos.)

603. Je rozaforb hadrca
Strhava se,
Je pa najna lubiezen
Razšajdava se. (Radiše, Borovlje.)

604. Na prahu sva stava
Sva marn'vava,
Sva najno lubiezen
Razšajd'vava.

Digitized by Google

Saj najna lubiezen
Kni cvirnasta nit,
Da bi mohva lih nojcoj
Razšajdana bit. (Borovlje.)

Inačice.

1. Pod durmi sva stava,
Svovu sva jamava,
Sva najno lubiezen
V tlé [1] potancava. (Žrelec, Št. Lenart.)

2. Pod durmi sva stava,
Svovo sva jemava,
So tekle sovzé,
Ko na malnu vodé. (Zvrhnji Rož.)

3. Na pragu je stava,
Je kit'co vezava,
Z zelino travó,
Je jemava svovo. (Zvrhnji Rož.)

605. Je pa rinčica padva
Raz mizo na tle,
Je pa najna lubiezen
Razšajdava se. (Borovlje, Št. Jakob.)

[1] V kraj.

Digitized by Google

606. Je pa rinč'ca zvomlana,
Tu maš ti koncé,
Boš pa vedov ti triebati
Z m'na norce! (Podkrnos.)

607. Nasrečna je tinta,
Nasrečno paré,
Ko je zašribavo pubča
V moje srce. (Svče.)

608. Dober vöčier bueh daj,
Moje döčle sem fraj,
Mi je snueči posvava
Moj prstan nazaj. (Borovlje.)

Inačica.

Dober večier, bueh daj,
Moja puebča sem fraj,
Sem že davno želiva,
Da bi ta pueba fraj biva.
(Borovlje.)

609. Uštno je bu,
Ko si biva mojá,
Pa še uštnöjši je,
Ko si pustiva m'ná. (Žrelec.)

Digitized by Google

Žalovanje.

610. Za dbibarti sprablöči
Mam hvanta črná,
Ko bo me šocöj zapustov,
Bom žavovava.
(Podgorjane.)

611. Na vrh hvale horé
Je skleniva ročé
Ko je šlišava puebča,
Da miemo ves hre.
(Medgorje, Glinje, Podkrnos, Borovlje.)

612. Kamer pohledam,
Nčir frajda nči,
Ana črna m'hlica
Pri srcu löži.
(Žrelec.)

613. Moje srcé
Pa dro žavostno je,
Ko bi vid'vo se,
Je črno ko tle.
(Hodiše.)

Inačica.

Je zmiram koj žavostno
Mojo srce,
Da bi le enkrat minuvo,
Da bo vesele.
(Žrelec.)

Digitized by Google

614. Sem puba pustiva,
Pa resnica kni biva,
Sem skušava ha,
Sem cveč ofartna bva.

M'ne pa te ofart
Dro nči pomahov,
Moj pub se je k anöj
Drujöj navadov. (Št. Jakob.)

615. Pa Brnčani pojô,
Da zaspati kna mo,
Bom pa mogva zaviti
V rijuho gvavo. (Brnca.)

616. Me je pubič zapustov,
Za scahati je,
Je za v vudo skočiti,
Pa cmihena je. (Loče.)

617. Ko bi pubič moj vedov,
Kaku mene hre,
Bi dro v židanej hadrci
Brisov sovze. (Rož.)

618. Da sem lih žavostna,
Vendar bom peva,
Ludi bojo rajtali,
Da sem vaseva. (Žrelec.)

Digitized by Google

619. Avbeli, avbele,
Moje rievne srce,
Mojha pueba že vživla
Ana druha dakle.

Naj da ha vživla,
Koj naj da ha ma,
Bom že drujha dobiva,[1]
Še žavbernöša.

(Podkrnos, Borovlje, Žrelec.)

Inačice.

[1]Saj se le kna upa
Dobiti drujá.

[1]Saj je koj po mené
Poerbava ha.

620. Je me pubič zapustov,
Bi möva žavovati,
Se mi pa še vridno kne zdi
Od nja marnovati.

(Št. Jakob.)

Inačica.

Me je puebič zapustov,
Je mislov bom hin,
Mam srce kakor tica,
Še veže živim.

(Višpolje.)

Digitized by Google

621. Ča pojdam več v cirkov,
Ča bom več žebrov,
Saj nčömam več döčle,
Da bi včasi k njöj šov.
(Borovlje, Podkrnos.)

622. Ano döčvo sem mov
Jes puvštrta lit,
Zdöj me je pustiva,
Ko sem cmavo biv lip. (Št. Jakob.)

623. Ano döčvo sem mov,
Sem jo vsoli štimov,
Sem jo vsol za 'no kramarsko
Rožico mov. (Št. Lenart.)

Tolažba.

624. Me je döčva pustiva,
Je vola božjá,
Je c'žavberna biva,
Kni hliha moja. (Radiše.)

625. Jas pa puebča nčömam,
Da bi trošt'vov me,
Me pa sunce potrošta,
Ko zjutra hor hre. (Žrelec.)

Digitized by Google

626. Bo pa sunce prisjavo
Skuez biele mehlé,
Bodi potroštano
Moje srce. (Rož.)

627. Kak lop' je bu,
Tu dakle mvadu,
Al še löpši je čest,
Ker sem hodov k njöj ves. (Podkrnos.)

Spominjata se.

628. Vse bo minuvo
H'du in dobro,
Al moje döčle šahó
Jaz pozabit kna mo. (Radiše.)

Inačica.

Vse se pozabi,
Le kar se zhodi,
Moje döčle šahó [1]
Jaz pozabit kna mo.

629. Je brv čriez vodo,
Pojdam za döčvo mojo,
M'nöj je žov po njöj,
Njöj po m'nöj. (Borovlje.)

[1] Al tö prove šahó
Jaz pozabit kna mo. (Žrelec.)

**

Digitized by Google

630. Na tö vanjščam ohnjišču
Ča bo več horevo,
Ko je vse vohle
V papev pod'blevo.
(Loče, Višpolje, Borovlje.)

631. Pustiva me je,
Al pozab'va pa ne,
Tud pozab'va me bo,
Ko ana druja dobo. (Št. Jakob.)

632. Zato naši zvoni
Tako mivo pojô,
Ker tvojo lepoto
K pohrebu nasô. (Podkrnos.)

633. O ti döčva, pošušöj,
Kotmiršče zvoné,
Ko boš šlišva zvoniti,
Spomeni se na me. (Kotmara vas.)

Inačica.

Döčva pušušöj
Krnovšče zvoné,
Boš zaslišova je,
Pa spomeni na me. (Podkrnos)

Digitized by Google

634. Puebič kna puej taku,
Mene je cveč h'du,
Moje srce
Je že črno ko tle.
(Borovlje.)

635. Kedar miemo ves pojdaš,
Kna jucköj, kna poj,
Kna devöj tažale,
Ko čisi več moj.
(Borovlje.)

Inačice.

1. Kedar miamo ves pojdaš,
Kna jucköj, kna poj,
Da se kna bom spominjava,
Da si biv moj.
(Podkrnos, Št. Lenart.)

2. Kedar miemo ves pojdaš,
Kna jucköj hradé,
Da bom jaz, döčva,
Veže zabiva te.
(Radiše.)

3. Kedar miemo ves pojdaš,
Spomeni se na me,
Da sem tudi jaz biva
Tvoja dakle.
(Žrelec.)

Digitized by Google

636. Oh uštno je bu,
Na bo več taku,
Ko sva kupa lažava
Do liepaha dnu. (Škofiče.)

637. Sem čriez huro ves hodov
V ravnu polé,
So že döčle po hoji
Spoznavljale me. (Borovlje.)

638. Döčva spomen'
Na ure töste,
Sva kupöj lažava,
M'nule so že. (Borovlje.)

639. So pa temne noči,
Döčva sama löži,
Obrniva se je,
Noj spomniva na me.
(Podkrnos, Žrelec.)

Stara ljubezen se ponovi.

640. Se lubözen razšajda,
Se spet ponovi,
Na te staram ohnjišču
Najrajši hori. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

641. Tö vanjšči moj šocöj
Je dro völko bol biv,
Mi je rozaforb hadrco
Z vincam obliv.
(Borovlje, Radiše, Hodiše.)

642. Čöj so töste stezdé,
Čir so časi bilé,
S'döj raste hrmovje
Zaliene travé.

Bom hrmovje posekov
Travé pa požóv,
Bom pa devov stezde,
Čir so včasi bile. (Podkrnos, Žrelec.)

Inačica.

Čir so časi bile
Moje hvadče stezdé,
S'döj rastejo rože,
Zaliene travé.

Bom rože posiekov i. t. d.

643. Naj pravijo, kar očejo
Tö druji ludi,
Na tö staram ohnjišču
Najrajši hori.

Digitized by Google

Na tö vanjščam ohnjišču
Raznietiva bom
Noj tö vanjščaha pueba
Spet lubiva bom.
(Loče, Višpolje, Borovlje.)

644. Je ana tica prilateva
Od töste vodé,
Čir je vanjšči moj puab'č
Napajov konjé.

To vanjšči moj puab'č
Je völko bol biv,
Je ta ruzaforb hadrco
Z vincam obliv.

Ko bo ta ruzaforb hadrca
Strhava se,
Bo pa najna lubiezen
Razšajdava se.

Ta ruzaforb hadrca
Kni cvirnana n't,
Da bi mohva že nuejco
Raztrhana b't. (Podkrnos.)

Digitized by Google

Žalovanje po umrlem ljubimcu.

615. Ana pubča sem möva,
Prov ana l'pá,
Je pa miškica v jamo
Zavlikva mi ha. (Št. Jakob.)

646. Tamöj v kosarnci
Ana uč'ca hori,
Pa hvišno moj šocöj
Na parah löži. (Št. Jakob.)

647. Nče bom piva, bol jödva,
Bol marnovava,
Bom po šocji mojám
Koj žavovava.

On na britofu tam
Leži na hvadnám,
Nče bode več vstov,
Bo kmavo strohnov. (Podgorjane.)

648. Pojdam v rute,
Čör je mraz,
Čör je moj šocöj,
Bom tudi jaz.

Dov pokleknam,
Mav požebram,
Da kne bo šocöj
Lažov koj sam. (Podgorjane.)

Digitized by Google

649. Zagorski zvonovi.

Jes pojdam čiz huro,
Čiz te vsuče hore,
Bom šlišov zvoniti
Zahoršče zvone.

Zahuršči zvoni
Pa dro mivo pojô,
Hvišno mojo lubo
Pohröbu nasô.

Al jo nasô,
Naj jo le nasô,
Saj dovho knc bode,
Sam pojdam za njo.

Zvoniti bom vkazov,
Kropiti pa ne,
Kropile jo bojo
Le moje sovze.

Zvoniti bom vkazov,
Zahröbsti pa ne,
Zahreble jo bojo
Le moje roče. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

Tretji oddelek.

Pesni razne vsebine.

I. Otroške.

650. Povž, povž, pokaži rojé,
Sčijem te, vbijem te,
V Zilo potisnem te,
Kamenje na te zmečem. (Ziljsko.)

Inačica.

Povž, povž, pokaži roje,
Kar bom tvojo kajžo vbov.
(Borovlje, Podkrnos.)

651. Činkovec poje:
Čiv, čiv, čiv, črviče kosivčov.
(Borovlje, Podkrnos.)

652. Vrabec vpije!
Prat, prat.
Otroci mu odgovarjajo:
Le ti idi prat,
Maš črne nogice. (Ziljsko.)

Digitized by Google

653. Rajej, rajej črni kues.
Kak bom rajov, ko sem bues.

Starej babi črievle dav,
Da bom drieve pri njej spav.
(Borovlje, Ziljsko.)

654. Kikeriki,
Pod koritam čepi.
(Borovlje.)

655. Lastovka poje v vigredi:
Sem raz Vašče prileteva,
Sem velku sniega našva,
Le tiho bodi, le tiho bodi,
Se bo dro sflahičov.
(Ziljsko.)

656. *a)* Lastovka dekle zbuja:
Dekva, dekva,
Vstani hori, vstani hori,
Škafec vzemi pa po vodo jidi,
Hvapec prueti pride,
Ne marnvej ž njim, ne marnvej ž njim,
Je nevarno.
(Ziljsko.)

b) Žliga, žlaga,
Žliga, žlaga,
Čriez dva praga,
Lej sem se pa prakucnov. (Borovlje.)

Digitized by Google

657. Lastovka poje v vigredi:
Sem šva, sem šva,
Sem pustiva povhne košiče,
Pa povhne hramiče.
Ko sem zad prišva,
Je storov paver po koštu:
Šlabrk! (Podkrnos.)

658. Lastovka pravi:
Ležiš, smrdiš,
Ležiš, smrdiš
Kakor ena gnjila klada. (Glinje.)

659. Senica poje Borovljancem gredočim na Višpolje:
Bo pičvo, bo pičvo!
Nazaj gredočim pa:
Si suh, si suh? (Glinje.)

660. Pop, poj, poj, ptiček moj,
Bolj boš pel, bolj boš moj. (Ziljsko.)

661. Poj, poj, poj, tiček moj,
Dokler maš klunček svoj.

Oh, kako bom jaz pa pev,
Ko sem se v štriček vjev. (Podjunsko.)

Digitized by Google

662. Vrazej, vrazej, vrazej,
Kan se bom oženuv. (Ziljsko.)

663. Čuri, muri pojdi ven. (Povsodi.)

664. Šibrica, mavrica,
Pokaži mi v naböse pot.
(Borovlje, Podkrnos.)

665. *a)* Zvonovi v Zadovljah pojo:
Šent-Ilovo, potenfano,
Šent-Ilovo, potenfano. (Borovlje.)

b) Zvonovi v Humčah pojo:
Tri pare ror'čov,
Tri pare ror'čov.

666. Šmarješki zvonovi pojo:
Župa tinka,
Nima cinka. (Podkrnos.)

667. Kedar mrtvecu zvoni, pojo otroci:
Bombilom, bombilom!
Kdo je vmrv?
Celovški črv.
Kdo ga je pokopov?
Celovški ropov. (Podjunsko, Podkrnos.)

668. Križ, kraž, Matijaž!
Mene šnito, tabe nč!
Buca, buca, pač! (Borovlje.)

Digitized by Google

669. Miza Tisch,
Riba Fisch,
Kaša Brein,
Pusti me zmiram, lass mi sein!
(Borovlje.)

670. Stara baba, rom pom pom!
Al knisi tiho, te pa bom! (Borovlje.)

671. Aleluja,
Baba piskre kljuja,
Pisker se potoči,
Baba za njim skoči,
Pisker pravi: črep!
Baba pravi: trep! (Klobasnica.)

672. Dirka, dirka na Hrvate,
Pojmo po rmiene zvate,
Biele konje jiezdimo,
Rmiene zvate bašamo. (Borovlje.)

673. Delajte, delajte nove koliesa,
Da se popelamo v svete nebiesa:
Angelci trobijo,
Duše pa rajajo,
Da se vse trese. (Podjunsko, Borovlje.)

Digitized by Google

674. Jaz mam nekaj novega,
Ane nove citre,
Tako lepo pojejo,
Cicideja, cicideja,
Tako lepo pojejo. (Tinje.)

675. Kedar pridejo kranjski romarji v Glinje:
Klic, kloc,
Dajte kloc,
Mi bomo žebrali,
Vi bote pa dajali. (Borovlje.)

676. Micka s Kranja,
Boš dava kostanja,
Micka s Tržiča,
Boš dava kržiča? (Borovlje.)

677. Star dödöj, star dödöj
Na pöjči löži,
Pa dov' poskoči,
Pa rajat löti.

678. Ta muha, ta muha
Po poti drnclá,
Ta krava, ta krava
V hlievu št'klá.

Digitized by Google

Htu pojde za njo,
Htu pojde za njo?
Star dödöj, star dödöj
S tö krivo noho.

(Borovlje.)

679. Sem prpiskala, prpavkala
Tam dov' na Hrvate
Z anim bielim šimelcam,
Z anim starim Laham.

Lahi so pa pravili,
Da sem stara baba,
V špiegov sem se gledala,
Sem pa bila lepa mlada.

Bom črievelce pobiksala,[1]
Noj štumfiče kupila,
Se bodem pa poflisala,
Ga bodem pa dobila.

(Rute pri Borovljah.)

680. An kovač hoče
Ana konja podkovat:
Kliko žreblov,
Nucaš ti cue?

(Borovlje.)

[1] Bom čemeno prodajala,
Pa jankico kupila,
Pa gor se bom nafidrala,
Ga bodem pa dobila.

Digitized by Google

681. Jni, ani, ho!
Kapitani ho,
Cika bela, cika bela
String, strang stro!
(Borovlje, Podkrnos.)

682. Zidöjm', zidöjm' trden muest,
Da pojde naša vojska skuez:
Al tö šlönja fantiča vjemate,
Je pa vaš.
(Borovlje.)

683. Kedar fantje piščale majijo, pojó:
Maj, maj, maj, majnika,
V Tuzah Kopajnika,
Da bi se majiva,
Prov l'pu peva.
(Borovlje, Podkrnos.)

684. Binkoštnemu zaspancu se zapoje:
Potovci ha, pomovzi ha,
Zavlieci ha za puet!
(Borovlje.)

685. Kedar imajo kolino:
Mene so sosödi pravili,
Da ste vi prašiča davili.
Bodi prašič, bol prasica,
Mene se šliši kvobasica.
Hvop po njo,
V žakelj z njo!
(Borovlje.)

Digitized by Google

686. Jozöj, Jozöj,
Čöj maš tvoj nožöj?
Zadi na r . .
Na cvirnastöj niti.

Kaj ha boš nucov?
Svinji r . . pucov;
Svinja bo cviliva,
Jozöj pa juckov.

(Borovlje.)

687. Andrež, bandrež
Peč podrv,
Struček spekov,
Babi dav.

Baba djava,
Tak je prav,
K' je Andrež, bandrež
V hvače vs . . .

(Klobasnica.)

688. Tomdidli daja,
Honzöj pa raja
Tam' pod vopo
Z židano jopo.

Biele ma štumfije,
Sivo suknico,
Rmane vasije,
Bievo kapico.

(Borovlje.)

*

Digitized by Google

689. Hanöj, mrkanöj,
Turnarjov sin,
Je krošnjo popadov,
Pa trošov na mlin. (Klobasnica.)

690. Urša, turša,
Djekšarca, piekšarca. (Klobasnica.)

691. Tranta Marijana,
Kje si duama?
Gorej v pvanini,
V Strgarjovem mlini. (Klobasnica.)

692. Janez je na hribu sadov
Pa Žvižgov,
Janez ni žvižgov:
Janez je na hribu sadov
Pa Žvižgov. Kaj je to? (Borovlje.)

693. Peter, Peter
Ma r . . na veter. (Borovlje.)

694. Prišla je kosmulja,
Popadla je grmuljo,
Nesla jo je črez obrač,
Noter pod kosmač. Kaj je to?
(Jarnik, Etym. 159.)

695. Kedar v deževji solnce prisije:
Sonce sije, dižej gre,
Siva mačka v brezje gre.

Digitized by Google

Kaj boš v brezji devava?
«Šibice bom rezava.»

Zakaj ti bojo šibice?
«Metlice bom devava.»

Zakaj ti bojo metlice?
«Hiše bom pometava.»

Kaj bo ti hiša pometena?
«Mlade mucke rajale.»
(Podjunsko, Borovlje, Podkrnos.)

Inačica.

Sunce söje, dižöj hre,
Siva mačka v briczje hre.

Mačka se zadare,
Briezje se podare.
(Borovlje.)

696. Pri zibeli ali vdovec in dete.

Vanskega leta sem se oženov,
Prav 'no mvado sem dobiv. Hajtutaja.
Te lietašnje leto mi je pa vmrva,
Sam bueg večni mi jo je vzev. Hajtutaja.

Druz'ga mi nči zapustiva,
Kakor dete prav mvado.
Kruhka še ne more jesti,
Pa dojiti nemam kdo.

Digitized by Google

Jas pa pojdam na ta žegnan britof
In prav zvestu molov bom.
Ljuba ženka, vstani gori,
Da mi dete podojiš.

Ljubi moj mož, ne morem vstati,
Kir me zemla dov tišči.
Od straneh me kupöj stiska,
Od vrha me dov tišči.

Lubi moj mož, le pojdi domu,
Dete že prav svadko spi.
Marija ga je podojiva,
Sveti Jozef pa zible ga.
(Žabnice, Tinje, Podjunsko.)

II. Španič in španinja.

697. Jaz in moj špan,
Pa dro glihama se,
K dečvam ves grema,
Pa kličema se. (Kanalsko.)

698. Jaz pa moj špan
Pa nča skriehava se,
Še včasi pri döčli
Kup znajdama se. (Podkrnos.)

Digitized by Google

699. Jas pa moj špan
Sva lumpovca dba,
Hueni lumpa po dni,
Jas pa cale noči. (Borovlje.)

700. Jas in moj špan
Mava štumfe pvalé,
Pa döčle odraščane
Kakor knoplé. (Podkrnos.)

701. Smo sami tri španí
Na našöj v's',
Še mi nča hodimo
Ves po noč'. (Borovlje.)

702. Nad zgvavjam sem stav,
Ko sta marnovava,
Pri španu mojem
Me je tadvovava. (Podjunsko.)

Inačica.

Na ganku je stava,
Je marnjava,
Proti španu mojmu
Me je tadv'vava. (Žabnice.)

Digitized by Google

703. Nezvesti španič.

(Iz Vraz. zap.)

Zvonek vzami španiča,
Ki je mene k lub'ci vozuv.

Zdaj pa hodi on sam k njej,
Mene neče nič več meti.

Merkaj, merkaj, ljubica moja,
Jaz s tabo eno še bon storuv.

Vzev pa bon te svietli meč
Ino bon španiča umoruv.

Jaz pa pojdan v zielan gozd
Te drobne tičice barat.

One po bojo mi paviedale,
Kako se lubiezen razšajda.

Koj so mi rekle tičice,
Te drobne male tičice:

To še nie bvo, pa tud nie bo
Ino tudi ne more biti,

Da bi se luba dba razšajdava,
Pa bi žavosti ne mieva.

(Ziljska Bistrica.)

Digitized by Google

704. Se je španič ožönov
V to sienčno stran,
On bo povedov,
Kaku je te stan. (Borovlje.)

705. Oh tö buli moj špan,
Je pa že pokopan,
Bom pa mohov hoditi
Skuez hmajnico sam. (Borovlje.)

706. Sem pa puabiče meva,
Pa čisto movče,
Je pa španinja moja
Pravzeva mi je. (Zrelec.)

707. Saj nisem koj sama
Anzidlarica,
Je tud španinja moja,
Ki nema poba. (Žabnice.)

III. Zakon.

Samski stan.

708. Ušen je lödek stan,
Kedar je prov pölan,
Kedar ha prov pöla,
Ušen je ja. (Borovlje.)

Digitized by Google

709. Te druje se ženijo,
Mene pa žuhajo,
Jas pa moj ledik stan
Naj bol štimam. (Višpolje.)

710. Tičice so jele peti,
Drevesa lepu cveteti:
Ko se zjutraj zbudim,
Se jaz razveselim
In moj ledik
Stan častim. (Radiše, Zvrhnji Rož.)

711. Uštek je na svet',
Slišim tice pet',
One nam prav povejo,
Kak mor'mo živet'.
Dokler sem še sam
Jaz v ledek stan',
Čast noj hvalo
Bogu dam.

Srečen je ledek stan,
Kedar je prav pelan,
Katirega je zvolil
Lubi Ježuš sam.
Kdor tako živi,
Kakor Bog uči,
Se nič hudega
Mu ne zgodi. (Podjunsko.)

Digitized by Google

Boji se zakona.

712. Kna vdajajte me,
Sem premajhena še,
Sem še c'mvada
Za havž'vönje. (Radiše.)

713. Ko je eden ožönjan,
Je v zakon zaklönjan,
Pa žienkico ma,
More biti doma. (Radiše.)

714. Te hohcötne črivle
Dro vohko obuje,
Al potle pa pridajo
Križi, nadluje. (Št. Jakob.)

715. Svarilo.

1. Jas očem spomniti
Vas te ledik ludi,
Ktir se oče ženiti,
Varej, da kna fali.

2. Se znajde v našam kraju
Dest' ţačah ludi,
Da jih griva, ko se vdajo,
Kaj nuca, k' je že c'pozdi.

Digitized by Google

3. Dečva ko želem pride,
Le prov ga ti poglej,
Al on rantleh prav drži se,
Noj al je za te bol ni.

4. Al se ti pa kna bo dopadov,
Le vpričo njom povej:
Jaz te knočam, ti maš tadov,
Ko po anej drujej glej.

5. Ana se rada vdaje,
Da jej trieba sužit ni,
Njej an druji se dopade,
Na moža jej pa mrzi.

6. Kaku je norska taka,
Ktira se rada vda,
Potle pa sovze staka,
Ker ma c'burnega moža.

7. Zvečira v temnej noči,
Ko bi meva jeti spat,
Pa pri mizi sovze toči,
Me kna more venka stat.

8. Mi je dro dest spoznanja,
Da c'buren sem za njo,
Se prekvada in posvanja,
Kna gre rada lejč z meno.

Digitized by Google

9. Po noči ves hoditi
Je ja riesen griešen stan,
Al brez tega se ženiti,
Je dro vehko zapelan.

10. Ta veleka vesnija
Riesen je, da kna vola,
Gre dbibarte, je norčija,
Saj vie, al ga rada ma.
(Zvrhnji Rož.)

Prigovarjanje.

716. Ti döčva Rožiška,
Zakaj se kne vdaš,
Maš dro lita te prave,
Pa šoc'ja maš?
(Št. Jakob.)

Inačica.

Ti döčva Šmarjöška,
Zakaj se kna vdaš?
Saj si dösti velika
Noj puabča maš?
(Podkrnos.)

717. Zakaj se dečva ne udaš,
Vsako lieto tri verberje maš?
«Jaz se ne bom vdava,
Ki 'na liepega lubega mam.»
(Ziljsko.)

Digitized by Google

718. Moj atej so djali,
Oženi se, moj sin,
Tam gor na pvaninci
Oženi se, moj sin!

Kaku se bom ženov,
Ko nobene lubce ni,
Tam gor na pvaninci
Nobene lubce ni.

Pa žagam, pa mölam,
Pa lubim lubce tri:
Tam gor na pvaninci
Pa lubim lubce tri. (Borovlje.)

Ženiti se hoče.

719. Moj oče so stari,
Majo sive vase,
Mi pa vendar kna dajo
Čriez havževönje. (Žrelec.)

720. Ča bom barov ta rata
Bol purgermastrá,
Bom barov le döčvo,
Čöj hajm'tšajn ma. (Radiše.)

Digitized by Google

721. Skovati ukazov
Bom prstana dva,
Samiških že časov
Sva sita oba. (Zvrhnji Rož.)

722. Sam ali Korošec(ples).

(Kuhač 340.)

1. V Šmihelu ano kajžico mam,
Da ma dba cimra noj hram,
Al kaj mi pomaga
Ta kajžica draga,
Ko notre prebivam koj sam.

2. V hišci fervovžič imam,
V katieram tičice mam,
Praliepo žvižglajo,
Še liepši spievlajo,
Kaj nuca, k' jih slišim koj sam.

3. Pri hiši pa gartelc imam,
V katieram jaz rožice mam,
Praliepo cvetijo
In žvahtno dišijo,
Kaj nuca, k' jih voham koj sam.

Digitized by Google

4. Dba šimlasta konjča jas mam,
Da jih za tri tavžent kna dam,
Kaku zarzajo,
Ko vince pelajo,
Kaj nuca, k' ga luklam koj sam.

5. Prad durmi na kvopi sedim,
Ano fajfo tobaka kadim,
Pa gledam doline,
Vsoče pvanine,
Kaj nuca, k' jih gledam koj sam.

6. Ano postelco tudi imam,
Katiero jas dro zvo štimam,
Okuel se obračam,
Po postelci švatam,
Kaj nuca, ko spavam koj sam.

7. An trošt pa še vendar imam,
Da kna bom dovgo več sam,
Bom duebov navesto,
Oh lubico zvesto,
Potlej bom vasev, k' na bom sam.

(Povsodi.)

723. Tri ljubice.

1. Jes mam tri lubice,
Vse tri bogate,
Ena ma tolarje,
Druga dukate.

Digitized by Google

2. Ena ma rinčico,
Druga koravde,
Tretja ma jopico
Drobno na bavde.

3. Jes se pa ženu bon,
Kaj mi je spočeti,
Ktero teh lubic treh
Hočem jes vzeti.

4. Vzev bon pa le eno,
Vzev bon to mvajši,
Ta najbol lubi me,
Ma me najrajši.

5. Bog tebi srečo daj,
De se boš vdava,
Da ti na stare dni
Ne boš ostava.

(Ziljska Bistrica, Podgorjane.)

Moža bi rada.

724. Prosite, molite
Vsi božji za me,
Da bi tud jes dobiva,
Kar te druje žene.

(Loče.)

Digitized by Google

725. Dečva je rože sejava,
Cul je taku djava:
Le rasti roža, bel pa nej,
Jes moža muren meti. (Ziljsko.)

726. Liete ko minöjo,
Svati ča pridöjo,
Kaj köj bo, kaj köj bo
Z mojo sivo hvavo? (Podkrnos.)

727. Pred je peva prapalica,
Zdej je prišva papevnica,
Vse španinje so vdale se,
Jas sem sama ledik še.

Če bi en star vdovec prišu,
Da bi glih sedmred liet star biv,
Vse glih bi ga jas vzeva
In ga prav lepo imeva. (Žabnice.)

728. Modra deklica.

Tadej boš ti moja žena,
Kder bo lipa k bienahtam zalena.

Ona je t'kaj modra biva,
Je lipo v zaleno žido poviva.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
Ko je lipca k bienahtam zalena.

Digitized by Google

Tadej boš ti moja žena,
Kder bojo vse vrane biele.

Ona je t'kaj modra biva,
Je vse vrane v apno pomočiva.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
So žie vse vrane biele.

Tadej boš ti moja žena,
Kder bo voda gor po briegu tekva.

Ona je t'kaj modra biva,
Je živ' srabro v vodo pamočiva.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
Zdej že voda gor po briegu teče.

Tadej pa boš ti moja žena,
Kder bode v petek nadelja.

Ona je t'kaj modra biva,
Je fajmoštru tolar pomoliva.

Je fajmoštru tolar pomoliva,
Da je oznaniv v petek nadeljo.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
Ko je žie v petek nadelja.

(Žabnice.)

**

Digitized by Google

Volitev.

729. Te puabič je fleten,
Te puabič je tol,
Tom' puabču kna henjam,
Da mora bit' moj.
(Podkrnos.)

730. Al te kna bo moj,
Pa nobeden kna bo,
Me lödek popölöj'
V to črno zamlo.

Ta črna zamlá,
Bo pa postel moja,
Tam bom lažava
Jaz döčva sama.
(Podkrnos.)

731. Čal me te puebič noče,
Ki ga jas rada mam,
Pa še rajši jas pojdam
V anzidlaršči stan.
(Žabnice.)

732. Da bi li meva tri šiše
Bol štiri hradé,
Cmav' liepa, cmav' luba,
Cmav' žavberna je.
(Timenica, Radiše, Lipnica.)

733. Kaj mi nucöj' hradi,
Ko lubiezni nči,
Al pa hiše lapé,
Kni döčva za me.
(Žrelec, Višpolje, Borovlje.)

Digitized by Google

734. Dečva ti glej,
Da en'ga pavra doboš,
On bo orav in sejav,
Ti pa zibava boš. (Kanalsko,)

735. O mamca vi, vi,
Mate žvahtne reči,
Mate hčero lepo,
Bote dali mi jo. (Povsodi.)

736. Bom pa dov' pokleknov,
Pa prosov za njo,
Da bi cartana mamica
Dali mi jo. (Povsodi.)

737. Al mi tösto kna daste,
Ki mi pri srci löži,
Pa še uno trabušnico [1]
Möjte sami. (Sveče.)

Ne dobi jo (ga).

738. Döčva je rajtava,
Da jo bom vzev,
Sdöj sem še le k drujam
Hoditi začev. (Žrelec.)

[1] Pa še une tö krofaste
Möjte sami. (Radiše, Žrelec.)

Digitized by Google

Inačica.

Döčva je rajtava,
Da me bo zrajtava,
Jas sem pa c'moder biv,
Sem jöj pa zviv. (Borovlje, Radiše.)

739. Sem se mislov žöniti,
Se pa nč na bom,
Je höjdica hratava,
Še ves hodov bom. (Višpolje.)

740. Sem hodu za njo,
Da me pete bolô,
Sta rekli: Da, da!
Pa ne dasta mi ja. (Kanalsko.)

Inačice.

1. Sem hodu za njo,
Da me pete bolô,
Pa pravijo že lumpi,
Da moja ne bo. (Kanalsko.)

2. Sem pa hodov za njo,
Da me pete bolô,
Zdöj pa berdija pravi,
Da moja kna bo. (Borovlje.)

Digitized by Google

741. Knočte mi jo dati,
Pa sami jo koj möjte,
Škatelco kupite,
Noter jo döjte.

(Borovlje.)

742. Počakaj na me.

Tičice pojô,
Rožice cvetô,
Za me vesöla več ne bo.

Boš pa vdava se,
Boš pa vjeva se,
Ko te drobne tičice.

Oh kne vdajöj se,
Oh kne vdajöj se,
Počaj an löto še na me.

Jes čakati kne mô,
Jes čakati kne mô,
Mam prehudo mačeho.

Jes se vdava bom,
Te pustiva bom,
Tvoja nikoli več ne bom.

Tvoje juckönje,
Tvoje spivlönje
Mi diva le tašku srce.

Digitized by Google

Jes pa spivlov bom,
Jes pa juckov bom,
Da lih tvoj šocöj več ne bom.
(Podgrad, Št. Jakob, Podkrnos.)

Samica je ostala.

743. Tak dovh' je peva
Ta tica drobná,
Da je hratava döčva
Anzidlarica.
(Borovlje, Št. Lenart.)

Inačica.

Tak dungo je peva,
Ta struna drobna,
Da sem gratava döčva
Anzidlarica.
(Žabnice.)

Dota in premoženje.

744. Oče so rekli,
Mati so djali,
Da bojo ta pliemast'ga
Volča prodali,
Da bojo Mičici, Mojčici
Dotico dali.
(Kanalsko.)

Digitized by Google

745. Moja mamca so djali,
To maš ti tvoj diev,
So mi pa v haržat nasuli
Mav' höjdavah pliev.

Le sami vi möjte
Töm' te diev,
Le dnarja mi döjte
Namesti tah pliev. (Borovlje, Žrelec.)

746. Boš se pa vdava
Na to vsuko goró,
Boš pa mogva nositi
Na gvali vodó. (Št. Jakob.)

747. Je pa majhena kajža
Pa mavo poljá,
Boš pa dela lažava,
Ti döčva moja. (Podkrnos.)

Inačice.

1. Je pa majhena kajža,
Na hribru stoji,
Pa koj vince boš piva,
Ker vode nč ni. (Podkrnos.)

2. Tam tehre na hribcu
Ana hiša stoji,
Koj vince boš piva,
Ko vode nč ni. (Tmje.)

Digitized by Google

748. Kaj ti bo kajžica
Tadle na prode?
Kruha boš stradava,
Pa töpov te bode. (Št. Jakob.)

749. Mam miheno kajžo,
Pa mihene okne,
Ktiro pobaram,
Me obena knoče. (Radiše.)

750. Al me boš köj rada möva,
Ko bom nosov suknjo bivo,
Sablico pripasano,
Pa flinčico nabasano.

Jes bi te dro rada möva,
Ko bi jes siruta smöva,
Mi pa mamca branijo,
Ko maš premihno kajžico.

Kajžica ris ni velika,
Pa sem pubič, da se šika,
Pröj da bota misca dba,
Se boš za meno jokava.

Kaj se bom za t'bo jokava,
Saj sem puba druja zbrava,
Ki ima dro völko bvaha
In še tudi konjča dba. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

751. Pavra bom meva,
Ki ma dbuejne volé,
Z anmi v mlin pojde,
Z anmi pa orjé. (Višpolje.)

Svatba je gotova.

752. Ti pa strava ostani
V tem löd'čnam stanu,
Na moje bösiede
Nikol ne pozabi. (Podkrnos.)

753. Tak dovho je peva
Ta tica drobna,
Da je hratava döčva
Na vsolöj moja.
(Otoče, Višpolje, Št. Lenart.)

754. Bog in ta sveti Pavele
So naju vkup pripavele,
Le rigla, regla, pum, pum, pum,
Pa vojscet bomo meli. (Ziljsko.)

755. Ko vabijo k ženitvi.

Poglejte mi moj kvobčeč,
Koj za 'n cir ima,
Poglejte mojo lubico,
Glih ravno taka je.

Digitized by Google

Na zdravje našega španeča,
Ki ga mi z nami povadima,
On ma no žavbro lubico,
Glih kak lepo rožico. (Lipalja vas.)

756. Ženin vabi k svatbi.

1. Ano navesto sem si zbrav,
Sam Ježus me bo gnado dav.

2. Jes pa nove pošte nosem,
Noj mojo žvahto kupe prosem:

3. Da pa pojdate z mano
V to cirkov žegnano.

4. Tan bome pri svetej maši
Stril' andoht našo.

5. Ženen bo zakon sprejev,
Sam Ježus ga bo vasev.

6. Pri mize sadi kompanija,
Cul so Ježus noj Marija.

7. Zdej ga popimo le vsače an' gvaž,
Doklir je še Ježus pri nas.
(Ziljska.)

Digitized by Google

757. Cavmar se pelje.

(«Slovenska Bčela» 1850, II., 30.)

Pošušöj, poštena nevesta,
Vesevo te cavmaršči hvas!
Te cavmar se pele po ceste
Noj ima do tebe obvast.
Ti vzemi svovu od mene
In od očeta tvojha,
Od bratrov, od sester, od mame,
Noj od stanu ledečnaha.

Ti bodeš te krancel zhubiva,
Stopiva v te zakonšči stan,
Te stan se ja kne zamečuje,
Je velko od Boga štiman.
Ti bodeš v tam stanu živeva
Noter do hroba tvojha.
Boš hijeka, kajeka peva,
Ki boš zibava sinka tvojha.

Najprej sedej prosi starejše,
Potle pa te druje ljudi,
Kar si je razžaliva poprej že,
Je prosi, da ti odpustô.
Vsi umšamo srečo nevesti
Vse lete, vse ure srečne,
Te cavmar se pele po cesti
Ja z velčim veseljam po te.

(Loče, Podgorje)

Digitized by Google

Ko peljejo nevesto od doma.

758. Le vun, le vun z nevestico,
S te liepe nove kajžice,
Cieva kajža je mirnata,
Samo pieč je liesana.

759. Čajte, čajte svatiči,
Jaz sem še neki pozabiva,
Ta staro mojo britlico,
Da bom oblice drnkava. (Kanalsko.)

760. Le vun, le vun z nevestico,
Le gor na široko cestico,
Da so le štengice kamnaste,
Da le lubca čedno vunka gre.
(Lipalja vas.)

761. V Celovci liepo pavkajo
V Svovenjan-Gradci tudej,
Le piskejte, le pavkejte,
Da se bode zemla tresva
In rajtarška bandera. (Ziljsko.)

762. Smo prišli ino pojdamo,
Mvada Nieža pielamo,
Da nie bo piskre ropava,
Noj očo in mater žaliva.
(Ziljska Bistrica.)

Digitized by Google

Svatbene

763. Vinska pri svatbi.

Bog je pa stvaruv zemlico, zemlico,
Bog je pa stvaruv zemlico.

Zemla da rosico, rosico, rosico,
Zemla pa da rosico.

Rosa da trtico, trtico, trtico,
Rosa pa da trtico.

Trta da grozda dva, grozda dva, grozda dva,
Trta pa da grozda dva.

Grozdje pa vince da, vince da, vince da,
Grozdje pa vince da.

Piva ga boma obadva, obadva, obadva,
Piva ga boma obadva.

Piva ga boma vsak an gvaž, vsak an gvaž,
vsak an gvaž,
Piva ga boma vsak an gvaž.

Pruvi gvaž sliši Jakopu, Jakopu, Jakopu,
Pruvi gvaž sliši Jakopu. (Podjunsko.)

Digitized by Google

764. O Kanigalileji. (Svatbena napitnica.)

Pijmo ga v imenu Boga,
Sinu noj svet'ga duha.

V čast Marije device,
Ki nam je sprosiva to vince.

Ona je sprosiva to vince za nas
V Kanigalileji na hosetni čas.

Rekva je svojemu sinu:
Svati pa nemajo vina.

Ježuš je djav jogram takó:
Napovnite vrče le s frišno vodo.

Podajte ga starejšini,
Da bo pohvaluv to vino.

Podajte ga starejšini,
Da bo požegnov to vino.

Ježuš je milostliv'ga srca,
Kar ga mi prosimo, tiste nam da.

Pomanjka nam kruha bolj vina,
Saj že pripravleno ima.

Jezus pa šriba v nebesah tegre,
Kak so nocoj nebese lepe.

Digitized by Google

Kako se bomo veselili,
Ko bomo samega Boga častili.

Ano tako devico prav v'hko čestí,
Kira svojega sina prav lepo uči.
(Podjunsko.)

Inačica.

Kolko te sorte se pesmi pojô,
Še temu zdravljenju priglihe kne bo:

Od rože Marije device,
Od tega sladkega vinca i. t. d.
(Podjunsko.)

765. Napitnica neveste pri ženitvi.

Nalij ga mi an gvažek,
Da ga bom piva, k' bom nevesta.

Kdo bo pa ženin?
Smilani Jezus, smilani Jezus.

Kdo bo pa starašina?
Sveti Elija, sveti Elija.

Kdo bo pa rjušnica?
Sveta Susana, sveta Susana.

Kdo bo pa camar?
Sveti Johanez, sveti Johanez.

Digitized by Google

Kdo bo pa teta?
Sveta Marjeta, sveta Marjeta.

Kdo bo pa družina?
Sveta Trojica, sveta Trojica.

Kdo bojo pa goci?
Beli govobci, beli govobci.

(Podjunsko.)

766. Nebesa. (Svatbena napitnica.)

Kak lepo boš živev, tak v'hko boš vmrv,
Bog oče nebeški bo niebo odprv.

Nebese, nebese so dor' lepe,
Nebese, nebese so vriedne prošnje.

V nebesah, v nebesah pa mize stojô,
Vsem vernim dušicam pripravljene so.

Nebeške trobente prav lepo pojô,
Ki vse verne dušice v nebese gredô.

Marija v nebesih špancirava bo,
Vse verne dušice preštievljava bo.

Na mizi, na mizi pa svieče gorô,
Tem zakonskim ljudem pripravljene so.

Kater v zakonskem stanu prav lepo živi,
Saj mu tudi ta svieča prav lepo gori.

(Podjunsko.)

Digitized by Google

767. Svete pesni na svatbenem «raji».

Pri brumneh otrueèeh
Je vselej te gvas,
O Jezus, Marija,
Ostani pri nas.

Marija Divica,
Potroštaj mene,
Da pridem jes v kradkem
V nabiese k tebe.

Kduer brumno živi
Noj na svieti trpi,
V nabieseh se večno
Z Buegam veseli.

Nedovžne roče,
Enu čiste srce,
Skuez tu more spoznati
Božje otroče.

Ko bodi vesiev,
Kader pride nediev,
Pa glej da ostaneš
Na duši še ciev.

Digitized by Google

Ti preabotni sviet,
Kako sliepo ti spiš,
Da tekaj prežvahtnohti
V pregrehi zaspiš.

Ko kamor pogledam,
Vesela več ni,
O lubi moj Jezus,
Potroštej me ti.

O lubi moj Jezus,
Na strani mi stoj,
Da bom s tvojo gnado
Na vekoma tvoj.

Posvetna svadkuest
Je ko govo noruest,
Sam Bueg je svetuest
Noj ta večna modruest.

Kduer se Buega boji,
Zapovedi drží,
Temu tu nebu
Nikoli ne vbiži.

Bodi star, bodi mvad,
Ko služi Bogu rad,
Kader bodeš ti vmrv,
Ti bo nebu odprv.

Digitized by Google

O čvovek prevdari,
Kaku norsku je,
De ti na te stvari
Obiesiš srce.

Al češ srečen biti,
Muerš Boga lubiti
S ciele tvoje moči,
Ja črez vse te stvari.

O žvahtnu nebu,
Kako škoda bi bu,
Ko bi te zgubiv
In pogublen biv.

Enu čistu življenje
Jes pelat želim,
Da se z večnem ženinam
V kupa združim.

Ko zapusti ta sviet
Noj daj njomu svovu,
Pobuelšaj življenje,
Da prideš v nebu.

To posvetno vesele
Jes nič ne štimam,
Ciele moje žele
Le k Jezusu mam.

Digitized by Google

Tu hitro pretide,
Kar te sviet časti,
Po tiem žavost pride,
Da večnu trpi.

On me mora zveličat,
Te sviet pa nikar,
Kaku moreš lubit
Te sviet, sliepa stvar?

Al očeš v nebu priti,
Muerš Boga lubiti,
Al ti tu dov pustiš,
Nebu večnu zgubiš.

O cartana čistost,
Kaku te štimam,
De rajši živlenje
Noj dušo gor dam.

O Jezus, Marija,
Mi zdihujemo k vam,
Zdej smo v prijaznosti,
Pridite k nam.

Saj škoda bi bvu
Za 'nu čiste srce,
K' bi se mevo premagat
Skuez te griešne žele.

Digitized by Google

Al ni Jezus slajši,
Kaker so vse stvari,
Če v vero kršansko
Kaj trdimo mi.

Ko lubi te sviet
No pregriešne reči,
Moje srce le Jezusa
Lubit želi.

V nebieseh želim
Z Jezusam kraluvat,
Noj očem z veselam
Svetu svovo dat.

Jezus je en ženin
Vsieh čisteh divic,
Teh nečisteh pa varih
Peklenski hudič.

Te den se je nagnov,
Pa nueč noter gre,
Te ure tečejo,
Smrt pride, avbe.

Bogu noj Mariji
Je narveči žvahtnuest,
Ena nedovžna
Noj čista mvaduest.

Digitized by Google

Kir v svojej mvaduesti
Nedovžno živi,
Te se v nebieseh
Prov res veseli.

Bi ti ta sviet lubiv,
Bi gmajten kne biv,
Bi Jezusov služabnik
Nikoli ne biv.

Sviet le sovraži me,
Sovraži kakor hoč',
Moja duša kne pojde
Od Jezusa proč.

Ko bi čovak ti vedov,
Kaj duša vola,
Bi devov pokuro,
Kne žalov Boga.

Le škoda bi bvo,
Za to žvahtno tevo,
Ko bi grešno živevo,
V pogublenje švo.

Digitized by Google

Šaljive pri svatbi.

768. Jazbec.

Na unam kraju hrabenča
Sem vidov stati jazbeca,
ja, ja, ja.
Na unam kraju hriberča
Sem vidov stati duharja,
ja, ja, ja.
Na unam kraju hozdiča,
Sem vidov stati Jurčeka
oj norčeka.
Na unam kraju mostiča
Sem vidov stati ribiča
zvitega.
Na unam kraju prodiča
Sem vidov stati mlinarja,
mokarja.

(Zvrhnji Rož.)

769. Ples.

Šuestar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Šuestarji oni so čudni ludi,
Po smoli smrdi.

Digitized by Google

Žnidar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Žnidarji oni so čudni ludi,
Po žverci smrdi.

Štamec me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Štamci, oj štamci so čudni ludi,
Po maltri smrdi.

Kavec me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Kavci, oj kavci so čudni ludi,
Po žlihti smrdi.

Šribar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Šribarji oni so čudni ludi,
Po tinti smrdi.

Kelnar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa dro hrem.

Kelnarji oni so dobri ludi,
Po vinu diši.

Vino toči, pa po vini diši,
Ž njim pa dro hrem. (Rož, Podkrnos.)

Digitized by Google

770. Sova in čop.

Sova je v komediji, tralala,
Čop sedi na veji, hopsasa.

Kaj še čop ni rekov:
Oba se bova vzeva.

Kaj pa bova piva?
Ano bučo vina.

Vino je popiva,
Bučo je pa vbiva.

(Borovlje.)

771. Tičja svatba.

(Iz Vraz. zap.)

Mvadi kuesič se ženuv bo,
Kaka liepa vojscet bo
Na pvanini zelanej.

Jemov bo seničico,
Kaka i. t. d.

Liepo prižano seničico,
Kaka i. t. d.

Zečeč mu bandirar bo,
Kaka i. t. d.

Digitized by Google

Lesica mu družica bo,
Kaka i. t. d.

Bebarca šivilca bo,
Kaka i. t. d.

Merkarca bo kuharca,
Kaka i. t. d.

Medved starešina bo,
Kaka i. t. d.

(Ziljsko.)

772. Inačica.

(Iz Vraz. zap.)

Kaj mi to za 'na liepa vojscet bo,
Der se mvadi Hanzel ženov bo,
Na zelanej pvanine,
Čir so vse zverine.

Jemov bo seničico,
Liepo prižano seničico.

Medved bo starešina,
Ki sive hvače ima.

Lesica mu družica bo,
Sraka pa bandirar bo.

Digitized by Google

Merkarca bo kuharca,
Bebarca šivilca bo.

(Ziljsko.)

773. Živalska svatba.

Lesica je nevesta,
Ona je lahko nevesta,
Ki tak košat rep ima,
Lopu se ji tud navda.

Juha hejsasa.

Jelen je pa ženin,
On je lahko ženin,
Ki tak lape roje ma,
Lopu se mu tud navda.

Medved je starašina,
On je lahko starešina,
Ki take velke tace ma,
Lopu se mu tud navda.

Zec je pa camar,
On je lahko camar,
Ki take lape všete ma,
Lopu se mu tud navda.

Bebarca je teta,
Ona je lahka teta,
Ki tak košat rep ima,
Lopu se ji tud navda.

Digitized by Google

Tigra je rijušnica,
Ona je lahko rijušnica,
Ki tako lepo farbo ma,
Lopu se ji tud navda.

Šoga je pa kuharca,
Ona je lahko kuharca,
Ko tače lope perje ma,
Lopu se ji tud navda.

Sraka je pa kelnarca,
Ona je lahko kelnarca,
Ki tak bel bertih ma,
Lopu se ji tud navda.

Volk je pa flajškar,
On je lahko flajškar,
Ki take velke zobe ma,
Lopu se mu tud navda. (Podjunsko.)

774. Prelubi moj žönin,
Poröži nofté,
Da kne boš po te drujah
Stehovov je. (Št. Jakob.)

775. Je hohcöt vesöva,
Sta mvada oba,
Al zdöj löta bo križma,
Pa zibov nová. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

Ko peljejo ženina domu.

(Iz Vraz. zap.)

776. Dober večer, lubca mô!
Sam bueh te sprimi, lubi moj!
Kak si postvava, lubca mô,
Kak si postvava postelco,
Da me pa riba svamica?

Jaz sem postvava postelco,
Da ja, ja!
Ti pa si puebič lubi moj!
Da vela!

Vehko nueč ti lubca mô!
Le zdrava lieži, kar bovná!

(Kanalsko.)

777. Srečen oča, srečna mati,
Srečne sestre inoj brati.
Kdor je z Bogom, Bog je z njim,
Sam Jezus je Marijin sin.

(Lipalja vas.)

Zakonsko življenje.

778. Kolieder sem puabič jaz lödik biv,
Vsolöj sem havževov prov:
Repo sem vsolöj na petru mov,
Svamo pa v hramu sparnov.

(Podkrnos.)

Digitized by Google

779. Vsače pete jutr'
Zmede an völik puter,
V soboto ha pa prada,
Da mož za žhanje ma. (Šmarjeta.)

780. Se pa vpijanim,
Se pa prekucnam,
Kedar mov pridam,
Sem pa prav spucan. (Št. Jakob.)

781. Tudi se znajdajo
Tače žané,
Ko pijan mov pride,
Pa nče krihajo se. (Št. Jakob.)

782. Ano čöt'no bom kupov
Za babo svojo,
Da jöj jözik zavežam,
Da kleva kna bo. (Št. Jakob.)

783. Kaku je berdija fletna biva,
Da me je na kvajnk dobiva;
S'döj me pa kumšti uči,
Da jo bom puevnov žive dni.
(Borovlje.)

Digitized by Google

784. Prepir.

Mene pa to ne more 'z gvale,
Čemu bi ti mi biv,
Si tako mihene postave,
Si ves pukvast ino kriv.

«Saj mi ni dočes pukov zrastuv,
Dokler je hojset kupej šva;
Saj ga knisem v krami kupuv,
Saj si me prej viduva.»

Tista je velka norica,
Kira se venč barti vda,
Polej pa močno žaluje,
Ko ma tak burnega moža.

Mož pa zavber v'nkej gleda,
Ko se vinca napije,
Žena je kak 'na dera,
Ko se z otroci zgrimije.

Dečva, kedar ženin pride,
Le koj v pričo mu povej:
Jaz te nučem, ti maš taduv.
Le ko po 'ne drujga glej. (Podjunsko.)

Digitized by Google

Kesanje.

785. Dakle moja
Je pa vdava se,
Al sedöj jo
Že viest pačé.

Ko so doma
Cmav razodöli jöj,
Kaku v tam stanu
Pojde jöj. (Borovlje.)

786. Vani sen se ženiva,
Lietas me pa že griva,
Sen dobiva možeja,
Je hujši ko kropiva.

Kropivo svana pomori,
Da ožgati več ne more,
Mož pa koj za peč beži,
Da svana do nja kne more.
(Ziljsko.)

787. Sedöj sem pa puebič oženov se,
Saj čisto čömam dorá,
Dobiv sem ano krofasto bajbico,
Da mi zmiram na všetah rožva.
(Borovlje.)

Digitized by Google

788. O puebi, kna žönite se,
Koj tako ves hodite še,
Ženitva je ferpantešna,
Ki griva vsača mvadaha.

Da le anbart v taberno henam se,
Baba doma že krieha se,
Se pa krieha cale osem dni,
Po dni ko po noči.

Da jej le eno zad poviem,
Potlej že k posteli kna smiem,
Potlej pravi: jedi v parno lejč,
Bol pa v šišo hor na pejč.
(Borovlje, Celovška okolica.)

789. Sem se oženov,
Kesam se sam,
Za moj te lödik stan,
Se jokam noč noj dan.

Al pa jas v oštarijo grem,
An gvažek žganja ven pijem,
Žena se krega osem dni,
Bol še dal pokoja ni.

Al jas le ano besedo izgovorim,
Že v kamrico k njej lejč kna smim,
Moram jiti v svamco lejč
Bol pa v šišo gor na pejč.
(Borovlje, Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

790. Ta lep ledek stan,
Ta vaseli stan,
Ki ga je zvolov Ježiš sam.

Sem pa jas hodov
K mojej lubci ves,
Sem jej pravov dostikrat:

Oj, kne ženi se,
Odgovori se,
Da te grivavo kna bo.

Vendar nis' otva
Mene ti varjet,
Ti si le otva moža met'.

Zdej pa maš moža,
Si pa žavostna,
Oženjena si vklenjena.

Tičice pojô,
Rožice cvetô,
Tvojga veselja nkol več ne bo.
(Borovlje.)

791. Zapravljivka.

(Iz Vraz. zap.)

Sen se oženov pa grieva me,
Neče žiena ležati pri mene.

Digitized by Google

Koj bon sturo, koj bon začeo
Z mojo ženo zapravlenco?

Sen ji kazo: Jid pšenice pliet,
Je mi pa šva v dolinco lieč.

Sen ji kazo postvo postivat,
Je mi pa šva za zgvavje stat.

Koj bon sturo, koj bon začeo
Z mojo ženo zapravlenco?

(Ziljska Bistrica.)

792. Reve in težave.

Vse te uštnejše liete moje
So rajžale po Dravi,
Nčiso drujga zapustile,
Ko rive noj tažave.

Kaku mene sedaj cuegre,
Da knemam za poveti,
Bol potroštati moje srce
Noj ga razveseliti.

Šišo bom dav otrokam čriez,
Vse moje pramoženje:
Od ta svieta bom svovu vzev,
Pelov druje živlenje.

Digitized by Google

Kaj je za 'nu praviženje,
Čriez to rivn' živlenje:
Čir kni velča pramoženja,
Lubezen tudi mine.

(Borovlje, Spodnji Rož.)

793. Vdovec.

Dobro jutro, gospod kapvan,
Eno lepo prošnjo do vas imam.
Kaj dorá?

Žena mi je vmrva nicoj to nueč,
Bog jej daj to nebeško vuč.
Je huda b'va?

O huda, huda, gospod kapvan,
Nisem mov pokoja noč in dan.
Al bi rad drugo mov?

Rad bi jo mov, pa še nico,
Prosim za vašo kuharco.
Dajte jo!

(Borovlje)

794. Star vdovec.

Ni večega norca,
Ko so stari vdovci,
K' grejo s to mvado
Ženo pred ovtar.

Digitized by Google

«Je liepa no mvada,
Vsa mi dopada,
Da mi bo striegva,
Ko sem ži star.»

Svabo mu strieže,
Mu oči zaveže,
Za drujemi skačje,
Še reči kne smie. (Podjunsko.)

IV. Kmet.

795. Letni časi.

Ušno je na sviet,
Fletno je živet;
Kamor pridam sem vasev
Inoj začnam pet.
Mojga petja gvas,
Dieva kradek čas,
Šlišite jo, al je za vas.

Ušno je vigred,
Šlišim tice pet;
One me učô,
Kaku mam jas živet:

Digitized by Google

Hvalijo stvarnika
Za vse, kar jim da,
Jas za vse, kar mene da.

Ušno je polöt,
Vidim rž cvetöt,
Rmiene žite žet,
Zaliene travnče seč.
Al drja kna viem,
Pa k ženjicam grem,
Pa srpe nabrusim jim.

Prišva je jesien,
Grozdje vino da,
Štajarc ga
Na Koroško pripela.
Bom pa dav za njo,
Piv ga s pamatjo,
Sveti Šent-Janž ga žögnov bo.

Zima mi je tudi všeč,
Rad mam topvo pejč,
In za 'n dovh vöčir
Prav obivno svieč;
Se pa koj naspim,
Vstanam, v snieg zlötim,
Včasi pa na led zdrčim.

(Borovlje.)

Digitized by Google

796. Vigred.

(Ahacelj II., 24.)

Ljuba vigred se rodi
In oživlja vse stvari;
Lepo ptičiče pojô
In rožice cvetô.

Priletijo lastovke,
Lepe drobne tičice,
In žverlijo prav na glas,
Da je zdaj veseli čas.

Pride tudi kukovca,
Vsa prijazna tičica,
Ona se tudi veseli,
Ker se vse zeleni.

Zdaj goliber v luft zleti
In se tudi veseli,
Stvarniku prepeva čast,
Kteri daja zemlji rast.

Prepelica se glasi
Ino poje: Pet pedi!
Zemlje hladna posteljca
Je vsa lepo zelena.

Vigred pa minula bo,
Leto se približalo,
Ravno tak mladost beži
In se v starost spremeni.

Digitized by Google

Kar poletni čas cveti,
To v jeseni dozori,
In kar lepo zrelo je,
To za zimo shrani se.

Barka proti kraju gre,
Zima približuje se:
Vse se spravlja mirno spat,
Drugo vigred zopet vstat.

Ravn' tak hitro odleti,
Tudi število naših dni;
Naše spanje bo pokop,
Naša hiša mrzel grob.

Spali bomo le en čas,
Pride vigred tudi za nas.
Vstali bomo enkrat vsi
K novi, večni vigredi.

(Borovlje, Podjunsko.)

797. Vigred.

V vigredi preuštno je,
Začnejo tice pöt;
Za vigred pa pojo ta drobne tičice,
Ti štinglci, cajzlci inoj senice,
Med njimi pa poje vesievo kuku:
Saj je Buag stvarov štaku.

Digitized by Google

V vigredi preuštno je,
Vse se zeleni,
Po travnčah pa rastjo te biele sovzice,
Po hribah noj gorah te vinske trtice;
Pa prikaže svojo rožico vsako drevu:
Saj je Buag stvarov štaku.

Kak uštno je polöt,
Začönja rž cvetöt;
Po njivah se zible to kvasje rumeno,
Pšenično, ovseno in tudi hrženo,
V pšenici prapelica prapieva lopu:
Saj je Buag stvarov štaku.

Na pvaninci preuštno je,
Pastir pa pase ovčice;
Te nedovžne ovčice po pvanincah skaklajo,
Pastirci pa ž njimi svoj kratek čas majo;
On pa žvižga noj poje vosievo: kuku,
Saj je Buag stvarov štaku.

Vigred pa minuva je,
Jesien pa prbližuje se,
Glih tako pratače to naše živlenje,
Bogastvo, sromaštvo noj tudi bedenje,
Pa pojde to trupvo v to črno zemló:
Saj je Buag stvarov štako.

(Šmarjeta, Podkrnos, Železna Kapla, Št. Kocijan.)

Digitized by Google

798. Spomlad.

Juhe, vigred začenja se,
Juhe, začne zeleniti se,
Juhe, tičic veseli glas,
Juhe, je vsem kratek čas.

Juhe, gor sem prebudil se,
Juhe, sem pa zaslišal je,
Juhe, kako so spevljale,
Juhe, stvarniku vse.

Juhe, kaj mi na misel gre,
Juhe, ž njimi združiti se,
Juhe, stvarniku hvalo dat,
Juhe, k' mi je dal sladko spat.

Juhe, bom zbral eno ptičico,
Juhe, prav eno žavberno,
Juhe, da mi bo spevljala,
Juhe, da mi bo krajši čas.

(Podjunsko.)

799. Kukovica.

Ta zima že zapušča nas,
Sedaj bo krajši čas,
Prišla bo ljuba vigred,
Bo stajal se ta led,

Digitized by Google

Bojo prišle drobne tičice
Na zeleno drevjice,
Ju, ju, ju, ju,
Da bi jih skoraj slišat' bvu.

Slišal sem eno tico pet,
Zapela je lepo,
Kaj mora za 'na tica bit,
Da poje tak lepo.
Je gvišno tista kukovca,
Od mojega srca ljubica:
Kuku, kuku,
Zapela je lepu.

Pastir pa pase ovce tri,
Na tratici sedi,
Drobna tica prileti,
Na vejici obsedi.
Tam se je zasukala,
Prav lepo je zakukala:
Kuku, kuku,
Zapela je lepu.

Tica planinco zapusti,
Na polje prileti,
Ko vidi široko polje.
Kjer vse rujavo je,

Digitized by Google

Po polji se je sukala,
Prav mivo je zakukala:
Kuku, kuku,
Ne poje več lepu.
(Suha, Šmarjeta, Podgorje, Podkrnos, Podjunsko.)

800. Škrjanček.

Lušna je vigred, začnejo tice pet,
Vse se veseli, kar živi:
Rožice cvetijo, tice žvrgolijo,
Oj človek, kaj boš ti začel?
Se moraš tudi veseliti in Boga častiti,
Hvali ga, da ti zdravje da.
Škrjanček v luft zleti ino Boga časti,
On se veseli, ker vse polje zeleni.

Kmet se zgodaj zbudi, najprej Boga časti,
Gre fojtrat konje, vole,
Gre gospodinjo cukat, pojdi kosilco kuhat,
Dekla vstani tudi ti!
Kliče otročiče, fante noj dekliče:
Vstanite vsi gori, saj se že dani!
Škrjanček se vzdiguje, se solnca veseluje,
Ker bo prišel paver orat, pšenico sejat.

Digitized by Google

Lušno je polet, začne rž cvetet,
Začnejo travnike seč ino polje žet.
Se fantje veselijo, ker travnike kosijo,
Da nam Bog danes da solnce sijat,
Da bomo lahko sušili in jutre spet kosili,
Paver z njimi kosi in želi:
Škrjanček se vzdiguje, se z njimi veseluje
Ker lepo pojejo in si kose brusijo.

(Šmarjeta, Višpolje.)

802. O senožeti.

So pa fantje zgodaj vstali,
Hitro so kose klepali,
Se je storil svit,
So pa šli kosit,
Zvečir pa sladko vince pit.

Rožice lepo cvetijo,
Fantje jih pa pokosijo,
Če glih lepa je
In žlahtno diši,
Tam na trav'nci suha leži.

(Bela pri Kapli, Borovlje.)

Digitized by Google

Inačica.

Fantje, fantje, ustajajte,
Kose, kose naklepajte,
K' se bo jev' danit,
Pojdemo kosit,
Zvöčir pa döčle gor budit.

(Medgorje.)

808. Delavni kmet.

(Iz Jarnikove zapuščine.)

Marinka mi skuha
Jegliče na noč,
Kosmata rijuha
Da trudnomu moč.

Se spi brez težave,
Drnjohati znam,
Vse žile so zdrave,
Tak z delam jigram.

Se pišče, se trobi,
Se žvižga, plesá,
Železni so zobi,
K' ne kusijo mesá.

Se seče, se orje,
Se seje na vrh,
Zeleno je morje,
Na polju je trg.

Digitized by Google

804. Veseli kmet.

(«Novice» 1844, str. 109, J. Maroušnik.)

1. Sem kmetič med vami,
Še Franc imenujem,
Ki s svoj'mi rokami
Si kruh pridelujem;
Dosti trpim,
Trdo živim,
Li kratko spim,
Delat hitim —
Ki s svoj'mi rokami
Si kruh pridelujem.

2. Trpljenje me čaka,
Kedar orjem in sejem;
Pot lice namaka,
Naj sečem ali žanjem:
Dolge imam dni,
Kratke noči;
Poletne dni,
Se dosti trpi —
Pot lice namaka
Kedar sejem, kedar žanjem.

3. Pa vendar veselo
Si žvižgam, prepevam,
V vsako se delo
Vesel prizadevam;

Digitized by Google

Dostikrat je
Huda za me;
Me solnce žge,
Dež na me gre —
Pa vendar veselo
Si žvižgam, prepevam!

4. Škrjančiček ptica
Mi poje vesela;
Črez dan prepelica
Mi kratek čas dela,
Pravi: «Pet pedi»
In pet pedi
Naprej zleti,
Se veseli —
In meni na polji
Prav kratek čas dela.

5. Kedar solnce se skrije
In luna prikaže,
Noč zemljo pokrije
In zvezde nam kaže:
Se veselim,
Delo pustim,
Boga častim,
Sladko zaspim —
In vstanem, ko se zarja
Pred solncem prikaže.

Digitized by Google

6. Jez moram ga živeti.
Bodi stan, kterikoli hoče,
Brez kmeta na sveti
Živeti ni mogoče:
Mnoge reči
On oskrbi!
Karkoli živi,
Vse kmet redi —
Brez kmeta na sveti
Živeti ni mogoče.

7. Vi žlahtni gospodje!
Sem revež med vami,
Pa veste, gospodje,
Še menjam ne z vami!
Bodi zaničvan
Al pa štiman;
Bogu je znan
Moj težki stan,
Ostanite, gospodje,
Še menjam ne z vami.

805. Zadovoljnost.

(«Kres» I., 36.)

Na deželi tu življenje
Dro dopada se mene,

Digitized by Google

Jaz še s purgarjem ne tavšam,
Sem vesel dro kajžice.

Vse poletu v tej vročini
Na tem polji trudi se,
Eden seče, drugi žanje,
Edni spravljajo v skednje.

Jaz mam pa dro lep gartelc
Okoli moje kajžice,
Notre raste lepo sadje,
Cvetijo žlahtne rožice.
(Sveče, Podjunsko.)

806. Na zalanöj trati
Je uštek lažati,
Se trieba kni bati,
Da bi mevo köj djati. (Podkrnos.)

807. Bom stopov prad duri [1]
Pa žöhnov polé,
Da nča škodje svana
N pa toča kna hre.
(Radiše, Borovlje.)

808. Črez hribe, črez les,
Le na ravno polé,
Prepelica v pšenici
Prav lepo poje. (Podjunsko.)

[1] Na hriberc bom stopov i. t. d. (Glinje.)

Digitized by Google

809. Sem rutič predav,
Sem ejdico sjav:
Al ejdica gratava,
Al falava bo?

(Žabnice.)

810. Otožnost.

Jes bi dro rad prepievlov,
Bi biv rad vesev,
Ko bi tače težale,
Pri srcu kna mev. Avbe.

Težale, težale [1]
So dro ko hude,[2]
Kadar bojo minule,
Bo spet vesele. Juhe.

Kadar bojo na pare
Povuežili me,
Tedaj bo dro ohvajeno
Moje srce. Juhe.

Sdaj pa jes vzemam
Svovu od vas,
Ker prišov je čas,
Se vočit od vas. Avbe.

[1] Avbe moj kradek čas,
Kam je prišov?
Noter v rive, tažale
Se je prabrnov. (Borovlje.)

[2] Pri srcu bole.

Digitized by Google

Bueh vas ohrani
Še tud' za naprej
In v sveti raj
Vas vse podej. Juhe. (Škofiče.)

811. Kmet v stiski.

Kaj so prišle za 'ne rive čriez me,
Kadar jas premišlujam, tačô mi sovze.
Moram zmiram doma biti,
Se nem'm s kom veseliti,
Da bi an gvažek žganja spiv,
Moje srčice shvadiv.

Jas pa vidim te bogate, da tudi koj trpô,
Ki majo dukate, pa pijo vodo,
Si pritrgajo svojemu trupv',
Še vueva si ne kup',
Bel da bi en gvažek vina spiv,
Svoje srčice shvadiv.

Dokler je mošnja še povhna biva,
Sem poklicov soseda, sem pvačov za oba;
Sedaj se mi je mošnja zviva,
Se mi sosed tud prikriva,
On me knoče poznati več,
K nemam denarjov nič več. (Spodnji Rož.)

Digitized by Google

812. Denarcev ni.

(Zložil Fr. Lederer, Lesičjak v Klobasnici.)

Al pobaram jaz pavra,
Kako ti kaj gre,
Prav hitro da antvart:
Prav žavostno je.

Plačile mam velče
Denarjov pa ni,
Dostbart mi menka
Več drujah reči.

Kravo mam koj eno,
Volov pa ni,
Na polju se vrajma,
Da točą zdrobi.

Lies mam posiekan
In vse je pvano.
Bi se mevo kaj skupit,
Pa še za dom kaj kne bo.

Al pobaram jas hvapce,
Te sužavne ludi,
Saj tudi ti riveži
Jamrajo vsi.

Digitized by Google

Košta je dobra,
Noj kruha dosti,
Samo to nam fali,
Da peč denarcov nič ni.

Al pobaram kovače,
Noj cimpermane,
Saj tudi ti moži
Nče hvalijo se.

Lon je bol majhen,
Vse sprueti gor gre,
Še večbarti se vrajma,
Da mamo dovje.

Al pobaram oštirja,
Kako ti kaj gre,
Prav hitro da antvort:
Pra žavostno je!

Včasih še pride
Zadosti ludi,
Pa vsaki to pravi,
Da dnarcov nič ni.

Al pobaram jaz pavra,
Kaj boš pa ti piv,
Lepo tiho mi reče:
Gvaž žganja bom piv.

Digitized by Google

Al mu ponujam:
Gvaž vinca popij,
Hitro da antvort,
Da dnarcov fali.

Pobi pa zvunaj
Pred cerkvo stojô,
Vidijo deklete,
Ki mimo letô.

Tam vidi vsak svojo,
Ko mimo frči,
Bi mev kupit jej vinca,
Pa denarcov nič ni.

Kelnarca zuna,
Pred durmi poslanja,
Prijatli grejo mimo
Jim vince ponuja.

Pravijo prijatli:
Se nam k domu mudi!
Al uržah je tisti,
Ker denarcov nič ni.

813. Mačka je mevkava,
Smetano snedva,
Baba je revkava,
Dovgo ni vmedva. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

814. Povsodi je križ.

(«Kres» I., 394.)

Jaz vidim pijance,
Pri mizi moje znance,
Jaz sem pa koj doma,
Ko je prazna mošnja.

So dro bogati pavri,
Da vboštvo kna trpô,
Da lih majo še d'narje,
Pa vodo pijô.

Enmu vsačemu stanu,
So križi na strani;
Kdor na svetu živi,
Vsak nekaj trpi.

(Podjunsko.)

815. Tolažba.

V Celovci je biv an Bebenav,
Ki je vse pavre drieti nav:
Bueh je čriez pavre vsmilov se,
Favšnija na den hre.

Smo möli šc ane krajcarje,
Smo pa v Celovec [1] zanösli je;
Hospuedi se nam pa ven smijô,
Ki njim suknje flikamo.

[1] Rožak.

Digitized by Google

Jesien še mavo potrošta me,
Ko povhno žita v koštu je,
Al ta zima strašno dovha je,
Pocerov bom še vse.

Pojdam pa klicat sosarja,
Da v taberno vkup pojdava,
Tam bo še mav kračá časá,
Birt nove kvarte ma.

Kedar bo jok noj jamrönje,
Jas bom pa koj potajov se,
Kakor bi biv trdu zaspav,
Še antvart kna bom dav.
(Slovenski Plajberg, Podgorjane.)

816. Ktir an par junčjov ma.
Te se še žiher štima,
Bo pa vole pradav,
Bo pa z babo orav.

Ana konjija kupi,
Ha šitro potrupi,
Potlej ha pa
Šintarju da. (Borovlje.)

Digitized by Google

817. Otroci so v rivah,
Hliev prazen stoji,
Prepelica mu pleve,
Škrjanc mu gnoji.

(Št. Lenart.)

818. Zapravljivec.

V taberno jas pridam,
En hvaž vina poheram,
Tega ven spijam,
Pa h kelnarci sedam.

Sedej pa pride
Moja Lenka te huda:
Pri tabe ni drujga
Ko kvarte in kuhva.

(Borovlje.)

819. Prevzetje kmetov.

Oh poglejte vsi ljudje,
Kako zdaj na svetu gre,
Hudo se napuh vojskuje,
Vsaka sirota prevzetuje,
Kmetsko dekle, kmetski fant
Nosi zdaj gosposki gvant.

Digitized by Google

Kakor nosi se gospod,
Hodi hlapec tud njegov,
Nosi ramice visoke,
Tiste turnaste klobuke,
Tiste kape šiltaste
Nosijo šeme paverske.

Črn klobuk za njega ni,
Drugo sorto ga dobi,
Pa dobi še take robe
Kakor tiste sive gobe
. . . . . .
Ki jih ovce ne jedo.

Hlače kažaníraste,
Lajbiče vse šniraste,
Iz tačega sukna pa jopiče,
Kne ve vsak, kako se kliče,
Pač po šest goldinarjev,
Tristo nemških vinarjev.

Fantje k cerkvi pridejo,
Iz aržetov jim gledajo
Velke fajfe noj mehirji,
Kakor kosecam vodirji,
Bukvic pa ni videt tam,
Patanoštra jih je sram.

Digitized by Google

Zdaj poglejmo ženski spol,
Vidimo jih gor in dol,
V oblačilih nove šege,
Prave vragove telege,
Če ravn' lepo janko ma,
Čez en mesec ne velja.

Pride pa kak praznik svet,
Hoče drugo janko met',
Na sorte cajg kupuje,
Stare gvante predeluje,
Če se k prazniku ravna,
Žnidar preveč deva ma.

Kedar k maši spravla se,
Vse popred predati h'če;
Če je lepo jasno vreme,
Tak nar lepši janko vzeme;
Če se megla prikadi,
Hitro gvante spremeni.

Neka bukvic brat ne zna,
Robec namest bukvic ma,
Patanoštra se sramuje,
Roženkranc tud zaničuje,
Facenetl v rokah žuli tam,
Kir jo je moliti sram.

Digitized by Google

Kmetič maslo, špeh proda,
Dnar za nove gvante da,
Doma stiska na vse viže,
Rajši je borove špiže,
Da oblečen prav lepo,
Povzdiguje on glavo.

Žito v mesto zapelja,
Posle pa brez kruha ma,
Malo repe in krompira,
Suhe skorjice pobira,
V mlečno župo podrobi,
Da s tim družino redi.

Kedar kamer pride ves,
Blizo svatovšna al ples,
Ima denarjov vsak zadosti,
De si kupi gvant za gosti:
Hitro žnidar mora prit',
Hitro oblačilo bit'.

Pride žnidar, pride tkavec,
Šoštar al kak drug delavec:
«Nimam dnarjev, da bi plačal,
Prosim, da bi me počakal.»
Le ga čakaj leto dni,
Brez plačila ga pusti.

Digitized by Google

Pride tudi sekucjon
Od grašine bel patron,
Vse po hiši on pobriše,
Da šest krajcarjev poišče,
Da soldatu vrže ta,
Nimam dnarjev, Bog pomaj.

Vpije on vse žive dni,
Avbe, avbe, dnarjov ni,
Dnarji grejo pa 'z dežele
Za to ofertno veselje,
Na Kočevarsko noj v Grac
Gre za oblačilo dalč.

Drugi tako pravijo,
Da gosposki jih derô.
Ja ko bi dacje ne plač'vali,
T'daj bi še le prevzetvali,
Kmet bi hodil kakor grof,
Imel bi vrh glave knof.

Bog je vstvaril tudi zvir,
Dal je farbo njim za cir,
Da se vendar preč odloči,
Človek njo spozna po moči,
Al je volk al je lesjak,
Al kak drugi z'jak.

Digitized by Google

Zdaj poglejmo pa ljudi,
Pri njih kaj razločka ni,
Al je kmetič al baron,
Al je hlapec al gospod,
Al je z vesi al tržan,
Ves zarašen ko pesjan.

Kmetič lepo prosim te,
Bol ponižno nosi se,
Pred gospodom glavo nagni
In pred Bogam se pripogni,
Po dne delaj, kar je prav,
Boš po noči lahko spav.

Naj bo delo tvojih rok
Le sekira inoj drog;
Plug noj brana in motika,
Se za kmeta najbolj šika,
Puško pusti le nastran,
Če ne greš dežele bran't.

Tak oblečen hodi kmet,
Da boš enkrat v nebo vzet,
Glej, kak' svoje dni živeli
Noj obleke take meli,
Bog prevzetnih ne štima,
Le ponižnim gnado da. (Višpolje.)

Digitized by Google

820. Kmet modruje.

Sem pa hoduv tam po puli,
Viduv mravlo, muho tudi;
Govorile sta za 'n špas,
Tam je biv moj kratek čas.

Muha pravi: «Kaj boš mravla,
Ki si soli štako sama,
Vaziš zmirom tam po tleh,
Nikoli nisi par ludieh.»

Mravla pravi: ««Kaj boš muha,
Ker si soli čisto suha,
Pride zima, marzuv piš,
Pamlije na kvišk moliš.

Jas pa hodim tam po puli
Noj po gmajnici okuli;
Da si živiža dobim,
Se za zimo oskrbim.»»

«Jas pa grem na visoče pvanine,
Tam gor so pitane živine,
Se frišne kriji napojim,
Pa močne kosti zredim.

Digitized by Google

Muha se grofa ne sramuje,
Gor po njomu poskakluje,
Da lih sede gor na nus,
Kdu je muhi kus?»

(Šmarjeta, Podjunsko.)

821. Hlapčevska.

Premislite vi hlapci,
Kaj so sedöj za 'ni cajti!
Zdaj se vam že tak godi,
Da nikol počitka ni.

Pavri v tabernah södijo,
Na hvapce svoje pa norijo,
Hvapec mora vse prestat,
Pa rodo tripo jest.

Kaj je lietas prueti vani,
Smo vendar v svetam raji,
Da lih deva dajo nam,
Pa jest' ostaja nam.

Vani smo völiko trpöli,
Cmavo jesti smo imöli,
Zjutraj nič, zvečeraj nič,
Opovdne koj en mavo. (Podkrnos.)

Digitized by Google

V. Vojak.

822. Presneti sovdati,
Kaku ste lepi,
Mate bile jermene,
Pa črne oči.
(Št. Jakob.)

823. Kaj je lepša na svieti,[1]
Ko en frišen žovnir,
Po pvacu mašira,
Vse gleda za njim.
(Kanalsko, Podkrnos.)

824. Žovnirja boš möva,
Žovnirčica boš,
Ko bo pavka zapeva,
Maširava boš.
(Št. Jakob.)

Inačice.

1. Žovnirja bom vzeva,
Žovnirčica bom i. t. d.
(Borovlje.)

2. Žovnirka sem biva,
Žovnirka še bom i. t. d.
(Podgorjane.)

[1] Nči löpša na svieti i. t. d.

Digitized by Google

825. Sem pa puabič mvad,
Moram bit soldat,
Sem eniga barov
Za 'u majhen rat,
Kaj bi storiti mov,
Dà bi bek prišov,
Ko mam döčvo čveč an žavberno.

Döčva moja
Je pa tak rakva,
Da pojde tja pred
Viša havpmana,
Prosiva bo
Tam za šocija,
Al pa ha bo preč odkupova.
(Podkrnos.)

826. Mati je bovna
Zavolo mene,
Pa posvava bo zvate
Ven na Dujne.
(Kanalsko.)

827. Dro sruta je taka,
Ki fajn šoceja ma,
Keder štölinga pride,
Pa štölajo ga.
(Št. Jakob.)

Digitized by Google

828. So pa štölöli me,
So mi vzeli vase:
So mojöj dakleti
Sovze pritakle. (Borovlje.

829. Jes bi ti črivle dro dava,
Ko bi movköj mi šov,
Oh koj to mi je žov,
Da na vojsko boš šov. (Št. Jakob.)

830. Ko boš prišva v Lublanco,
Pohlöj na kosarnco,
Boš vidava me,
Boš pa jokava se. (Št. Jakob.

831. Tam v ravnam pueli vojska hre,
Tam cuedi pa moj šocöj je:
On liep zalan pušelc ma,
Da se zmad vsah pozna.

Doline povišujte se,
Hore ponižujte se,
Da bojo hratale cieste ravne,
Tam čir moj šocöj hre. (Borovlje.)

Inačice.

1. Moj puebič rajža z Gradca v Vieu,
Najna lubiezen tudi ž njiem,
Ko bi jas za cieste vad'va,
Bi šva tudi za njiem.

Digitized by Google

Oh hore ponižajte se,
Ravnine povišajte se,
Da bojo hratale cieste ravne,
Skoder moj šocöj hre.
(Borovlje, Podkrnos.)

2. Ponižejte se vse gore,
Povišejte se vse dole,
Da bom vidva z delača,
Na ta cesta štajerska.

Tam sam rogament žovnirjev gre,
Moj šocej pa med njimi je,
On lep zelen pušelc ima,
Da se zmad vsieh pozna.
(Žabnice.)

832. V kazarno sem stopov,
Prestrašov sem se,
Sem pukšo zagledov,
So mi sovze dov šle. (Kanalsko.)

833. V Celovci na Lenti
Tri pavče pojô,
Tö nove žovnirje
Muštrati učô. (Borovlje.)

834. Celovška kosarna
Kaku je strašná,
Ko moj šocöj, moj šocöj
Prebiva notrá. (Radiše.)

Digitized by Google

835. Je bandrov v Celovec,
S Celovca v B'lkovec,
Z B'lkovca na Vien
Moj šocej žovnir. (Spodnji Rož.)

836. Na Vaščöj Horici
Pa rast'jo rožiči,
Pa raste krompir,
Ha bo jiedov žovnir. (Borovlje.)

837. Bieli jopiči
Pa krači vasi,
Smo tudi urlavbarji
Ušni ludi. (Borovlje.)

Inačica.

Sem puebič urlavbar,
Mam krače vase,
Pa vendar se trhajo
Döčle za me. (Timenica.)

838. Je puebič urlavbar,
Ma krače vasi,
Zalublano hleda,
Na smieh se drži. (Borovlje.)

839. Da lih dnarja nčöma,
Bol hvanta lpa,
Mu pa vendar nobena
Še ni s postale všva. (Borovlje.)

Digitized by Google

840. Urlavbarje möti
So čudne röči,
Mor'm zmiram nositi
Sovzene oči. (Borovlje.)

841. Saj sem ti prej pravov,
Mi knisi varjeva,
Da me ča boš več dovho
Na urlavbu meva. (Žrelec.)

842. Da jo lih trošt'jam,
Se vendar ko joče,
Ko vidi mušket'co,[1]
Ki se blisketeče. (Žrelec.)

843. Novinec.

Mirno leto h kraji gre,
Žovt se že začenja,
Začeli so hantirati,
Žovnirje zbirati.

Rekrute skupaj vozijo,
Vse te lušnejše ljudi,
Lepe in te žavberne
Noj rezerfarje.

[1] Ko sabljico vidi.

Digitized by Google

Kaj pa flegar govori,
Ko on v linici stoji?
«Jaz imam dro tače ljudi,
Pod cesarjem lepših ni.»

Kaj pa pobič govori,
Ko pred havpmanom stoji?
«Da sem lih frišen ino mlad,
Žovnir pa nisem rad.»

Kaj pa havpman govori,
Ko pobič pred njim stoji?
«Pobič, ali nimaš ljubice,
Da bi prosila za te.»

««Jaz imam dro ljubico,
Le prav eno žavberno,
Ko mi naprej pomarširamo,
Še sebo popeljem jo.»»

«Oh norčavi pobič ti,
Ne vozi ljubice sebo,
V katero mesto pridemo,
Še lepše dečle najdemo.»

««Avbe, avbe moje srce,
Mene glavica boli,
Jaz dežele materine
Ne bom videl več z očmi.»»

Digitized by Google

Žalostne matere so,
Katere sine rodô,
Komaj gori prirastejo,
Jih k žovnirjam vzamejo.
(Borovlje, Šmarjeta.)

844. Ljubčeka odkupi.

Zjutraj zgodaj vstala bom,
Na granco se peljala bom,
Pred havptmana stopila bom,
Za pobča ga prosila bom.

«Al hočeš poba nazaj imet,
Moraš velke dnarce štet!»
««Jaz velke dnarce štela bom,
Da poba jaz nazaj dobom.»»

«Kaj si ti za 'na ljubica,
Maš tako žavbern pobiča?»
««Jaz sem ana lofntolarca,
Iz mesta Kranjščega.»» (Borovlje.)

845. Vojaška.

Velka nuoč se pribižuje,
Fantom žavost oznanuje:
Velka nuoč minuva bo,
Za fante žavostno svovo.

Digitized by Google

Mati vi ste me rodili,
Na svojeh prseh me dojili,
Zdaj bi miav vam pomagati,
Bom muorov vas zapustiti.

Kejko barti ste gore vstali,
Svetvo vuč ste mi prižgali,
Zdaj se vehko jočete,
Ko vašga sina zgubite.

Svetva mušketa bo moja nevesta,
Ona mi bo narbolj zvesta,
Kamor se oviva bo,
Rudeča kri poliva bo.

(Podjunsko)

846. Vojaška.

Dons je že ta tretki dan,
Kar sem jaz odrajtovan.
Prav vesiev si bom zapev,
Ko bom od znancov svovo vzev.

Mamca, ne žalujte vi!
Fanti smo cesarjevi:
Za cesarstvo, za kralestvo
Gremo mi prelijat kri.

Digitized by Google

Jaz sem frajtar, bolj kaprol
. . . . . .
Bolj sem mvadi kajnonir
Buoh nam daj ta ljubi mir.

Sem v Celovci na vahti stav,
Sem mislov, da bom brez skrbi spav:
Povna gvavica skrbi,
Kam kej kuglica prileti. (Podjunsko.)

847. Vojaška.

Dans je en fajn večier,
Jutre en zavber dan.

Slišav sem ptičke pet,
Pube pa juckati.

Pubi le juckajmo,
Delč pomaširamo
V deževo francozovsko.

Tam se b'mo skušali,
Sabelce sukali,
Kri b'mo prelijali.

Kugelca prileti,
Pubič pa obleži.

Digitized by Google

Marija je mimo šva,
Miv' ga je pogledava.

«Pobič le vstani gor,
Pojdi z meno tam gor.

««Jaz pa ne grem tam gor,
Ker sem preriven stan.»»

«Da je lih riven stan,
Da je le prav pelan,
Lubi ga Jezus sam.» (Podjunsko.)

848. Vojaška.

Ano žavostno pesem vam hočem zapet,
Saj ja vaselah ne morem več pet:
Cesar me kliče, je kvarto mi dav,
Sedaj bom pa svovu jamav.

Atej in mama, dva luba srca,
Viem, da sem razžalov večbarti oba,
Griva me, griva, odpustite vse,
Pros'jo vas moje sovze.

Sestre in bratri, prelubi moji
Znanci, sosedi, prijateli vsi,
Zdravi ostanite, Bueh vas obvar,
Se vidimo k'dej al pa kar.

Digitized by Google

Na Vaško, na Vaško požanejo me,
Čir huda je hica, pa snieg nča gre,
Al to je moj trošt, da kna pojdam koj sam,
Nas bo ja na tavžente tam.

Kuglica vbije, zadene srce,
Kri se polije, rudeče so tle,
Grem mrtov v grob al pa ranjan v špitav,
Se v volo bom božjo podav.

Smrt na bojišči nebese odpre,
Tudi v špitali ne vstrašim se je,
Pojde dušica, bo dobro za njo,
Žovnirjov več v vicah ne bo.

Znabit, da priliezam po berglah sromak,
Znabit, da pridirjam še zdrav korenjak,
Znabit s svetinjo na prsah vasev,
Tedej bom drugače zapev.

(Borovlje, Podkrnos.)

849. Vojaška.

Nesrečen je bil tisti dan,
Ko sem bil k žovnirjam zbran.
Prišli so k meni,
Štirji rumeni,
Soldati so bili.

Digitized by Google

Muškete dol postavljajo
Noj mene seboj spravljajo:
Kaj se boš vmikal?
Saj se ti bo šikal
Soldaški stan.

Muškete na ramo denejo,
Noj mene seboj peljejo,
Ta proti Ljubljani
K temu kapitanu
Cesarskomu.

Kaj še kapitan govori:
Al imate več takih ljudi?
Kako bi se mi štimali
Proti generalu
Cesarskomu.

Fantič moj, bodi ti vesel!
Vojaški kruh si že prevzel.
Ti ga boš vživljal,
Po svet' se pobijal,
Dokleder boš živ.

Mi pa pomarširamo
V deževo francozavo;
Kaj bojo začele
Naše babinele
Ko nas ne bo? (Borovlje, Podjunsko.)

Digitized by Google

850. Vojaški stan — boren stan.

Mojcöj, Mojcöj, jes ti povim,
Da bom mohov biti žovnir.
Al bom žovnir, al bom žovnir,
Saj bom hvišno oficir.

Mojcöj moja, pojdaš z meno?
Tabe bom v viši cimre djav,
Boš šivava noj štrikava
Noj moje hvante cirava.

Jes Mojcöj kne hrem s tebo,
Knočem biti žovnirčica,
Knočem biti žovnirčica,
Sem rajši dökva paverska.

Žovniršči stan je buren stan,
V batalijo hre, je tam stralan,
Potle ma žovnirčica svovu,
Kaku, kaku je jöj h'du. (Št. Jakob.)

851. Slovo od doma.

Sem pobič jaz mlad še le osemnajst let,
Me cesar že hoče k soldatom imet,
Kako bom soldat,
Ko sem pobič premlad,
Muškete ne morem držat.

Digitized by Google

Farni zvonovi prav milo pojô,
Jaz jemljem od doma, od fantov slovo,
Jaz jemljem slovo,
Da nikoli tako,
Nazaj me nikoli več ne bo.

V kosarno sem stopil, korajžen, vesel,
Sem puško zagledal, se jokat začel,
Oj bratec ti moj,
Nikar ne žaluj,
Veselo zajuckaj, zapoj.

Oče in mati pa jokata se,
Ko vidita fante preblečene vse,
Preblečeni so,
Zavahtani so,
Nazaj jih nikoli več ne bo.

(Borovlje, Škofiče, Št. Jakob, Podjunsko.)

852. Slovo od ljubice.

Pobi se vkup zbirajo,
Na Laško pomaršírajo,
Moj pob se pa izmed vseh pozna,
Ko lep zelen pušeljc ima.

Pobi do morja pridejo,
Na barkico se vsedejo,
Barka gre od kraja preč:
Me, dečva, ne boš vid'la več!

Digitized by Google

Barka je zaplavala,
Dečva je zajamrala,
Sklenila je bele roke,
Točila je svetle solze.

«Nekaj bi te barala:
Kje boš ti nicoj ležal?»
««Na visokej gmajnici,
Na zelenej tratici.

Tratica bo post'ljica,
Sablja moja ljubica,
Ta zelena vejčica
Bode moja odejčica.

Ali se meni kaj zgodi,
Da me nazaj nikoli več ni,
Dečva, bodi potroštana
Od ta duha svetega.»»

(Po vsem Koroškem.)

853. Žovnirkica.

Žaluj, žaluj, lubica,
Jaz moram soldat biti,
Ti boš pa sinka zibala,
Ne more drugače biti.

Digitized by Google

Tri piskre rožmarina imam,
Še tega bom predala,
Ker bom denarje nucala,
Ko bom zib'ko kupovala.

Na glavo bom djala zibiko,
Na roke mladega sinčeka,
Pojdem nad mladega havpmana,
Kjer je Hanzelj ukvartiran.

Jaz na vojski fenrih bom,
Ti boš pa moja frava,
Jaz bandero sukal bom,
Ti boš pa zraven stala.

Ali bo ta bandera rdeča,
Tedaj bo moja sreča,
Ali bo pa bandera plava,
Pa pojde moja glava. (Borovlje.)

854. Žovnirkica.

Jeli so hantirati,
In žovnirje zbirati,
Te lipši noj te žavberne,
Same razerfarje.

Digitized by Google

Mi pa daleč pomaširamo,
Pa ne bomo kruha jödli,
Za nas bojo te bile žemlice
Noj te svadče vinčice.

Mojcöj moja, pojdaš z meno?
Ti boš mi štrikava,
Ti boš mi šivava,
Noj moje hvante cirava.

Jes na žovtu fenrih bom,
Ti boš pa moja frava,
Jes pa bandöro sukov bom,
Ti boš pa zraven stava.

Potehnov bo te zvrhnji meč,
Tedöj pojde moja hvava,
Kaj boš ti sruta tribava,
Ko boš koj sama stava?

Jes sem žö davnöj žinjava,
Kaj mene je storiti,
Naprej ne znam, nazaj me sram
Zavolo moje žvahte. (Št. Jakob.)

855. Pismo.

Ena tica priletela,
Na kasarno se je vsedla,
Ona poje, žvrgoli,
Mlade fante gor budi:

Digitized by Google

Mladi fantje, ustajajte,
Eno pismo si spisajte
Na očeta, mataro,
Vsak na svojo ljubico.

Mladi fantje gor so vstali,
Eno pismo so spisali
Do očeta, matere,
Vsak do svoje ljubice:

Zdaj mi bomo s šturmom vstali,
Bomo vrečo kri prelivali,
Enemu pojde glava preč,
Drugemu skoz srce meč.

Oče so pa pismo brali,
Mamka so pa zraven stali,
Oče pismo preberô,
Mamka milo jokajo.

Koliko noči nisem spala,
Ko sem sinka povijala!
Koliko noči še jaz ne bom,
Ko sinka videla več ne bom!

Eno mešo bom plačala,
Da se bo za sinka brala,
Ali moj sinek še živi,
Bel že davno v grobu spi.

(Borovlje, Št. Jakob, Podjunsko.)

Digitized by Google

856. Marija — naša kompanija.

Prišli so humperšči beriči,
Zvezali so me trdu s štriči.

V Celovec so palali me,
V kosarno tam so djali me.

V kosarni sem jas pranjhov,
Ko svoje špane sem spoznavlov.

Lubi moji špani, pojte z nami,
Da hremo v Podhorjani.

Prosili bomo tam Marijo,
Da pride v našo kompanijo.

Da bode tam na strani stava,
Da bode nam pomoč dajava.

(Podgorjani.)

857. Begun.

Jes sem se pa amrt premislov,
Da sem se sam k soldatom zapisov,
Sužov sem ane krače dni,
Pomislov, da drhače ni,
Da se bodam preč pobrav,
Mečketo, patrontošen tuköj nav.

Digitized by Google

Keder sem s kosarne prišov,
Sem ano lipo hmajno našov;
Tam notre pa bva sta jehra dba,
Sta zvo za mano merkava.
Biv je tudi an druji tam,
Te je biv od rohomenta posvan.

Zvečör že tisti z vahto prileti,
— — — — — —
Oni me močno jiščajo,
Me pa nče najdajo.
Prišva je ana črna dakle,
Ona je djava, v töj jami notre.

Oni me venköj zvličajo,
Naj me močno vklönajo,
Venköj z boršta pölajo,
Noj birta hor pokličajo:
«Le vuva, vina, žhanja sa,
Mi mamo prajziš tesnterja.»

Keder so v kosarno palali me,
So havpmanu čiz dali me,
Od havpmana sem biv spoznan,
Zato bi mov biti skuz špisrute hnan.
Obrst je pa cuprišov,
Pa rekov, da bom skuz špisrute šov.

Digitized by Google

Keder sem jes na haso prišov,
Sem vïdov z rutami tri stu možov.
Tam so ďo naja slikli me,
Na haso potisnili me.
«O Buh, al nč ni hnade več?
Jutre jim bom pa vtökov spet.»

Keder sem jes ven z hase prišov,
Sem svoj hrbet prehledvov,
Raztapan je biv zvo strašnu,
Preč je visavo vse mesu.
Le z jösiham rane vmite mi,
Da bom mohov spet jutre vtöči!
(Podgorjane.)

VI. Drugi stanovi.

Voznik.

858. Na Vašče bom burov,
Svadko vince bom piv,
Deklice bom lubov,
Doklier bodem živ. (Žabnice.)

859. Pod sedvam je šimel,
Na strani pa pram,
Poglej me ti, dečva,
Kak furati znam. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

860. Mam pa šimlasta konjča,
Pa vienarski cajg,
Ko bi dečva to ved'va,
Kaj bi meva za 'n frajd. (Ziljsko.)

861. Na Laško.

(Kuhač III., 325.)

Moj pobič bura, v Vlaše gre,
Oj le v gorenje brajde
Pripeljal bo bariglico,
Bo držala edno vorno.
Pridi bel naj,
Pripelji bel naj,
Saj ga dečva ne bom pila.
(Ziljsko.)

862. Črez Ture.

(Odlomek.)

Jaz popeljem tri fure
Črez visoke Ture. (Ziljsko.)

863. Dečva, poslušaj,
Kak šajbe cinglajo,
Ko Trušenski furmani
Vince pelajo. (Podjunsko.)

Digitized by Google

864. Ta mvada Terezija
Pred durmi stoji,
No pisano m'jolčico
V rokah drži.

No pisano m'jolčico
V rokah drži,
Bi mi rada napiva,
Pa notre nič ni.

(Žabnice.)

865. Voznik pri ljubici.

(Iz Vraz. zap.)

«Lubca, sem vačen, vačen,
Daj mi kaj!»
««Kaj ti bom dava, dava?
Nemam kaj,
Kruha dro jiman, jiman.»»
Jedov je.
«Lubca, le daj ga, daj ga,
Dober je.»

(Ziljska Bistrica.)

866. Voznik se vrača.

Da bi biva liepa ura,
Da bi sjava svietva luna,
Ko bo prišov moj furman mov.

Digitized by Google

Je dro biva liepa ura,
Je dro sjava svietva luna,
Pa nči prišov moj furman mov.

Šlišim šibrice cinglati,
Furmane s pajčami pokati,
Al je prišov moj furman mov?

Vzeva v roče je laterno,
Djava noter je kandelo,
Šva je svietit furmanam.

Konjči v štalci že razajo,
Na oknah šibrice cinglajo,
Je dro prišov moj furman mov.
(Borovlje.)

867. Voznik se vrača.

(Iz Vraz. zap.)

Da bi le bila lepa ura,
Da bi sijalo solnčice.

Po ravni mi je dro lepa ura,
Po rutah mi pa dežen gre.

Da bi le bila lepa ura,
Da bi sijalo solnčice,

Da bi mogel movka burati,
Pobič moj, oj lep in mlad.

Digitized by Google

Ona je še le zaslišala
Bele konjče škrpljati
In tudi v šip'cah klempati.

Ona je hitro gori vstala
In kandevo je prižgala,
Pobiču naproti šla.

Konjče je za uzdo prijela,
Za to uzdo zavcpersko.

Pob'ča ja za roke prijela,
Za njega bele rokice.

Konjče v štalico je peljala,
Oj v to štalico mirnato.

Pob'ča v kamro je peljala,
Oj v to kamro velbano. (Ukve.)

Pastir.

868. V planini je veselje,
Le gor si želim,
Gor moje so želje,
Ko v raji živim. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

869. Po gorah je ivje,
Po ravnem pa mraz,
Doma pa dekleta
Pogrešajo nas.

(Zvrhnji Rož.)

870. Sruetej sem jaz,
Moram kozike past;
Je zima in mraz,
Nemam čolejov jaz.

(Podjunsko.)

871. Kako liepo smriečje cveti,
Kakor mlieko in kri,
Kravji zvonci žvenketajo,
Ki se v pvanino veselô.

(Ziljsko.)

872. Lovec.

Zima odhaja,
Vigred prihaja:
Vse je veselo,
Lepo rož'ce cvetô.

Jager pa jaga,
Jager pa jaga,
Tički bo stregel
Noj streljal jo bo.

Digitized by Google

Ti me ne vstreljiš,
Ti me ne vstreljiš:
Jaz sem pa tička,
V planinco zletim.

V planinco zletela,
V javor je sedla:
Lepa je senčica
Javorjeva.

V senci pa stoji
Škampotič nov,
Škampotič nov,
Z belim postljan.

Tam noter pa leži
Ena zavber dekle.
Ena zavber dekle,
Ji je Micka ime.

Zraven pa stoji,
Zraven pa stoji,
En zavber mladeneč,
Mu je Anzelj ime.

Milo jo gleda,
Lepo jo bara:
»Kaj boš le jedla
Al pila nocoj?«

Digitized by Google

«Jaz ne bom jedla,
Jaz ne bom pila,
Lubi moj Anzelj,
Koj lubila te bom!» (Podjunsko.)

873. Jager ma čievlje prajd'šne.
Hajsa, hopsasa, faladri, faladro.
Jager ma štumfe purgaršče,
Jager ma hvače jelenave,
Cudi pa nema šnolice nc.
Jager ma kvobčič liep zelen,
Jager ma pukšo risano,
Jager ma sabvo pisano. (Žabnice.)

874. Moj šocöj je jager,
Pa gre po robieh,
Ma flinto na rami,
Pa fajfo v zobieh. (Borovlje.)

875. Jagra se vse boji,
K' nikoli brez puške ni:
«Strielov bom jaz,
Štu bo an špas.» (Podjunsko.)

876. Siku, diku damoli,
Damoli si, si,
Na hunam kraji hrabenča,
Vidim ana jazbeca,

Digitized by Google

Jazbec more stralan bit,
Döčva more moja bit.
Siku, diku damoli,
Damoli si, si,
Damoli si, si.

(Št. Jakob.)

877. Divji lovec.

Kedar pa jesien prirajža,
Pojdam pobič kam za jagra.

Strielat se bom jaz učiv,
Da bi en frišen jager biv.

Jaz sem pa po gojzdu prangov,
Drobnam ticam sem nastavlov.

Sem pa enga zeca vgledov
. . . . . .

Flinto sem raz ramo djav,
Frišno sem po njom vžgav.

V mojam žinju sem jaz rekov,
Ga bom za večierjo spekov.

Prišva sta k meni dba jagra,
Sta mene pa tako djava:

Kdo je tebe derlavbov
Strielat drobno živinco?

Digitized by Google

Enega sem jaz žlepov,
Enega od sebe dregnov.

Al imata kaj pri mene,
Pojta v Solcburg tožit me.

Moje ime je mvadi Hanzelj,
Imenujam se en frišen jager.

Pri hiši se pravi taku
Kakor je pri mojam oči bu.
(Borovlje.)

878. Lovčev pogreb.

Oh kaj je biv za 'n jamer,
Ko je padov jager v jamo:
Ojojo, ohoho,
Zdöj pa jagra več na bo!

Na unam kraji Drave
Je bu an kupec svame.

Tam noter so ga pokopali,
So vsi raven trap'tali.

Gavobi noj jarebi
Ga nesejo pogrebi.

Lösica, ti rijava,
Si rožinkrienc žebrava,

Digitized by Google

Vovk je čudno tulov,
Je jagra močno lubov.

Nadvad se je tresov,
Je križ poprida nesov.

Zeci so ga pokopali,
Vsi se jomu na grob vsr . . .
(Klobasnica.)

Drvar.

879. Se an holcar lih vsieka,
Se že ozdravi,
Ko an paver ohavž'je,
Pa žavbe nč ni. (Borovlje.)

880. Bom holcarja vzeva,
Bom holcarica,
Na štoru sadeva
Pa hledava ha. (Borovlje.)

881. Nča mor'm več plesat,
Mam pratašče nojé,
Krampižarje nosim
In siekam drvé. (Borovlje.)

**

Digitized by Google

Tesar.

882. Döčva, mene ti möj,
Jas sem an cimperman,
Ti bom naredov šišico
Inoj pa streho gor.

Ti bom naredov zibiko
In pa diete cue,
Ti boš moja dakle,
Jas pa tvoj pueb. (Borovlje.

Mizar.

883. Šmentrani tišlar,
Pa tvoje ročé,
Si zibov naredov,
Da sama tačé. (Radiše.)

Mlinar.

884. Sem pilija meva,
Sem tolarje števa,
Zdöj mlinarja mam,
Pa še moko pötlam. (Borovlje.)

885. Mlinarja meti,
So čudne reči,
More kamen klepati,
Da v oči leti. (Rož.)

Digitized by Google

886. Mlinar mov, mov,
Raz kamen je dov.
Je dro Uršej doma,
Da zasipati zna. (Št. Lenart.)

Pilej (puškar).

887. Atöj se kriehöj',
Mamca mrmrajo,
Ko te paverščе ščere
Pilije majo. (Borovlje.)

888. Meva pavrinja biti,
Rajši pilönca bom,
Meva cokle nositi,
Rajši črievelce bom. (Borovlje.)

Mesar.

889. Moj šocöj je flajškar,
Ma birteh in štrajhar,
Hre po talete,
Pa lubi daklete. (Borovlje.)

890. Krojač.

Enbart so trije žnidarji
Pred enem povžam bežali.

Digitized by Google

Je povž lušino premaknuv,
Je vse tri žnidarje zapoduv.

Kaj mora to za 'n zver le bit',
Da se je žnidarji taku bojo?

Še komej roje pomoli,
Že vse trije zapodi.

Jonger je djav: Kne upam se,
Ksel je djav: Kne upam se.

Mojster se je prav zadrv,
Smo men'li, da je vse tri požrv.
(Podjunsko.)

Šivilja.

891. Šbile se rade vdajajo,
Ki kar rade divajo;
Zraven pa tudi druje majo,
Z možmi pa štolcirajo.

Šbila je vani vdava se,
Da jo že litas hriva,
Dobiva je ana moža,
Je huši ko kropiva.

Kropivo svana pomori,
Da ožhati več kne more,
Mož pa koj za pöjč beži,
Da svana do nja kne more.

Digitized by Google

V Celovci jutre jarmark bo,
Dovtöj bi ha palava,
Da bi ha zatavšava,
Bel pa bi ha pradava.

(Podgorje, Št. Jakob.)

892. Odlomek.

1. Jas pa moja švila
Hreva kup na žöhnenje,
Ona pa koj poprieda hila,
Ko se cveč sramuje me.

2. Zakaj bi se te köj kna sram'vava,
Ki si ves pukvast ino kriv.

. . . . . .

(Borovlje.)

893. Črevljar.

Smo za šustarja prosili,
Ga nismo nič dobili.

Mora priden šustar biti,
Tako dolgo noče priti.

Šustar je pa v gori,
Bode prišel doli.

Šustar se v štero rama,
Ramar ima še kramar.

Digitized by Google

Šetinje so v Kočevji,
Sivej svinji v čeli.

V Šent-Vidu so kopita,
Na vinu so zapita.

(Podjunsko.)

894. Ribič.

Moj očka so ribič,
Pa ribce vovô,
Tam dov' pod mustam
Na skalci sedô.

(Zvrhnji Rož.)

895. Piskrar.

(Zložil župnik Petermann.)

Krošnjo piskrov sim si kupil,
Bom v Celovec se podal,
Tako dalč še nisem skusil,
Kar sem s piskri barantal.
Pravijo, da v mesti dragi
Piskri bolj so kot doma,
Torej naj poskusi vsaki,
Ki le kolčkaj nemški zna.

Krošno denem jas na ramo,
Hajmačajn pod brado imam,
Srčno prav poljubim mamo,
Za slovo jim roko dam.

Digitized by Google

Čedro novo v aržat denem,
Všujem v mehir tobak,
Palco tolsto v roke vžemem,
Da se pes boji me vsak.

Grede mislim, ko po mesti
Jas predajal bom blago,
Kuharicam koj na cesti
Nemško rekel bom tako:
Kuharicen, piskrov kafens
Fir das župa in kofe,
Za tri rajniš ale habens
Pilik honc verkaf i se.

V Šinčovas primaham hitro,
Eisenbon se mem' pelja,
Vinca pijem eno litro,
Gledat grem ta šenteja.
Vozov velko tam je stalo,
Velki kakor kajže vsi,
Od ljudi je vse miglalo
Kot pri nas na jarmarci.

Al pa konjov nisem videl,
Ki peljajo te voze,
Piskre skorej vse bi skidal,
Tako sem prestrašil se.

Digitized by Google

Lukmatija ko zavriska,
Raufank začne se kadit:
«Beži v stran! neumni piskrar,»
Vsak vpije zdaj srdit.

Strah in groza me doide,
Ko mašina zahrči:
Menil sem, da medved pride,
Ker na voze vse zleti.
Tudi jas letim do vozov,
Da vsi piskri zapojo.
Vosast mož pa kakor kozel
Nekaj kliče za meno.

Močen pisker čem ti dati,
Tac'ga, da na svetu ni,
Al v Celovec zapeljati
Moreš me in te reči:
Tako rečem in poskočim
Noter zdaj pri duricah,
Gor na voz jas priti hočem,
Butim pa nazaj, o strah!

Bile so preozke duri,
Krošnja pa previsoka.
Piskri moji, vbogi Juri!
Zrolkali so vsi na tla.

Digitized by Google

Bože mili, moje blago
Strupljeno na tleh leži,
Mislil sem ga predat drago,
Zdaj več groša vredno ni.

Strašno jeza se me loti
Na presneti eisenbon,
Zmirjam jim: Ste vsi faloti!
Vas za škodo tožil bom.
Jeze moje so se zbali,
Eisenbon naprej zleti,
V hitri beg so se podali,
Dolgo kažem še pesti.

Kaj kej bojo mama rekli,
Ko jim bom povedal vse,
Menda me ne bojo tepli,
Ker pobral sem pokrove.
Lukmatija! to jas rečem,
Me nikolj več ne pelja,
Tudi več v Celovec nečem,
Velko boljši je doma.

896. Godec.

Ana hod'ca bom meva,
Bo ves čas vesiv,
Kedar špeha ne bo,
Bo pa smova zabiv. (Zvrhnji Rož.)

Digitized by Google

897. Dijak.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Dvema gospodoma služiti,
To je dro prehudo,
Študirati inoj ljubiti
Je pa prepovedano.

Mojmu oči sem obljubil,
Da bom novo mašo bral,
Mojej dečli sem obljubil,
Da jo v zakon bom jemal.

Komu hočem se zlagati,
Mojmu oči in materi,
Al se hočem jaz zlagati,
Mojej dečli cartanej.

Na nje durce sem potrkal
Z mojim zlatom prstanom,
Oj le odpri, dečva, kamro,
Oj poslednjobart nicoj.

Zdaj pa klobčič doli vzamem
Oj, deklet'ce, pred tebo,
Od tebe jaz slovo vzamem,
Mene nikoli zad ne bo.

Digitized by Google

Zdaj se moram jaz pobrati
Daleč iz dežele preč,
Z menoj pa niščir ne pojde,
Kakor drobne tičice.

S parkelči bojo pot kazale,
S perjem senco delale,
S klunči bojo žvižgale,
Mi kratke čase delale (Leše.)

898. Sem rajtu študirat,
Sem rajtu bit far,
Me je lubca prosiva,
Za skozi Bog kar. (Lipalja vas.)

Inačice.

1. Je v Celovci študirov,
Je rajtov bit far,
Je pa döčvo zahledov,
Zapustov votar. (Št. Jakob.)

2. Sem v Celovci študirov,
Sem rajtov bit far,
Je pa lubica djava:
Oh, šocöj kar, kar! (Podkrnos.)

899. Sem v Celovci študirov,
Sem rajtov bom znov,
Da bi pri lubci mojöj
Jas pramicijo mov. (Borovlje.)

Digitized by Google

900. Pri . . . pa majo
Prevölko dovgá,
So ja sami študenti
Naredili ga. (Rož.)

Pisač.

901. Micika, Mojcika
Kaj bi köj rada,
Šribarja, šribarja
Z bielega grada.

Kaj bi ga nucava,
Črievelce pucava,
Postel postielava,
Kupöj lažava. (Borovlje, Št. Jakob.)

Berač.

(Iz Jarnikove zapuščine.)

902. Prejasna je glava,
Na smeh se muzi,
Rudeča je trava,
Palec iz črevla moli.

Skoz stare rokave
Že veter šumi,
Od stare postave
Pa hlača bleši.

Digitized by Google

VII. Razne pokrajine in kraji.

Laško.

903. Po Vaščam sem hodov,
Čir fije rastô,
Sem vtrhov ano,
Je za döčvo mojo. (Št. Jakob.)

Štajersko.

904. Po tö štajarščah ciestah
Dro v'hko tačé,
So ja hoste taberne
Noj kelnarice. (Borovlje.)

905. Po štajarščah ciestah
Moj vuez rad tačé,
Je ana štajarska döčva
Naprehva konje.

Naprehva jih je,
Je pa stop'va prad nje,
V anöj roci ma pajčo,
V anöj pa kofe. (Borovlje, Radiše.)

906. Dečva je štajerska,
Jes sem pa iliriš,
Al boš kej meva me,
Kaj pa ti mieniš? (Višpolje.)

Digitized by Google

Kranjsko.

907. Povsod sem že hodov,
Po Kranju še ne,
Rad vidov, rad vidov
Bi kranjsko dekle. (Zvrhnji Rož.)

908. Kranjšče daklete
So rožen dro cvit,
Prov fletno bi bivo
K njim ves hodit. (Št. Jakob.)

Koroško.

909. V korošköj dežöli
So fanti lepi,
Še sama kralica
Jih doro časti.

Te lipi, te mvajši
So mohli jöti,
Te zanikerni čusmi
Ostanajo tu.

Še ti, ki so ostali,
So ani knofi,
Jih nči druja ko hobec
Te völči krofi.

Digitized by Google

Bom vse kupöj pobrav,
Zanösov v an mlin,
Da bi se zmöli,
Da bi an priden von biv.
(Št. Jakob.)

910. Koroški fanti saj smo mi,
Koroške lubce lubmo mi,
V naših žilah pa teče
Rdeča kri.
(Kanalsko.)

911. **Korotan.** (Odlomek.)

(Jarnik, Etimologikon 118.)

Sred Korotana
Je Lankrat in Glana.

912. **Otožnost po domu.**

Tam číz jizaro
Noj čiz hmajnico
Je tö pravi dum
Moje zibalc.

Zibali so me
Mamica moja,
Pöli so mene:
Hija, hajaja!

Digitized by Google

Sem pubič rasov tam,
Sem dro biv vesöv,
Da sem včasih še
Kako pösmico zapöv. (Št. Jakob.)

913. Slovenski smo fantje
Pri Dravi[1] doma,
Slovenskega duha,
Slovenskih srca.

Vsak naj propade,
Kdor narod taji:
Še zemlja ne bo pila
Njegove krvi. (Povsodi.)

914. Podjunska.

Smo pobči Podjunci
Med gorami doma,
Slovenskega duha,
Slovenskih srca.

Mi smo domači,
Smo gorke krvi,
Gorimo za narod,
Za brate smo mi.

[1] Pri Zili.

Digitized by Google

Za vero, dom, cara
Podamo se v boj,
Za mater nam slavo
Umremo takoj.

Le beži, kdor narod
Slovenski taji,
Še tla bi ne pila
Njegove krvi.

Le bratje, na noge,
Svoboda dani,
Brez krepkih Slovanov
Nikoder je ni! (Št. Kocijan.)

915. Kanavški fanti saj smo mi,
Kanavške lubce lubmo mi,
Narlubje so Slovenke. (Kanalsko.)

916. Kranjci so vsi kramarji,
Ziljani pa vsi žamarji,

Kranjci so junaki,
Mi smo ravno taki. (Ziljsko.)

917. Liepa je kranjska dežieva,
Še liepši je Ziljska dolina.
(Ziljsko.)

*

Digitized by Google

918. Knočem Zilanko,
Prekratko ma janko,
Rožanko bom mov,
Ki ma janko do tlov. (Loče.)

919. Knočem Rožanko,
Ki 'n mavo čakla,
Očem Zilanko,
Ki prov marnjati zna. (Št. Lenart.)

920. Po horicah sem spivlava,
Sem kratek čas möva,
Po töj Rožnöj dolin',
Me je hvavca bolöva. (Št. Jakob.)

921. Slovo od Rožne doline.

Kaku se zdaj na tam svietu godi:
Sem zrastov med vami, vas teška pustim.
Še vode ana drugo ne zapustô,
Se vse kupe v to muerje stačô.

Od očeta in matare vzemam svovu,
Zdej se bo mene godivo h'du:
V tej Rožnej dolini sem zrastov hore,
Se bom zmiram spominjov do nje.

Digitized by Google

Tice pod niebam vasevo pojô,
Rože na pueli pražvahtno cvatô,
Hribi, doline žavostno stojô,
Studenci sovzice tečô.
(Borovlje.)

Inačica.

Zapustim vas prijateli, znanci vsi,
Med vami sem zrastov, vösiev sem jaz biv i. t. d.
(Podkornos.)

922. Vse tače bi ble,
Ko Podgorjančice ste,
Koj vuštno, koj vuštno
Ožönov bi se.
(Št. Jakob.)

923. Drava ma vinče,
Ta cesta ma ride,
Moj šocej je daleč,
Koj mihnobart pride.
(Št. Lenart, Radiše.)

924. Ko bi Dravca kna biva,
Te šmöncani kvanc,
Bi večbarti prišov
Moj šocöj Horjanc.
(Borovlje, Radišc.)

Inačica.

Ko bi Zila ne biva
In Bistriški kvanc,
Bi že davno prijuckov
Te luštni Gorjanc.
(Ziljsko.)

Digitized by Google

925. Ni uštnejša kraja,
Ko na Višpolskej vesi,
Se vidi čriez Dravo
In po vsam Podovci.
(Višpolje.)

926. Da sem lih Rutarjan,
Sem vender prav storjan,
Roče mam, noje mam,
Lubiti znam.
(Borovlje, Podkrnos.)

Inačica.

Da sem glih Rutarjan,
Döčvo na puli mam,
Jes juckam, pojam,
Po puli ravnam.
(Št. Jakob.)

927. Či liepši daklet'
K' je Rutarica,
Se svieti in bliska
Ko zjuternica.
(Borovlje.)

928. Döčva kna vdaj se v Rute,
So pramrzle jutre,
Pri nas so čriešnje zrele,
Tantre bojo še le cvatele.
(Borovlje.)

Digitized by Google

Inačica.

Döčva kna vdaj se v Ruté,
Kna vdaj se na strme vrhe,
Deva boš dovol meva,
Jedva pa boš ko hovjé. (Podkrnos.)

929. Gorjančice so dro lepe,
Pa nezmerno ofertne,
Jaz pojdem pa v ravno poljé
Po eno žavberno dekle.
(Rož, Radiše, Podjunsko.)

930. Horjanca bom meva,
Horjanca čriez vse,
Kedar dnarja primenka,
Pa popelö drve. (Višpolje.)

931. Oženov sem se,
Pa nimam žene;
V Celovci v kosarni
Vsa rijasta jo. (Zvrhnji Rož.)

932. Od Celovca do Blaka
Nobena ni taka,
Ko je döčva moja,
Na šnole črievelce ma. (Št. Lenart.)

933. Od Clovca do Blaka
Anira ni taka,
Ko na Hribru aná,
Neža Miklnava. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

931. Borovšča fantiča
Vsak v'hko pozna,
Zajucka, zapoje,
Da vse zacinhla. (Borovlje.)

935. Borovčiči mi,
Smo dro ušni l'di,
Žovnirjov primenka,
Pa pojdamo mi. (Borovlje.)

936. Kam bi köj šva,
Da bi vid'va ha,
Na Brovšče pole,
Čir on söje, orjé. (Borovlje.)

937. Prišle boj' bienahti,
Bieva bo cesta,
Tedöj pa pobandrate[1]
Z Brovščaha mesta. (Borovlje.)

938. Slovo od Borovljancev.

Od Borovljancev teško rajžam,
Od vas se teško poslovim,
V sredi Humperskega kvanca
Zad na vas se razsovzim.
(Borovlj·.)

[1] Se pa popölamo
Z Blaške[c]a mösta. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

939. Rada bi dava
An tolar b'l dba,
Ko bi mohva dobiti
Ana Dobrovčana.
(Dobrova pri Borovljah.)

940. Pod Humperščim hradam
Ta Dravca šumi,
Moj pubič je ribič,
Pa ribe vovi.

Pa kravo pomovze,
Pa mliko scedi,
Pa postel postöle,
Pa notre lôži.
(Podgorjane.)

941. Pod Humperščim muestam
Ta Drava hovši,
Moja döčva je mvada,
Se lubit uči.
(Podkrnos.)

942. Ni uštnejša kraja
Ko v Sali sölé,
Lop' sunč'ce söje
Pa dižöj nča hre.
(Selo pri Podkrnosu.)

943. Povsod sem že hodov,
Le v Sali še kar,
Vse döčle sem lubov,
Le Salanče še kar.
(Podkrnos.)

Digitized by Google

944. Saj či löpše reči,
Ko so črne oči,
Moja döčva je ma,
Ki je v Sali doma.
(Podkrnos.)

945. Moja dečva je Sevka,
Pa zmiram koj revka,
Ko pridam do nje,
Pa zarevka na me.
(Timenica.)

946. Je biva rdeča
Ko purpelica,
Bo gvišno v Velkovcu
Kaka purgarica.
(Podjunsko.)

947. Unkraj Drave
So dečle rujave,
Semkraj od Peče
So bevo-rudeče.
(Podjunsko.)

VIII. Zabavljice.

948. Pösmi za höcönje
So tudi ané,
Me je nav'čiva jih
Moja dakle.
(Št. Jakob.)

Digitized by Google

949. Kranjska p . . . .
Po potu žvižga,
Smrt prileze,
R . . odreže,
Nazaj pogleda,
Pa r . . . ni;
Kaku ga to boli!
(Borovlje.)

950. Kranjc, Kranjc, p . . . . pok,
Žene vole na potok,
Voli nočejo piti,
Hočejo Kranjca vbiti.
(Borovlje, Podkrnos.)

951. Bohinjca, Dolinca
Vsak vehko pozna,
Al ne žvižga, ne poje,
Pa v coklah štorkla.
(Zvrhnji Rož.)

952. Ta dovta po Roži
Nča sičajo prov,
Koj gorta po vrhu
Jo mahajo dov.
(Št. Lenart.)

953. Ta dovta po Roži
Majo tako šagó,
Koj kovter čriez gvavo
In havž'vajo.
(Št. Lenart.)

Digitized by Google

954. Na hunam kraj Drave
So rive, tažave,
Na tam jih pa nči,
Ko smo puabi mvadi. (Radiše.)

955. Na Vundrovem gradu
Se vsolej kadi,
Al se prata ne peče,
Se ječmen smodi. (Podjunsko

956. Sedöj je hopasa vdava se,
Möti je mohva ana:
Dobiva je dovsöj raz Zilo ha,
Tam dovsöj pa kni köj pridná.
(Borovlje.)

957. V Krajcarjavam hradi
Se lubijo radi,
Hospued Krajcar so djali,
Da bojo lublönje sjali. (Trnja ves.)

958. Döčva Šmarjöška,
Napij se vode,
Da se sirkava mešta
Kna vneme v tabe. (Borovlje.)

959. Pod lipo l'po,
Pod ferböžarjavo,
Te liepe Salane
Po r . . . tapô. (Borovlje.)

Digitized by Google

960. Horta pod Huro
So vošče stezdé,
So pa s cichvam podjane
Za Dobrovčane. (Borovlje.)

Inačice.

1. Horta pod Huro
So vošče stezdé,
Saj niso za fante,
So le za kozé. (Borovlje.)

2. Po gorah, po gorah
So vošče stezdé,
Saj niso za fante,
So le za kozé. (Zvrhnji Rož.)

961. Ušno je stati
Na zalanöj trati,
Tö Dobrovščah puebov
Se trieba kni bati. (Borovlje.)

962. Htur oče hoditi
Na Dobravo ves,
More črievlje dov djati
Pa kapico v pest.
(Dobrova pri Borovljah.)

963. Ktir oče hoditi
Na Višpolje ves,
More meti več lajbčov
Kaker samo rdeč. (Višpolje.)

Digitized by Google

964. Kdor hoče hoditi
Skoz Lepolsko ves,
More črievle dov djati
In v štumfah it' ves. (Lipalja vas.)

965. Prelubi svet' Mihöj,
Kaku si ti svet,
Ki maš miheno faro,
Pa völko daklet. Juhe.

966. Prelubi svet Jokö j,
Si vender koj svet,
Ki maš völko farco
Pa mavo deklet. Avbe. (Št. Jakob.

967. Brovšče daklete
Nčiso lepe,
Majo vmazane štumfe
Pa črne nojé. (Borovlje.)

Inačice.

Brovšče daklete
Nčiso l'pe,
Majo cizije nabulane,
Pa cote notré. (Borovlje.)

Tö Brovšče daklete
Bom kupe pobrav,
Bom na Bajdiše zapölov
In za žlintro pradav. (Borovlje.)

Digitized by Google

968. Iz groble en kamen,
Iz puta en kov,
Pa mvade fantiče
Bom ležat ugnov. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

Raz cesto an kamen,
Iz pueta an kov,
Bom vse Brovšče fantiče
Movka pohnov. (Borovlje.)

969. Pa zapuejmo ano,
Da se šlišava bo,
Da se Brovščam dakletam
Ferdrisava bo. (Borovlje.)

970. Al v Resnik ves pojdaš,
Vzemi kovter sebo,
Te Resenšče döčle
Koj naje lažo. (Borovlje.)

Kaj se boš čudov,
To ni taka siva,
Saj je Eva v paradiži
Tud čist naha biva.

Kaj si zde marn'vov,
Si se zv'hov,
Saj še v tvojam živlönji
Nčisi volov. (Dole pri Borovljah.)

Digitized by Google

971. Tam dovsöj po hrabnu
Pa voda tačé,
Podljubölščam kovačam
Kolese žané. (Borovlje.)

972. Ana sama je liepa
Na našöj ves',
Pa še to maj' kovači
In piliji vs'. (Borovlje.)

973. L'di me pa baröj',
Č'ha bi jas biv,
Jas sem na Dobrövi
Ana šintarja sin. (Borovlje.)

974. Pa pueba nčömam,
Bom kupva ana
Ana staraha pilija,
An krajcar vola. (Borovlje.)

975. Mi knismo Kotmirčani,
Knismo Salani,
Mi bomo še ceste
Pomiedöli z vami. (Borovlje.)

Inačica.

Biežite puebči,
Vas je premavo!
Mi bomo še ceste
Pomiedöli z vami. (Borovlje.)

Digitized by Google

976. Lipe daklete,
Pa v kamrah lažô,
Majo duri podpete
Z rženo svamo. (Leše.)

977. Tri vrane, tri srače,
Tri biele hosi,
So kupe civlale
Tri cale noči. (Spodnji Rož.)

Inačica.

Tri činče, tri vrane,
Trie biele hosi i. t. d.
(Podkrnos.)

978. . . . Francöj
Koj zvo poskoči,
Saj ti . . . . va Mojcöj
Kni šva po vodi. (Št. Jakob.)

979. Glej, včasi te gleda,
Da vse voboni,
Koj vuštno poskoči,
Da vse se zdrobi. (Št. Jakob.)

980. Še . . . . je gledov
Od strane na te,
Maš t'kaj ane sreče,
Da še v žakle kne gre.
(Št. Jakob.)

Digitized by Google

981. Na vašöj ves'
So tri črni pes',
Obena biela
Bol pueba l'pa. (Borovlje.)

982. Al pameti majo
Pa sovda kaj več,
Al drujga kaj znajo,
Ko jabuka peč? (Lipalja vas.)

983. Te stara je bovna,
Te mvada leži,
Te stara te mvado
Za gvavco drži. (Št. Jakob.)

984. Dobra je biva
Ribana repa,
Ko sta jo ribava
Trap in pa trepa. (Borovlje.)

985. Snuči je strašovo
Naša Vrbana,
Nekaj kosmatega
Z dvema nogama. (Št. Lenart.)

986. Korel Korlin
Ma žaho 'n mlin,
Ma lubice tri,
Pa k obenöj kne smi. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

987. Urbanček na Rutah,
Je moder mož biv,
Je skopec nastavov,
Madvöda voviv.

Madvad je prikocov
Za puetam dovsá,
Mavo leče nasmukov,
Pa mavo ovsá. (Borovlje.)

988. Je pa snueči svanca padva
Na zaliene travenče,
Je vso travco pomoriva
In v Celovcu šmeršteharje.

Kaj se boš čudov,
Saj ni taka siva,
Saj je tud tvoja kajža
Zamarjašana biva. (Medborovnice.)

989. Šmentana srčnica,
Kaku te je biva,
Da te je našlenje
S šiše spodiva. (Medborovnice.)

990. Da smo lih mihni,
Smo pa močni,
Ko se bomo sprajeli,
Bo špricava kri. (Borovlje.)

Digitized by Google

991. Kako so Dravi rov kopali.

(Iz Jarnikove zap., zložena okoli 1800 v Medgorjah.)

Mi smo doma blizo Drave,
Mamo vel'če težave,
Ta nam dieva velče škode,
Grunt presiplje, dieva prode.

Najbolj pa Dolane pače,
Ker jim že pod okne tače,
Jih je že velko pregnava,
Ker je jim šiše podprava.

To poglejte modre gvale,
So študirane brez cale,
Oni hočejo storiti,
Kar še kni bvo na svieti.

Saj je biva vsolej Drava,
Cievo sama svoja frava,
Jo pa mienijo prekopati,
Noj v en mihen rov nagnati.

Za mojstra sinjor Sigota
Je biv posvan od ta krasomta,
Le te je najprej pregledov,
Čej bo Dravi rov naredov.

Digitized by Google

Po Bindmaharjavej gnjili,
So tri kole že zabili,
Tamej more teči Drava,
Da kna bo Dulane jamava.

On se še prov doro upa,
Brž so mogli ludi vkupa,
Furt jesiena so začeli
Iz šiest grift ludi vkup vzeli.

Veselite se Dolani,
Bote meli prekopano,
Po tri stu ludi je cuedi,
Je priganjajo gospuedi.

Eni dievajo pri rov',
Druji pa siekajo dov',
Ovšje in kar tamej rasti,
Ker je vse pod njih obvasti.

Eni hrast kupej ravnajo,
Eni vežejo inoj rajtlajo,
Da so pavše ven storili
Noj je k Dravi nanosili.

Iz tah pavš so an' mav'
Širma stuerili na Drav',
S kolejemi kupej zbili,
Pieska gorej nanosili.

Digitized by Google

Storjano je vse brez tadva,
Drava še nč ni noter padva,
Gre še koj po svojam rovi,
Nč na mara za te novi.

Kaj še bo tedaj storiva,
Ko se bo velka narediva,
Kedar pojde čriez vse prode,
Morebiti da noter pojde.

Pa kna bo dovgo tam ostava,
Pojde spet, čir se bo sprava,
Drava nuca velko pvaca,
Za skopan rov nč na šaca.

(Spodnji Rož.)

992. Pesem «od Šitrajskih jagrov».

(Zložil Fr. Lederer.)

Ano pesem očem vam zapeti,
Od Štrajskih jagrov kaj poveti:
Zgueduv se je an liep špas,
Poslušat bo ga kradek čas.

Dovji zvo so dni po leti,
Ni v nedeljah kaj začeti;
V taberni piti al kugvati,
Zato pa denarcov ni.

Digitized by Google

Kočevar Gregor in Guzel Blaž
Sta šva na jago za kradek čas,
Tam po les' postopata
In na zeca čakata.

Čuva sta, da nekaj hodi;
Kočevar pravi: Tvo knie karbodi,
Tvo knie zajc, je an veči trup,
Ki dieva taki hrup.

Močno sta se prestrašiva,
Sta hitro pukše v gošo skriva,
Bo prišuv foršnar ali drugi vrah,
Bov' ju je močno strah.

Tresle so se jima na r . . . hlače.
Zdaj an zajček sem priskače,
Te zajc srečno naprej capla,
Ker pukše nemata.

Anzel pa hitro pukše iše,
Kočevar si pa voše briše,
Kir mav je na lic' od straha puot,
Tvo je sturuv zečji ruod.

Ko Blaže pukšo dobi,
Od zajca nikir več videt' ni,
Žavostno gledata, kej bi biv,
Oj, zajc je šov vesiev!

Digitized by Google

Videva sta, kak zajc r . . mečje.
Kočevar pravi, oh, dans kni sreče,
Tvo bo za najov velik špot,
Vedeli bojo kmav' posod.

Potem sta pozn' duem' hodiva,
Hrieda sta tak govoriva:
Še bueli je doma repo jast,
Ko po lesu zajce krast.

Ko bi posod taki jagri bli,
Ko so v Šitarej vesi znajdeji,
Zeci bi mogli živeti
Do velike starosti. (Klobasnica.)

993. «Od vovka na Rehpergu.»

Ena čuda velka je
V kratkam godiva se
Tadle pod Rohpergum,
Pri tistei cesti tam:
Žnidarja oba
Sta vovka vbijava.

Eden pravi: Le po njam,
Da kna bo vbiežov nam!
Vovk cvili, se sliši,
K mlini on jim vbiži,

Digitized by Google

Tam ga je eden vžgav,
Da je gvavo podjav.

Tam ga poberata,
V hišo ga nesata;
Tam bi ga meva dret,
Nista znava začet:
Kaj je biv tam za 'n smieh,
Ko sta ga drva na mieh.

Vovk je biv žie en star,
Čriev je mov en žahtar,
Zabov pa čisto nič,
Kaj je biv za 'n hudič.
Da bi le en pes kna biv,
Dokler ma telkai čriv.

Mesu predata vse,
Eden ga špara še.
Vovčji grtanc je ciev,
Tu bo moj špan dobiv,
Da bo on saj verjev,
Da sem jes vovka vjev.

Kožo pobašata,
H grifti jo nesata,
Da sta ko dba bva,
Sta se gmetuvava.

Digitized by Google

Bodi vovk al pa pes,
Da je taks le biv ves.

Hofrihtarju se zdi,
Da koža vovčja ni.
Po šintarja je posvov,
Da bi saj on spoznov,
Kaj je tu za 'na zbier,
Da jo pozna neščir.

Kaj šintar govori?
To koža vovčja ni,
Jes kožo dro poznam.
Resnico poviem vam:
Koža je le tega
Kumrovega p'sa.

(Reb rnica.)

994. Pesem «od Borovljancev».

Ano pesem hočemo zapeti,
Od Borovljancev kaj poveti,
Kako se v Brovljah godi,
Kader pri pilijah deva ni.

Ko so v Borovljah devo meli,
So po oštarijah peli,
Zdej pa v Brovljah deva ni,
Se pa le žavostno godi.

Digitized by Google

Poglejte Borovšče mojstriče,
Ki so gnali ven voliče,
Kako jim na potu gre,
Obeden nema ceringe.

So v Celovcu kloje petlali,
Mesa pa nčiso jim več dali,
Kaho jim še pri kuhi gre,
Kir so jim zmenkale drve.

Nove grunte so kopali,
Da so štore ven jamali,
Testi k' je najmenjši biv,
Je pa največi štor valiv.

Ko so v gmajni štore kopali,
Se jih Martinčku vse pradali.
Potle pa pravi: Bvahu, bvahu,
V soboto pa na porh mesu.

Po Trbižu so hodili,
So se mvatiti učili,
. . Honzej je najbol znov,
Je svojmu španu nues odbov.

Krave so za rep vovili,
Ker bi radi mlieko pili,
. . . je držov jo,
. . . je pa movzov jo.

(Borovlje, Spodnji Rož, Podjunsko.)

Digitized by Google

IX. Vinske.

995. Mi smo štirji,
Mi pastirji,
Radi vince pijamo:
Vse kar mamo,
Vse pradamo,
Vse za vince zdajamo.
(Borovlje, Podkrnos.)

996. Ta svamca mora drobna bit,
Ta dakle mora moja bit!
Le pijmo ga,
Na glejmo ga,
Saj je le vino ne voda,
Le pijmo ga z majolčice,
Saj so ga dale kanavske Mojčice.
(Žabnice.)

997. Ti si liepa, jas sem liep,
Drieva greva praprat pliet.

Jopico mam štrikano,
Ljubico mam šikano.

Pimo ha za 'n kratek čas,
Micke majo rade nas.

Pimo ha 'z majolčice,
Saj dro mamo ljubice. (Medgorje.)

Digitized by Google

998. Moštejeva.

(«Kres» I, 394.)

Prelubi prijatli,
Veseli bodimo,
Smo moštej dobili,
Je močno sladko.

Smo moštej dobili,
Se kmet veseli,
Ma mošta zadosti,
Noj Boga časti.

Sem videl, sem slišal
Kak žalostno je,
Po drugih deželah
Pobito je vse.

Koroško dežela
Najbolj se glasi,
Ma mošta zadosti
Noj Boga časti.

Res lani je bila
Koj slaba za nas,
Smo morli pobirat
Noj k domu nosit'.

Digitized by Google

Te moštej rad pije,
Bod' star al pa mlad,
Po glavi se mu suče,
Da mirno gre spat.

Te moštej rumeni
Je iz naših goric,
Le pijmo te moštej,
Saj je po pravic'.

Te moštej dobimo,
Se kmet veseli,
Le pijmo te moštej,
Saj knema kosti.

Kmet sode nabija
Noj pravi na gvas,
Ko sod ti nalija:
Je dobro za nas!

Ko sodov primanka:
O kam ga bom djal?
Koj pridi, moj bratec,
Še teb' ga bom dal!

(Podjunsko.)

Digitized by Google

999. Vinska trta.

(Iz Jarnikove zapuščine.)

Le pijmo ga en glaž bol dva,
Saj nam ga le sam Jezus da:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

Dar se trta zeleni,
Se sam Jezus veseli:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

Črez morje je pripeljana,
Na hribre je zasajena:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

Še mešnik ne more mešo brat,
Mora sladko vince zraven stat:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

(Ziljsko.)

1000. Vinska trta.

(Slomšek, Ahacelj 64, Kuhač IV., 119.)

Na svetu lepše rožce ni,
Kakor je vinska trta;
Po zimi spi, po let cveti,
Jesen sode nataka.

Digitized by Google

Te druge rožce tud cvetô,
Nobena ni tak žlahtna;
En čas cvetô, se posušô
In minejo brez sadja.

Po hribcih je nasajena,
Od sončica obsjana,
Od kmetiča obrezana,
Od Jezuša darvana.

Nobene svete maše ni,
Da bi ne bla dar'vana;
Nobene dobre volje ni,
Da bi ne bla spoštovana.

Naše srce razveseli,
Povzdigne nam veselje,
Tud slabim svojo moč deli,
Tolaži naše želje.

Otrokam sladko grozdje da,
Možam pa dobro vino,
Za vsakega veselje ma,
Zato jo vsi čestimo.

Kak sladko je, poskusmo zdaj,
Od vinske trte piti,
Bog ji še tudi za naprej
Obilno daj roditi.

Digitized by Google

1001. Vinska.

Srečnega cajta smo doživeli,
Ko smo ta pruvi gvaž vinca dobili,
Tako se hvalijo furmani pri nas,
Pijejo vinca en gvaž.

Kaku je tu vince prav lepo rumeno
Za nas prijatale v gvaž natočeno,
Prim' ga, le prim' ga s te pravo roko,
Da gre do srca s tebo.

Kaku je tu vince prav dobra žmahá,
Gvišno je, bratec, firedrajsikarja;
Kateri je zdrav in vaseva srca,
Naj pije še fircikarja.

(Borovlje.)

1002. Vinski brat.

Vselej vesel, vesel,
Vselej bom vince pil,
Vselej bom vince pil
Dokler bom živ.

Kedar pa vmrl jes bom,
Vince zapustil bom,
Truplo denite v grob,
Firtel na grob.

Digitized by Google

Kdorkoli bo mimo šel,
Vsak me koj spoznal,
Ta je bil vinski brat,
Pil ga je rad. (Št. Kocijan.)

1003. Vinska kompanija.

Bratri, pijmo vince,
Dokler se vidimo,
Žavost nas zaide,
Ko se raztidemo.

Le vinska kompanija
Ne bodi nikdar doli,
Kranjska, štajerska dežela
Tega kne privoli.

N. N., primi te glažek v roke,
Čist' ga vun popij,
Le popij ga in zavžij ga,
Dolge leta živel boš! (Podjunsko.)

1004. Tam, kir sonce gor gre,
So pa tače trté,
Da tače vince
Rasti za fajn možé. (Podjunsko.)

Digitized by Google

1005. En hriberč bom kupov,
Bom trte sadiv,
Bom prijatle povabov,
Še sam ga bom piv. (Povsodi.)

1006. Konjci škrabljajo,
Ki vozijo težkú,
Ko vince peljajo,
Te žlahtne blagú. (Podjunsko.)

1007. Torej med kvoštram
An vinograd stoji,
Je pa z grozdjam obvožan,
Da komaj drži. (Podjunsko.)

1008. An star havpman je biv,
Da je vince rad piv,
Je an gvažek ven spiv,
Je drujga naliv. (Podjunsko.)

1009. Zdöj sem povödov,
Kar je köj bu,
Zdöj bodaš mi pvačov
Za vino noj vuv. (Št. Jakob.)

Digitized by Google

X. Ponočevanje in zapravljivci.

Veseljak.

1010. Jas žavosten, žavosten
Biti kna mo,
Mojha vösöla kraj
Bo le tam pod zamlo. (Borovlje.)

1011. Tak dovho bom spievlov,
Noj motov te sviet,
Da me bojo minule
Te štiradi liet.
(Borovlje, Radiše, Podkrnos.)

1012. Še tica živi,
Ki pod nebam leti,
Kna koplje al ženje,
Lihto vehko živi. (Žabnice.)

1013. Če pa dnarja ča maš,
In je prazen tvoj hvaž,
Le vesevo zapoj,
Boš mov spet pokoj.

Hlej, prej da bo stue liet,
Na bo črievlov bel driet,
Al pa hvale bel vas,
Bel pa najov an hvas.
(Škofiče, Radiše, Podkrnos.)

Digitized by Google

1014. Zdöj sem povödov,
Kar še köj hre,
Zdöj bodaš pa pvačov
Mojöj lubi kofe. (Št. Jakob.)

1015. Jaz sem ta liepi Lipi,
V Šmarjeti sem doma,
S ta strhanöm kvobukam,
Ko sedem uknjov ima.

Moj tö stari atöj
So bili an cimperman,
So puvali hiše, kajže
Šmarješkam purharjam.

Narejali so žajam riz,
Popravlöli so mline vmis,
So bili pintar noj kovač,
Našlinje pa barač. (Šmarjeta.)

Ponočevanje.

1016. Puebi, le lumpöjm'
Vsako n'dölo,
Da bojo sosödi
Köj k marinjam möli. (Borovlje.)

Digitized by Google

1017. Puebi, le lumpöjm'
Vsači n'diev,
Da bomo zalumpöli
Vsači svoj diev. (Borovlje.)

1018. Ušno bom lumpov
Noj devov dovjé:
Mam döčvo bohato,
Bo pvačava vse. (Borovlje.)

1019. Frišen sem lumpovec,
Vedov davavec,
Nščir me nča hvali
Ko döčva an mav'. (Borovlje.)

1020. Moj atöj se kriehöj'
Ko mi hvače dov liezöj',
Koj havtre bi mov,
Bi stale mi prov. (Borovlje.)

1021. Jas nča pojdam pröj mov,
Da bo svitov biev den,
Jas puebič najrajši
Pri svitönji hrem.
(Borovlje, Podkrnos.)

Digitized by Google

1022. Pa plinka, plonká
Prueti jutru movká,
Z ano prazno mošnjó,
Z ano bovno hvavó. (Borovlje.)

Zapravljivci.

1023. Moj atöj pa pravijo,
Moj sin je tö pravi,
Södem rajniš zasuži,
Pa osem zapravi. (Borovlje.)

1024. Mi smo vsi pijanci,
V birchavzi dori znanci,
V birchavzi binka banka,
Doma pa kruha manka.
(Podjunsko.)

1025. Vse sem zalumpov,
Vse sem zahnov,
Kaj bom za 'ne žavostne
Bienahti mov. (Borovlje.)

1026. Pohlöjte ta lumpa
Ta . . . . . ava,
Ki je snueči zalumpov
Ciev vuez n konjá. (Borovlje.)

Digitized by Google

1027. Prašmöntani pijanček,
Pobuelšöj se ti,
Boš konjiče pradav,
Boš pa z mačkömi orav.
(Spodnji Rož.)

1028. Kduer zalumpa svoj diev,
Ta bo zuedöj vösiev,
Kduer pa dnarja nčima,
Töha pa že ima.
(Podkrnos.)

1029. Bom šišo zalumpov,
Pa skedenj zapiv,
Še vsoli na pašt'bo
Bom lubco dobiv.
(Št. Jakob.)

Inačica.

Sem kajžo zalumpov,
Pa huebo zapiv,
Bom vendar na pašt'bo
Döčvo dobiv.
(Radiše.)

1030. Pšenica je falava,
Rž sem podorov,
Čöj bom jas sedöj
Le finfarje duebov.
(Timenica.)

Digitized by Google

1031. Pa pravijo l'di,
Da dnarja nči,
So pa knofi pri hvačah,
Presneto draji. (Št. Jakob.)

1032. Burno jaz havž'jam,
Žhanje jaz rad pijam,
Döčva pa krieha se
Da kna vmrjam. (Radiše.)

Inačica.

Jaz sem an star cimperman,
Žganjce jaz rad pijam,
Baba pa kriga se,
Da kna vmrjam. (Podjunsko.)

1033. Kar sem prifur'vov,
Vse sem zaludr'vov,
Kar mi je vuezöj dav,
Vse sem zahnav. (Celovška okolica.)

1034. Po strehi bom mvatov,
Pod kapam bom bov,
Bom puebič jas lihto
Vehko živov. (Žabnice.)

1035. Sem an paverščí sin,
Sem zalumpov moj diev,
Sem pa falar spoznov,
Bom drhače živov. (Radiše.)

Digitized by Google

1036. 'Na strgana suknja
In pa strgan rokav,
Pa kdu drugi je kavža,
Ko ta pisan bokav? (Žabnice.)

XI. Smrt.

1037. Prišla bo ura.

Prišva bo ura,
Morebiti ncoj,
De obeden prijatlov
Ne pojde z menoj.

Moj oče noj mati
So me učili lepu,
Lepo žebrati
Noj sužit Bogu.

Jaz nisem porajtav,
Pošacav na to,
Skuz nemarnost svojo
Sem pogubuv dušo.

Digitized by Google

Trupvo boj' djali
V to črno zemlo,
Duša pa pojde,
Kamer zasuživa bo.

Temnice so temne,
Te p'kov je vreč,
Nebiese so svetle,
Tam je veselje vse. (Podjunsko.)

1038. Smrt.

Smrt na duri kluka,
Otroci se zaderejo
Po oču in po materi.
Smrt, kjer te bo dobiva,
Lih tam te bo vmoriva:
Al na puli al na cesti,
Sam Bog ve v katirem mesti.

Prišuv bo an tišlar,
Ti bo sturùv truglico,
Prišli bojo štirji druji,
Te bojo djali v truglico,
Te vzignejo na ramico,
Te ponesejo v jamico,
Ker vsak pride na ta pot.
(Podjunsko.)

Digitized by Google

1039. Mlada Minka umira.

Ura je že dvanajst biva,
Slišov sem že gvas gospoda,
Smrt na duri potrkla:
Mlada Minka, si doma?

Po zdravnika smo posvali,
Da bi Minki zdravje dali;
Minka ne nuca zdravja več,
Njene ure so že preč.

Po gospoda smo posvali,
Da bi Minki trošt dajali;
Minka ne nuca trošta več,
Njene ure so že preč.

Ljubi bratri noj sestrice,
Podajmo si bele ročice,
Smo se ljubili med sebo,
Zdej pa vzamemo svovo.

Na moj grob kna pozabite,
Bele lilije zasádite,
Trupvo moje trohnevo bo,
Bele lilije naj cvetô.

Digitized by Google

Mamka so gvasno zavpili,
Ko so Minko poljubili,
Ljuba moja hčera ti,
Večna vuč naj ti gori.

Okol' Minke se roduje,
Minki sape primanjkuje,
Smrt pa mahne s koso
Vzame dušo in gre ž njo.

(Povsodi.)

1040. Rožmarinova.

(«Slov. Bčela» 1850, II., 153.)

Rasti, rasti rožmarin,
Druje rože tudej ž njim.

Al neoženjan vmrjam,
Bom mov pušelc zalan.

On bo pošlinja moja čest,
Kder bom iz svieta vzet.

Kder z bielim prtam bom pokrit,
Jite vmiranje zvonit.

Kaku zvoni lepu pojô,
Me na britof vabijo.

Digitized by Google

Saj ne bom ko sam trohnov,
Bom dro bratrov več imov
In bodam spet iz groba vstov.

Bomo vsi poklicani
Z vesevo štimo angelško
V dolino Jožafatovo. (Rož, Podjunsko.)

1041. Rožmarinova.

Rasti, rasti rožmarin,
Ti deviški drag spominu:
Rožmarin ima svoj duh,
Naj bo zelen ali pa suh.

Kedar jaz umrla bom,
Krancelj lep imela bom
Iz rožmarina nemškega,
Iz nageljna rudečega.

Bom na pare vložena,
Bela vsa oblečena:
Krancelj bode lep zelen
Mi na glavo položen.

Zvonovi milo že pojô,
Ko me k pogrebu ponesô:
V grobu počivala bom,
Več sestric imela bom.

Digitized by Google

Tam koščice čakajo
Na trobento angeljsko,
Z njimi iz groba vstala bom,
Šla v dolino k sodbi bom.

Rasti, rasti rožmarin,
Moje krone drag spomin:
Rožmarin ima svoj duh,
Naj bo zelen ali pa suh.

(Škofiče, Podjunsko.)

Digitized by Google

Digitized by Google

Kazalo.

Prvi oddelek.

Pesni starega značaja.

	Stran
I. Balade in romance	1
II. Zgodovinske pesni	84
III. Obredne pesni	97
IV. Legende	116

Drugi oddelek.

Ljubimske pesni (poskočnice).

I. Začetek ljubezni	152
Ljubezen	152
Osamljenost	154
Izbiranje	155
Kakošen je ljubček ali ljubica	160
Ljubezen si razodevata	166
Hrepenenje	169
Srčne težave	171
Ljubezni radost	173
Ljubljenje	176
Darovi	177
Skrivna ljubezen	179
Sestanek	180
Predaleč saksebe stanujeta	182
Premalo premoženja	183
Žlahta in drugi ljudje branijo	184
II. Noče ga (jo)	187
Zavrača ga (jo)	187
Povsodi obliznil	191
Maščevanje	192
III. Značaji ljubimcev	194

Digitized by Google

Bojazljivec 194
Bahač 196
Ljubosumnost 198
Nestanovitnež 200
Brezbožnica 201
Kljubovalka 202
Gizdavost in pohotnost 203
IV. Ločitev zaradi preselitve 205
Ločitev 205
Zvest ostani 206
Spominjata se 206
V. Ples ali «pri godecih» 209
VI. Vasovanje 214
Cas vasovanja 214
Vabi ga 216
Nameni se iti vasovat 218
Gredé 221
Zastonj ga pričakuje 223
Pod oknom 224
Ne odpre mu 229
Odpre mu 232
Po noči 234
Proti jutru 236
Nasledki vasovanja 239
VII. Ljubezen se razruši 248
Ljubezen pojema 248
Naveličal se je 250
Nezvestobo si očitata 252
Prepir in kljubovanje 258
Odpoved 262
Slovo 268
Žalovanje 271
Tolažba 274
Spominjata se 275
Stara ljubezen se ponovi 278
Žalovanje po umrlem ljubimcu 281

Tretji oddelek.

Pesni razne vsebine.

I. Otroške 283
II. Španič in španinja 294
III. Zakon 297

Digitized by Google

Samski stan 297
Boji se zakona 299
Prigovarjanje 301
Ženiti se hoče 302
Moža bi rada 305
Volitev 308
Ne dobi jo (ga) 309
Samica je ostala 312
Dota in premoženje 312
Svatba je gotova 315
Ko peljejo nevesto od doma 318
Svatbene 319
Šaljive pri svatbi 329
Ko peljejo ženina domu 335
Zakonsko življenje 335
Kesanje 338
IV. Kmet 343
V. Vojak 372
VI. Drugi stanovi 393
Voznik 393
Pastir 397
Lovec 398
Drvar 403
Tesar 404
Mizar 404
Mlinar 404
Puškar 405
Mesar 405
Krojač 405
Šivilja 406
Crevljar 407
Ribič 408
Piskrar 408
Godec 411
Dijak 412
Pisač 414
Berač 414
VII. Razne pokrajine in kraji 415
Laško 415
Štajersko 415
Kranjsko 416
Koroško 416
VIII. Zabavljice 426

Digitized by Google

IX. Vinske 444
X. Ponočevanje in zapravljivci 452
Veseljak 452
Ponočevanje 454
Zapravljivci 455
XI. Smrt 458

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

Digitized by Google